

Избрани вести т.2

ЧАСТ ПЪРВА

ФАНАТИЗЪМ И ИЗМАМЛИВИ УЧЕНИЯ

ВЪВЕДЕНИЕ

Църквата на адвентистите от седмия ден е представена в пророчеството във връзка с конфликта, предизвикан от Сатана, змея, воюващ безпощадно с онези, които "пазят Божиите заповеди и имат вярата Исусова". Големият враг се надява да измени Божието намерение, като заблуди адвентистите от седмия ден и като ги хвърли в смут. Неговите атаки често пъти имат коварен характер, способен да направи да се приемат лъжите му от искрени хора.

Още от първите си години адвентното движение избягваше фанатизма и крайностите, но често трябваше да устоява срещу фанатизма. Една от първите задачи на Елена Вайт се състоеше в това да посещава полето, за да се бори с фанатизма чрез Божието слово. В течение на една седемдесет годишна служба тя беше принудена на много пъти да се бори срещу фанатични и лъжливи учения под разнообразни форми. Като повтаряше често, че **ФАНАТИЗЪМЪТ ЩЕ СЕ ПОЯВИ ОТНОВО**, тя сигнализираше за опасностите пред църквата. Съветите, дадени от Господната вестителка относно различните форми за избухване на фанатизъм и една емоционална религия, са много полезни днес, за да затвърдят сигурността на стадото.

Наставленията, съдържащи се в тази част, прибавени към подобни предупреждения, както и в по-предишни книги на Е. Г. Вайт, бяха вече събрани през 1933 година, за да се устои на едно положение, създадено в местна конференция. Този материал, даден, за да послужи в една монографична форма, беше високо оценен и беше полезен за Църквата. Настоятелите на публикациите на Елена Г. Вайт се възползват от този случай, за да предложат тези съвети в една постоянна форма.

Тази част завършва с различни декларации относно **ЛЪЖЛИВИ ЧУДЕСА** и относителната стойност на критерия на чудото, за да се изпита едно учение. Тези съвети са много актуални и ще стават все по-необходимы, колкото повече приближаваме последните дни на този свят, докато Сатана ще се стреми с

всякакъв вид изобретения и лукавства да "изкуши дори и избраните".

КОМИТЕТЪТ НА ВАЙТ

1. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ СРЕЩУ СЕНЗАЦИОННИ УЧЕНИЯ И ЕДНА ЕМОЦИОНАЛНА РЕЛИГИЯ

1.1. Опасност от спекулативни идеи

Божият народ ще мине през едно време на скръб, обаче не трябва да му се говори непрестанно на тази тема и да се накара да вкуси това време на скръб предварително. Едно пресяване ще стане всред Божия народ, но това не е настоящата истина, която трябва да се даде на Църквата. Това ще дойде след като истината бъде отхвърлена.

Проповедниците не трябва да мислят, че имат прогресивни и чудесни идеи, че онези, които не ги приемат, ще бъдат изхвърлени вън и че ще се появи един нов народ, който ще върви напред и все по-нагоре към победата. Целта на Сатана ще бъде постигната, когато хората тичат пред Христа и си приписват едно дело, което никога не им е било поверено или пък, когато остават в едно състояние на лаодикийска хладкост, като се считат богати и задоволени, нямащи нужда от нищо... Тези две класи ще представляват еднакво камъни за препъване.

Някои ревнителите, които се уморяват в търсене на оригиналности, извършват голяма грешка, като се стремят да представят на слушателите силно вълнуващи поразителни, пленяващи неща, неща, които всички не разбират – си мислят те, – докато често пъти те самите не разбират онова, което казват. Излагат на показ своите многогодишни трудове върху Божието слово, като изнасят идеи, които не са от никаква полза за тях и за църквата. Те могат да възбудят за момент въображението, след това се получава реакция и същите тези идеи стават пречка. Вярата се смесва с фанатизма, фантазията и тези възгледи са в състояние да изострят умовете в лъжливо направление. Нека се задоволяваме да се храним с простите изявления на Божието слово! Съществува опасност да се загубим в идеи, които не са ясно представени!

(Ръкопис • 3, без дата)

Нашите църкви се излагат на опасност, като се внасят странни неща, които хвърлят умовете в смут и не придават

никаква духовна сила и то в един момент, когато човек има нужда да бъде силен духовно. Необходимо е добро виждане, за да не бъдат свързани странните новости с истината, като съставляваща част от товара на вестта, която трябва да бъде дадена сега. Вестите, които ние дадохме на света до сега, са тези, които трябва да бъдат представени със сила!

(Апел към колпортьорите стр. 1-2)

1.2.Очарованието, което се излъчва от нови теории

Под най-разнообразни аспекти ФАНТАЗИИ и ПОГРЕШНИ ТЕОРИИ, имащи вид на истина ще бъдат предсавени на Божия народ. От това ще се народят чувства, които нямат нищо общо с истината на настоящето време. Някой ще си въобразява, че ще може, със силата, която му дават неговите решения, с помоща на своите ителектуални способности, свързани с една предполагаема наука, да предприеме едно дело, което да спечели света, накрая ще намери под развалините на своите собствени спекулации и тогава ще разбере защо е там...

Според светлината, която Господ ми даде, ще се повдигнат хора, които ще учат извратени неща. Да, вече те извършиха и говорихаа за неща, които Господ никога не е откривал, снижавайки своята истина до нивото на светски неща. Поискаха да наложат и продължават да правят това- лъжи, измислени от човек, който няма нищо общо с истината. Ще бъдат измислени правила, които не са такива, та когато бъдат приложени истинският пробен камък, да го смесят с критериите без стойност, измислени от човеци. Може да се очаква, че безразлично какво ще бъде внесено и смесено със свящото учение, но едно добро духовно виждане в небесно помазване ще позволи да се различи свящото от несвящото, което се внася, за да се обърква вярата и една здрава оценка и да се омаловажава великата истина, която трябва да постави света на изпитание...

Никога както днес, истината не е била представена в една фалшива светлина, омаловажавана, дискредитирана от лоши човешки спорове. Дошли са човеци с една разнородна маса от ереси, които ни предлагат като божествени думи. Хората биват очаровани от странни новости и тяхната неопитност не им позволява да видят естеството на идеите, които са им предложени. Даа се отдава голямо значение на тези идеи и да се опитваме да ги свързваме с божествените думи, това не прави истината. Това положение представлява упрек за плачевното ниво на благочестието на църквата. Хора решени да предложат нещо оригинално, ще призват нови и странни неща и без да размислят ще се спират на нестабилни теории представени в едно съчетание

с теории, считани за скъпоценни, от които ще се прави въпрос на живот и смърт.

/Писмо 136 а, 1898 година/

1.3. Необходим е много разум

Колкото повече приближаваме времето, когато властите и беззаконните сили в небесните места ще обявят война на истината, когато изкусителната сила на сатана ще вземе такива размери, че дори и избраните ще могат да бъдат съблазнявани, толкова повече нашият разум трябва да бъде посветен отгоре, за да познаваме, кой е Духът, Който идва от Бога и да не отминаваме с пренабрежение хитростите на сатана. Човешкото усилие трябва да се присъедини с Божествената сила, ако искаме да бъдем способни да изпълним делото, което трябва да се довърши в

-8-

наше време.

Христос си послужи с вятъра, за да илюстрира Божия Дух Също както вятърът духа, където си иска, без да можем да кажем от кеди идва и накъде отива, така е и с Божия Дух. Ние не знаем, в кого ще се яви Той.

Аз не произнасям мои собствени думи, когато казвам, че Божият Дух ще изостави онези, които в деня на изпитанието и благоприятното време не са успели да различат Божия глас или да оценят апелите на Светия Дух. В единадесетият час хиляди хора ще видят и ще познаят истината!

"Ето, идват дни, казва Господ, когато орачът ще стигне жетваря, и линотъпкачът сеятеля. /Амос 9:13/

Църквата ще бъде изненадана от бързината, с която ще стават обръщения и само името на Бога ще бъде прославлено...

/Писмо 43, 1890 година/

1.4. Фанатизмът ще се появи отново сред нас

Фанатизмът ще се появи дори и в нашата среда! Ще се появят изкушения от такова естество, за да заблудят, ако е възможно дори и избраните. Ако можеха да се забележат явните непоследователности и очевидните лъжи в такива изяви, предупрежденията изхождащи от устата на Великия Наставник, биха били излишни. Но това предупреждение става необходимо поради броя и разнообразията на бъдещите опасности.

то защо, аз натискам алармения звънец озарена от Светия Дух, дадено ми е да виждам онова, което моите братя не успяват да забележат. Достатъчно е да ви кажа: БЪДЕТТЕ НАЩРЕК! Постъпвайте кат верни стражи! Попречете на стадото да приема

безкритично, всичко, което се предлага като идващо от Господа! Ако се стараеме да предизвикаме емоции, ще имаме такива до насита и ще се преситим. Проповядвайте словото със спокойствие и яснота! Нашата задача не състои в товаа да създаваме сензации.

Само Светият Дух е способен да предизвика един здрав ентузиазъм. Нека оставим да действа Бог! Нека човешкият служител върви смирено пред Него, като бди, като се моли, като гледа постоянно на Исуса, под покровителството и контрола на Духа, Който е светлина и живот!...

/Писмо 58, 1894 година/

Краят е близо! децата на светлината трябва да работя с паменна ревност и да доведат други да се тприготвят за голямото събитие, което е пред нас, и за да могат да устояват на врага чрез действието на Светия Дух упражнено в сърцата им. Непрекъснато ще появяват странни новости, за да предизвикат нездрава възбуда, религиозни пробуждания и интересни явления сред Божия народ. Некаа продължаваме да вървим напред, с очи, отправени единствено към Светлината и Живота на света. Знайте, че всичко, което Божието слово нарича светлина и истина, действително е такова...едно илъчване на Божествена мъдрост, а не подражание на измамите на сатана. Светлината на Божествената мъдрост ще бъде като светилник на нозете на всяка искрена, каеща се душа.

/Писмо 45, 1899 година/

1.5. Чувството не трябва да взема връх над разума ни

Заблудата се смесва понякога с истината, хора с раздразнителен темперамент приемат това и действат съобразно него. Тогава фанатизмът заема добре регулираните усилия, насочени към небето, за да се довърши делото...

Съществува една опасност: да изпаднат във фанатизъм не само умовете, на които липсва равновесие, но още и лица със зли намерения да се възползват от възбудата за егоистични цели...

Отправлям едно предупреждение към нашите братя: нека следват своя Водач, без да се стремят да тичат пред Христос. Във време като настоящето, нищо не трябва да бъде изоставено на случайността в нашето дело. Въздържайте се да използвате силни изрази, способни да накарат умовете, на които липсва равновесие, да вярват, че притежават една чудна Божествена светлина. Този, който иска да занесе вест на света от страна на Бога, трябва да запази съвършен контрол на движенията си. Трябва даа си спомня непрестанно, че пътеката на високомерието върви покрай тази а вярата

Ако един спокоен разум се остави да беде спечелен от импулса на чувствата, може да се отдаде на излишна бързина,

дори и по добрия път. Който тича твърде бързо се излага на една опасност. Такъв рискува скоро да изостави добрия път, за да тръгне по лъжливия.

НИТО ЗА МОМЕНТ ЧУВСТВОТО НЕ ТРЯБВА ДА ВЗЕМА ВРЪХ НАД РАЗУМА! Човек може да прикали дори и в онова, което е позволено, а онова, което не е позволено, задължително води в лоши пътища. Души ще отидат в гибел, ако не се работи грижливо, с ревност, със здрав разум, като се стои твърдо като скала, когато се касае да се защити една идея, един принцип, едно изложение.

/Писмо 6 а, 1894 година/

/За повече подробности виж стр. 69 и 70/

1.6. По-добре послушни, вместо емоции или екстаз

В нашите редове има такива, за които съществува опасност да извършат грешка по отношение приемането на Светия Дух. Мнозина виждат в едно чувство или възторг доказателство за присъствието на Светия Дух. Човек е в опасност, ако не разбира истинските чувства и загуби из предвид Христовите думи: "...като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядъл" /Мат. 28:20/. Опасно е Писанията да се заменят с оригинални открития и суеверни измислици. Кажете на нашия народ: НЕ СЕ СТАРАЙТЕ ДА ВНЕСЕТЕ НЕЩО, КОЕТО НЕ Е ОТКРИТО В СЛОВОТО! Придържайте се към Христос...

Нека си припомним, че Словото, което Христос ни заповяда да проповядваме на всички народи, племена и езици и на всички нации, беше потвърдено от Светия Дух. Именно този е Божият план за нашето дело. Чрез своята сила Христос потвърждава Словото, като довежда мъже и жени до истината чрез обръщението, като им дава разумна вяра, като ги учи да правят всичко, което им е заповядъл. Човешкият служител, видимият инструмент трябва просто да проповядва Словото!... Господ Исус, невидимият служител, ще придаде успех и сила на Словото чрез Светия Дух...

/Писмо 105, 1900 година/

1.7. Да се върнем към миналогодишното проповядване

Нашите проповедници възприеха нови методи. Съществува желание да се следва примера на другите църкви, простотата и смиреннието са почти напълно игнорирани. Младите проповедници се стремят към оригиналност и се опитват да внесат нови идеи и нови планове за работа. Някои имат събрания за пробуждане,

чрез които довеждат много нови членове до църквата. Но, къде са истински обърнатите, когато моментът на възбуда вече е отминал? Не се вижда нито покаяние, нито изповядване на греховете. Грешникът е поканен да се довери на Христос и да Го приеме, без оглед на своето грешно минало и бунт. Сърцето не е съкрушено. Няма разкаяние. Онези, които се вярва, че са обърнати, не са паднали върху Скалата Исус Христос.

Писанията на Стария и Новия завет ни показват единствения път, който трябва да се следва. ПОКАЙТЕ СЕ, ПОКАЙТЕ СЕ! Такава беше вестта, като Йоан Кръстител правеше да отекне в пустинята. Христос отправяше тази вест към своите слушатели: "...ако не се покаете, всички така ще загинете" /Лука 13:5/. И апостолите получиха заповедта да проповядват покаяние на всички хора.

Господ иска днес Неговите служители да проповядват старото евангелско учение: СКРЪБ ЗА ГРЕХА, ПОКАЯНИЕ, ИЗПОВЕД! Необходими ни са проповеди по стария маниер, обичаи по стари начин, бащи и майки в Израил от стария тип. Трябва да работим с грешника с постоянство, ревност и мъдрост, докато познае своето грешно състояние, да се покае от престъпването на Божия закон и към покаянието спрямо Бога прибави вярата в Господа Исуса Христа.

/Ръкопис III, без дата/

1.8.Студен формализъм или фанатизъм

. Ако Христос живее в нашите сърца чрез вяра, ние ще размишляваме върху Неговото поведение и ще се стремим да бъдем като Исус чисти, миролюбиви, без петно. Ще откриваме Христос в нашите характери. Няма да се задоволим само да получаваме и поглъщаме светлината, но ще н искаме да я разпръскваме. Ще разбираме все по-добре онова, което Исус е за нас. Хармонията, любезността и благосклонността, които характеризираха живота на Исус Христос, ще сияят в нашия собствен живот.

(Ръкопис 24, 1890 година)

1.12. Желание за промяна в религиозната ни опитност

Вместо да живеем в очакване на някой възбуждащ случай, нека да използваме с мъдрост настоящите случаи, правейки това, което трябва да бъде направено за спасяване на души. Вместо да изчерпваме нашите умствени способности, разсъждавайки върху времената и моментите, които Господ е скрил от нас и е отказал да запознае хората, нека се подчиним под влиянието на Светия Дух, за да изпълним задълженията си за момента, като даваме хляба на живота, без примес от човешки мнения на душите, които загиват без истината...

Непрестанно се излагаме на опасността да се издигнем над простотата на Евангелието. Някои имат голямо желание да изненадват света с нещо оригинално, което ще хвърли хората в един вид духовен екстаз и ще въведе нов ред в нашите опитности. Разбира се, уместно е да се желае една промяна в настоящата ни опитност, защото не се вижда светия характер на настоящата истина, както би трябвало да стане това. Но, необходимата промяна, това е ПРОМЯНАТА НА СЪРЦЕТО, която може да се постигне само като търсим Бога лично, за да получим Неговото благословение, умолявайки Го да ни даде Своята сила, настоявайки усърдно милостта Му да дойде върху нас и нашите характери да бъдат преобразени. Ето промяната, от която имаме нужда. Като имаме впредвид една такава опитност да разгънем една устойчива надежда и да покажем искрен плам.

("Ривю енд Херълд", 22 март 1892 година)

1.13. Без чудатости и ексцентричности

Нека да няма нито чудатости, нито ексцентричности в постъпките на онези, които предават Словото на истината: такива прояви само отслабват впечатлението, което би трябвало

да произведе Словото. Нека бъдем нашрек, защото Сатана е решил, ако му се отдаде възможност, да внесе своето развращаващо влияние на нашите религиозни служби. Нека няма театрален показ, който с нищо не би съдействал за утвърждаване доверието в Божието Слово. Това само би привлякло вниманието върху човешкия инструмент...

(Писмо 352, 1908 година)

1.14. Божието Слово не трябва да бъде заразено от лъжливи теории

Всред неясните викове: "Ето, Христос е тук! Ето, Той е там!" ще бъде проповядвана една вест на истината, специално пригодена за нуждите на нашето време, която трябва да се приеме, и съгласно която трябва да се действа. Тя дава резултати и не е изпълнена с фантазия. Вечната истина на Словото ще бъде запазена от всяка изкушаваща заблуда и от всяка спиритическо влияние, свободна от своеобразни и измамливи изяви. Вниманието на Божия народ ще бъде привлечено върху лъжи, но истината трябва да бъде представена в нейното прекрасно и чисто облекло. Словото, толкова скъпоценно, поради неговото свято и облагородяващо влияние, не трябва да бъде снижено до нивото на общи, обикновени неща. То трябва да устоява винаги на заразата на заблудите, чрез които Сатана би искал, ако е възможно, да заблуди дори и избраните...

("Ривю енд Херълд" 13 октомври 1904 година)

Дано Божият народ се държи по такъв начин, че светът да познае адвентистите от седмия ден като един интелигентен и мъдър народ, чиято вяра почива върху една по-сигурна основа, отколкото един приют за умопобъркани. Нека дадем на изгладнелия свят хляба на живота вместо камък...

(Ръкопис 101, 1901 година)

2. ФАНАТИЗМЪТ ОТ ПЪРВИТЕ ДНИ ЩЕ СЕ ПОДНОВИ

2.1. Преместване границите

Нашите членове трябва да разберат основанията на нашата вяра, както и нашата минала опитност. Колко е тъжно да се констатира, че мнозина са онези, които отдават безгранично доверие на човеци, които предлагат теории, способни да съборят нашите минали опитности и да преместят границите. Онези, които се оставят толкова леко да бъдат повлечени след лъжливи духове, показват, че от известно време са следвали лошия

капитан дотолкова, че да не могат да видят факта, че СЕ ОТДАЛЕЧАВАТ ОТ ИСТИНАТА, или че не градят върху здрава основа. Трябва да препоръчваме на всички да се снабдят с духовни очила и да си доставят колурий, който ще им помогне ДА ВИЖДАТ ЯСНО СТЬЛБОВЕТЕ НА ВЯРАТА! Тогава те ще видят, че "твърдата основа, положена от Бога, стои, имайте тоя печат: Господ познава Своите Си" (III Тим. 2:19). Трябва да преживеем още веднъж отново старите доказателства на вярата, предадена веднъж завинаги на светиите.

Всичко, което може да се каже по отношение на измислени и измамни учения, ще бъде предоставено от хора, убедени, че имат истината. Има и такива, които учат понастоящем, че на Новата земя ще се раждат деца... Това ли е настоящата истина? Кой даде идеята на тези лица да представят такива теории? Съобщи ли Господ тези възгледи на някого? - Не! Откритите неща са за нас или за нашите деца; що се отнася до темите, които не са били открити и които нямат никаква връзка със спасението, мълчанието е красноречие. Не би трябвало да споменаваме такива странни идеи, а още по-малко да ги преподаваме като важни истини.

Ние дойдохме до едно време, когато нещата трябва да се назовават с истинските им имена. Трябва да станем и да се борим с делото на изкушението чрез Божият Дух, както правехме това през първите дни. Някои от чувствата, изразени сега, са само алфата на най-фанатични идеи, които ще бъдат представени. Учения, подобни на онези, които трябваше да опровергавахме малко преди 1844 година, сега се предават от хора, заемащи важни постове в Божието дело.

В Ню Хемпшир, във Вермонт и на други места трябваше да се противопоставяме на едно съблазнително дело на фанатизъм, което се провеждаше тайно. Грехове на високомерие и самонадеяност се извършваха и някои се оставяха да стигнат до нечисти пожелания под мантията на святостта. Учението на свободната духовна любов намираще привърженици. Може да се види изпълнението на предсказанието на Писанието, според което "в последните дни някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамнителни духове и бесовски учения..." (I Тим. 4:1).

("Страж на Юга", 5 април 1904 г.)

2.2. Не са необходими физически демонстрации

Религията не изисква външни изяви на тялото. Тези неща не доказват в никакъв случай присъствието на Светия Дух. Трябваше да се сблъскаме с такъв фанатизъм през 1843 и 1844 година. Лица, претендиращи, че притежават Светия Дух, идваха на събрание и се въртяха в кръг; всички, които отказваха да

виждат в това действието на Божия Дух, бяха определени сред злите...Господ ме изпрати всред този фанатизъм... Понякога ме питаха: "Защо не се присъедините към тези хора?" и аз отговорях: "Покорявам се на Друг Водач - Този, Който е смирен по сърце, Който се въздържаше от изяви, подобни на тези, които вие имате и които не афишират вашите претенции. Тези демонстрации не произлизат от Христос, но от злия!"

(Ръкопис 97,1909 година)

2.3. Претендиращите, че са запечатани и свети

През 1850 година моят мъж и аз посетихме Вермонт, Канада, Ню Хемпшир и Мейн. Събранията се провеждаха в частни помещения. Тогава още не беше възможно да имаме достъп до невярващите. Разочарованието, изпитано през 1844 година, беше хвърлило в смут много умове и не се приемаше никакво обяснение по този въпрос. Някои бяха нетърпеливи и невярващи, дори бунтуващи се и осъждаха пламенно своята минала опитност. Други не смееха да отиват до там да отричат, че Господ ги беше водил. Те бяха щастливи да чуят доказателствата, извлечени от Божието Слово, показващи хармонията, която съществуваше между нашите позиции и пророческата история. Слушайки обяснението за разочарованието, което им се беше сторило толкова горчиво, те разбираха, че Бог ги беше водил действително и се радваха на истината. Това предизвика една силна съпротива от страна на тези, които осъждаха нашата минала опитност.

Но трябваше да се борим срещу една по-опасна класа: тези, които претендираха, че са запечатани и свети, че не могат повече да грешат и че изпитват само божествени чувства... Доверчиви лица бяха изкусени от мнимото благочестие на тези фанатици. Сатана беше довел умело тези души да приемат съботата, привидно под тяхно влияние, така че да ги остави да вярват една част от истината, приемайки с това едновременно и много груби заблуди... Той можеше да си служи с тези лица, за да вдъхне отвращение всред невярващите, които сочеха тези непоследователни и неразумни хора като образци на адвентизма от седмия ден. Лицата, принадлежащи към тази група, налагаха критерии, измислени от тях, кръстове, изковани от тях, които Христос не е искал да носят.

Те претендираха, че лекуват болни и вършат чудеса. Притежаваха една сатанинска, пагубна сила - БЯХА ВЛАСТНИ ДИКТАТОРИ, ЖЕСТОКО ТИРАНИЧНИ. Господ си послужи с нас като инструменти, за да изобличи тези фанатици и да отвори очите на вярващите върху истинското естество на делото на тези хора. Онези, които успяха да се освободят от измамите на Сатана, изпълниха с мир и радост сърцата си, прославиха Бога, като видяха с каква непогрешима мъдрост беше поставил пред тях светлината на истината с нейните скъпоценни плодове в контраст

с лъжеученията и съблазните на Сатана. В противовес на тези съблазни истината просветна с блясъка на златото всред нечистотата на света.

(Ривю енд Херълд 20. XI. 1883 г.)

2.4. Да не отнемаме светия характер на делото

Аз съм натоварена да напомням непрестанно на нашите членове, проповедници на Евангелието и на всички онези, които имат присърце да носят светлината на истината на света - за опасността да се засегне светия характер на Божието дело, изработвайки си една незначителна представа за начина, по който Бог иска да се извърши Неговото дело. Получих особени наставления, за да се избегнат планове и комбинации от човешки произход да бъдат внесени в делото, което цели да се запознае светът с истината за нашето време.

На много пъти, в течение на изминалите години, получавах заповедта да протестирам срещу измислени и забранени планове, препоръчвани ту от един, ту от друг. Моята вест е била винаги тази: "Проповядвайте словото с пълна простота и смирение! Представяйте на слушателите една ясна и неподправена истина! Не се увличайте от никакво фанатично движение, защото от него ще се прояви влияние, способно да хвърли смут в умовете и да обезкуражи Божия народ, да намали неговата вяра...

Навсякъде, където срещнах фанатизъм в най-различните му форми, аз получавах ясни, положителни, добре дефинирани наставления, за да издигна моя глас срещу неговото влияние. При някои злото се проявяваше посредством човешки измислици, за да се познае Божията воля; беше ми показано, че тук има заблуда, която се обръща в самонадеяност и която не се одобрява от Бога. Да се възприемат такива методи означава да се подпомогнат плановете на неприятеля. Беше време, когато някои вярващи възприеха навика да избират знаци, за да разберат какъв е техния дълг... Намериха се такива, които имаха такова доверие в тези знаци, че достигнаха до там да разменят жени и да внесат чрез това прелюбодеяние в църквата.

Беше ми показано, че съблазни, подобни на тези, с които трябваше да се сблъскаме през първите години на вестта, **ЩЕ СЕ ПОДНОВЯТ В ДНИТЕ, КОГАТО ЩЕ СЕ ПРИКЛЮЧВА ДЕЛОТО!** Сега е времето да положим всичките си способности под влиянието на Бога и да ги упражняваме в хармония с получената светлина. Нека се четат четвъртата и петата гласи от Матей. Нека се изучава Матей 4:8-10 и 5:13! Нека се размишлява върху святото дело, извършено от Христос. Именно по този начин принципите на Божието Слово трябва да бъдат прилагани в нашите дела.

(Писмо 36, 1911 година)

2.5. Да имаме благоприлично поведение

След разочарованието през 1844 година фанатизмът проникна в редовете на адвентистите. Бог даде вести на предупреждение, за да се спре това зло още в началото. Съществуваше много голяма близост между някои мъже и жени. Аз им представих възвишения идеал, който трябваше да се постигне в областта на святата истина, чистотата на поведение, които трябва да поддържаме, ако искаме да получим Божието одобрение и ако искаме да бъдем без петно или бръчка 19 или нещо подобно. Тържествени вести бяха отправени от Божия страна към мъже и жени, подхранващи нечисти мисли, като едновременно с това се представяха за особено почетени от Бога, но дадената вест беше презряна и отхвърлена...

Дори и сега опасността не е отстранена. Всеки човек, който се старее да предаде на света предупредителната вест, ще бъде силна съблазън, ако с държанието си отрича своята вяра.

Като работници трябва да бъдем в съгласие, за да порицаваме и осъждаме всичко, което има вид на зло в нашите отношения един към друг. Нашата вяра е свята! Ние имаме задачата да защитаваме честта на Божия закон, който не е от естество да принизява нивото на мисълта или на поведението, при когото и да е било... Мнозина от онези, които се хвалят, че вярват и предават истината, смесват тази истина с химерични заблуди и идеи. Но трябва да се издигнем на по-високо ниво. Да вярваме и да предаваме истината такава, каквато е в Исус. Святостта на сърцето няма да породи никога нечисти действия. Ако на някого, който твърди едновременно, че предава истината на други и му е приятно в обществото на млади момичета или задомени жени и той поставя фамилярно ръце върху тях или говори често с тях, не му се доверявайте - чистите принципи на истината не са вкоренени в неговата душа! Такъв човек не работи с Исус, Христос не обитава и не живее в него! Неговата работа не е приета от Бога, ако няма едно пълно обръщане!

Онзи, който получава истината от Божествен произход, не понася никога деформации, не е подтикван и към най-малкия вид на непристойна фамилярност. Напротив, тази истина осветява вярващия, прави фини вкусовете му, издига го и го облагородява, свързва го по-тясно с Исус. Подтиква го да уважава изричната заповед на апостол Павел да се въздържа дори от вида на самото зло, за да избегнем каквато и да било клевета!

(Ривю енд Херълд, 10.XI.1885 г.)

(За по-обширни информации по повод фанатизма от първите дни, вижте:

"Биографични бележки" стр. 85-94

"Свидетелства към църквата" том I стр. 71-73

"Свидетелства към църквата" том III стр. 323-324

"Служители на Евангелието" стр.- 310-311).

3. УЧЕНИЕТО ЗА "ОСВЕТЕНАТА" ПЛЪТ

Едно фанатично учение, наречено от своите привърженици като "УЧЕНИЕ НА ОСВЕТЕНАТА ПЛЪТ" започва в щата Индиана през 1900 г. увличайки председателя на федерацията и мнозина работници. Претендираше се, че вследствие агонията на Гетсимания, Христос беше достигнал осветено тяло както Адам преди грехопадането и че онези, които следват Спасителя трябва да достигнат същото физическо състояние на непогрешимост - подготовка, която е необходима за преобразяването. Свидетели очевидци разказваха, че в религиозната си служба тези фанатици се възбуждали до най-висша степен чрез използването на музикални инструменти като орган, флейти, цигулки, барабани, тропети и дори тъпан. Те предизвиквали физическа демонстрация, викали, молили са се и пеели, докато някой в събранието паднел в безсъзнание от своя стол. И един или двама души, които обикаляла между столовете, повличали тялото върху подиума... След това двадесетина души заобикаляли това бездушно тяло като едни пеели, други викали, а трети се молели - всички едновременно. Когато лицето се връщало в съзнание почвали да гледат на него като на такова, което е направило опитността на Гетсимания, и е получило осветено тяло и е готово за преобразяването. Твърдяло се, че от тогава човек не можел нито да греши, нито да умре.

Двама от нашите главни проповедници, пастирите С.Н. Хаскел и А. Ж. Брийд бяха изпратени на конгреса, състоял се в Манси (Индиана) от 13 до 23.IX.1900 г., за да се борят срещу този фанатизъм. Тези събития бяха докладвани на Е. Вайт през януари 1901 г., когато тя беше в Австралия. Именно тогава тя отправи вестите на предупреждение и осъждане, които следват.

Съставителите

3.1. Едно ново издание на стария фанатизъм

(Декларация, протечена от Елена Вайт в присъствието на проповедниците от Генералната конференция на 17.IV.1901 г.)

Бяха ми дадени наставления относно скорошната опитност на някои братя в Индиана и учението им, дадено на Църквата. Чрез тази опитност и това учение неприятелят се стреми да заблуди душите.

Даденото учение относно това, което се нарича "ОСВЕТЕНА ПЛЪТ" Е ПОГРЕШНО! Всеки може да получи едно осветено сърце, но никой няма право да претендира, че има осветена плът в този живот. Павел заявяваше: "...зная, че в мене, сиреч, в плътта ми, не живее доброто" (Римл. 8:7). На онези, които са положили толкова труд, за да постигнат чрез вяра онова, което се нарича "осветена плът", аз трябва да кажа: "Вие не можете да я получите! Никой от нас няма сега осветена плът. Никое човешко същество на земята няма осветена плът. Това нещо е невъзможно".

Ако онези, които говорят толкова свободно за усъвършенстването на плътта, биха могли да видят нещата в истинската им светлина, биха отстъпили с ужас при мисълта за една такава самонадеяност. Показвайки лъжата в техните твърдения относно една осветена плът, Господ иска да попречи на мъже и жени да тълкуват думите Му по начин, който да причини нечистота на тялото, на душата и на ума. Нека се развие малко повече това учение и ще се стигне до там да се претендира, че неговите привърженици не могат да грешат, че всички техни действия са святи, щом те притежават едно осветено тяло. Това ще отвори вратата на страшни изкушения!

Писанията ни препоръчват да посветим на Бога нашето тяло, нашата душа, нашия дух. В това трябва да бъдем съработници на Бога. Може да се направи много нещо, за да се възстанови в човека моралния образ на Бога, за да се подобрят физическите, моралните и духовните му способности. Големи промени могат да се извършат във физическия организъм чрез послушание спрямо Божествените закони и въздържание от всичко, което може да омърси тялото. И ако е направено да се настоява в претенцията за съвършенство на плътта, християнинът може да постигне съвършенство на душата. Греховете могат да бъдат съвършено опростени, благодарение на жертвата, приета заради нас. Трябва да се разчита не на това, което човек може да направи, но на ОНОВА, КОЕТО БОГ МОЖЕ ДА НАПРАВИ ЧРЕЗ ХРИСТОС ЗА ЧОВЕКА! Ако се отдадем безрезервно на Бога, с пълна вяра, кръвта на Христос ни очиства от всеки грях. Съвестта е освободена от осъждението. ВСЕКИ МОЖЕ ДА СТАНЕ СЪВЪРШЕН В ИСУС ХРИСТОС ЧРЕЗ ВЯРА В НЕГОВАТА КРЪВ! Да бъде хвала на Бога, че не се сблъскваме с невъзможни неща. Ние можем да искаме освещение. Можем да се радваме на божествената благодат. Не се нуждаем да питаме какво мисли Бог или Христос за нас, но какво мисли Бог за Христос, нашия Заместник. Вие сте приети в лицето на Възлюбения! Господ показва на онзи, който вярва и се кае, че

Христос приема връщането на душата, за да я моделира и формира по собствен образ.

По време на своя земен живот Христос би могъл да направи откровения, които биха засенчили и хвърлили в забрава всички човешки открития. Би могъл да разкрие редица тайни и многобройни вечни действителности биха били разкрити. Би могъл да произнесе думи, които биха предали тайни, върху които цели поколения щяха да се спират до края на времето. Но Христос не пожела да задоволи човешкото любопитство. Той не предлага на хората примамка, която би била вредна за вечните ни интереси. Той дойде да посади за човека по-скоро дървото на живота, отколкото това на познанието.

Аз получих заповедта да кажа на тези от Индиана, които изповядват странни учения: "Вие давате грешна насока на Божието дело, което е толкова скъпоценно и важно. Останете в границите на Библията! Научете уроците на Христос и ги повтаряйте, без да се уморявате. Спомнете си, че "мъдростта, която е отгоре, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, нелицемерна. А плодът на правдата се сее с мир от миротворците" (Яков 3:17-18).

Когато човешките същества ще получат осветено тяло, те не ще останат на земята – ще бъдат пренесени в небесата. Вярно е, че грехът се опрощава на тази земя, но всички негови резултати не са премахнати. Само при своето второ идване Христос "ще преобрази нашето унищожено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло" (Фил. 3:21).

Много пъти в нашето дело се раждаха фанатични движения. Всеки път, когато беше представян въпроса, аз предавах вест, подобна на тази, която сега давам на моите братя от Индиана. Господ ми показва, че това движение от Индиана е от същото естество, както онези, които ставаха в миналото. Във вашите религиозни събрания има подобни изяви като тези, които бях виждава в предишните движения.

В периода на разочарованието, което последва след 1844 година, фанатизмът се разгърна под разнообразни форми. Имаше такива, за които възкресението на праведните вече беше факт. Аз бях натоварена с една вест за онези, които имаха тази идея, също както съм натоварена с вест за вас днес. Тези хора твърдяха, че са съвършени, святи по тяло, душа и дух. Те имаха изяви, каквито имате вие и техните изненадващи предположения хвърлиха в смут собствените им умове, както и тези на другите. Касаеше се при все това за нашите любими братя и ние желяхме горещо да им се притечем на помощ. Поисках да присъствам на техните събрания... Там имаше възбуда, шум и смущение. Не можеше да се разбере онова, което се свиреше на арфа или флейта. Някои изглеждаха изпаднали в транс и падаха на земята. Други скачаха, танцуваха, викаха. Те казваха, че плътта им е очистена, че те са готови за преобразяване. И не се уморяваха

да повтарят това. Представих им моето свидетелство в името на Господа, противопоставяйки Неговото осъждение на тези изяви.

Някои от онези, които бяха участвали в тези движения, се осъзнаха и видяха, че са били измамани. Някои бяха поч-тени, добри хора, които Сатана беше хванал в клопката, ка-райки ги да вярват, че имат осветено тяло и че могат да гре-шат. Бяха довели нещата толкова далеч, че Божията кауза беше отхвърлена от тях. Покаяха се искрено и някои от тях станаха впоследствие едни от най-верните ни членове. Други останаха завинаги очорчени от това и ние не можахме никога да ги

убедим, че не са достойни да работят за Господа, чиято кауза бяха обезславили толкова тежко.

В резултат на тези фанатични движения, които ви описвам в момента, някои лица загубиха разума си. Те не виждаха никакво съгласие между тези сцени на възбуда и шум и собствената си минала опитност. Върху тях се упражняваше силен натиск, като им казваха, че ще бъдат изгубени, ако не приемат тази вест на заблуда. От това произлезе едно умствено неравновесие и дори лудост в някои случаи. Това са неща, които дискредитират каузата на истината и създават пречка за провъзгласяването на последната вест на милост към света.

3.2. Крясъците не са доказателство за осветение

Начинът, по който се провеждаха събранията в Индиана – със шум и безредие, не е такъв, за да ги препоръча в очите на разумни и интелигентни хора. Нищо в тези демонстрации, не е от такова естество, с което да убеди света, че ние имаме истината. Шумът и виковете не са достатъчни, за да докажат осветението или да свидетелстват за слизането на Светия Дух. Вашите дивашки демонстрации имат само за резултат да вдъхнат отвращение сред невярващите. Колкото по-малко бъдат тези демонстрации, толкова по-добре ще бъде за онези, които ги произвеждат и за онези, които присъстват там.

Ако фанатизмът не бъде обуздан още в началото, става също така трудно да се угаси, както и да се овладее пожар, погълнал вече една сграда. Онези, които са участвали в този фанатизъм, биха направили по-добре да се отдадат на светска работа, защото тяхното непоследователно поведение обезславя Господа и поставя в опасност Неговия народ. Такива движения ще се умножават през настоящето време, докато Господното дело би трябвало да стои благородно, чисто, без нечист примес от суеверия и басни. Нека бъдем нащрек, като стоим в тясно общение с Христос, за да избегнем хитростите на Сатана.

ГОСПОД ЖЕЛАЕ В НЕГОВАТА СЛУЖБА ДА ИМА РЕД И ДИСЦИПЛИНА, А НЕ ВЪЗБУДА И БЕЗРЕДИЕ! Не сме в състояние да опишем сцените, които трябва да протекат в бъдещия свят, но едно знаем: сега е моментът да бдим и да се молим, защото великият ден на Господа приближава. Сатана събира своите сили. Нека останем разумни и спокойни, гледайки на откритите истини. Възбудата не съдейства за растенето в благостта, истинската чистота и освещението на духа.

Бог иска да се заемем със светите истини. Това е единственото нещо, което може да убеди противниците. Трябва да бъдат приети спокойни и трезви усилия, за да се покаже на душите какво е положението им и от какво естество трябва да бъде сградата, която издигаме за Господа. Пробудените сърца трябва да бъдат наставяни с търпение, за да се доведат до разбиране и оценяване на Словото.

Бог кани Своя народ да върви скромно стъпка по стъпка напред. Трябва да се въздържаеме да не представяме светите учения на истината във фалшива светлина и да не я обезславяме чрез странни изяви, които пораждат безредие и шум. Тези неща карат невярващите да смятат, че адвентистите от седмия ден са сбирщина от фанатици... От това произлизат предразсъдъци, които пречат на душите да приемат вестта за нашето време. Когато вярващите говорят според истината, такава каквата е в Исус, тогава проявяват свято и разумно спокойствие, а не буря от безредие! ...

(Бюлетин на Генералната конференция,
21.04. 1901 г.)

3.3. Богослужение с шум като от лудница

Невъзможно е да се оцени в действителната му стойност делото, което Господ възнамерява да изпълни чрез избраните си инструментите, за да постигне Своята мисъл и намерение. Нещата, които сте описали като такива, каквито стават в Индиана, са именно тези, които Господ ми показва, че трябва да стават преди изтичането на времето на благодатта. Всякакъв вид безразсъдност ще бъде извършвана. Ще има викове с барабан, музика и танци. Разумни същества ще бъдат с така объркан ум, че ще станат неспособни да вземат добри решения. И именно това се приписва на действието на Светия Дух...

Светият Дух не се изявява никога чрез такива методи в адски шум. Това е едно изобретение на Сатана, целящо умело замислени средства да неутрализира чистите, автентични, облагородяващи истини, предназначени за нашето време. По-добре би било да се лишим от музика в нашите богослужения, отколкото да използваме музикалните инструменти така, както ми беше

показано през месец януари, че това ще се случи на нашите конференции. Настоящата истината няма нужда от подобни неща за обръщане на душите. Един шум като от лудница шокира умовете и изопачава онова, което би било от благотворно естество, ако би било използвано добре. Сатанинските сили произвеждат един карнавал от врява и шум и именно това биха искали да назоват като действие на Светия Дух.

Достига се до края на конференцията и се забелязва, че доброто, което би могло да бъде извършено и което би трябвало да бъде извършено чрез представяне на святата истина, не е направено. Онези, които са участвали в тези мними събрания за пробуждане, са получили впечатления, способни да ги отклонят. Те не могат вече да обясняват онова, което са познавали от библейските принципи.

Не бива да насърчаваме такива събрания. Подобно влияние се почувства след изтичане на времето през 1844 година. Същите изяви имаше и тогава. Възбудени хора си въобразяваха, че са движени от Божествената сила...

3.4. Историята от миналото ще се повтори

Нямам намерение да се спирам много върху тази история, понеже е твърде мъчителна. Но Господ ми показва през януари, че погрешни теории и методи ще бъдат донесени на нашите конференции и че историята от миналото ще се повтори. Изпитвах голям страх от това. Получих заповедта да кажа, че демони в човешки образ участват в тези демонстрации, стараяйки се чрез всички възможни средства, годни да бъдат използвани от Сатана, да вдъхнат отвращение към истината у разумните хора, че неприятелят се стреми да направлява нещата така, че конференциите, които са служели за представяне на истината на вестта на Третия ангел пред множествата, да загубят своята сила и своето влияние.

Вестта на Третия ангел трябва да бъде дадена правилно. Тя трябва да бъде предпазена и от най-малката нишка подлост, от теории с ниско качество, човешко изобретение, приготвени от "бащата на лъжата" и прикрити така, както блестящата змия беше използвана от Сатана, за да имаме нашите първи родители. Именно така се стреми Сатана да постави своя печат върху Божието дело, което би трябвало да се покаже в цялата си чистота.

Светият Дух няма нищо общо с безредния шум и множеството звуци, които ми се представиха през януари. Сатана действа чрез врявата и бъркотията, произведени от една такава музика, а ако би била добре ползвана, би била за хвала и слава на Бога. Произведеният ефект прилича на отровно ухапване от змия.

Нещата, които отбелязаха миналото, ще се намерят и в бъдещето. Сатана ще си послужи с музиката, като с примка, чрез начина, по който тя ще бъде ръководена. Бог изисква от Своя народ, който има пред себе си светлината, излъчваща се от Словото и от свидетелствата, да чете, да размишлява и да внимава. Ясни и добре дефинирани наставления са дадени, за да не се измами никой. Голямото желание да се измисли нещо ново има за резултат странни учения и съдействия за разрушаването на влиянието на онези, които биха могли да са една благотворна сила, ако запазят твърдо до край доверието си в истината, която Господ им е дал.

"Затова ние сме длъжни да внимаваме повече на туй, което сме чули, да не би да го изгубим някога. Защото, ако словото, изговорено чрез ангели, стана твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, то как ще избегнем ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение, което, от начало прогласено от Господа, се потвърди между нас от тия, които бяха го чули" (Евр. 2:1-3).

"Внимавайте братя, да не би да име в някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог; но увещавайте се един друг всеки ден, докле още е "днес", да не би някой от вас да се закорави чрез измамата на греха. Защото ние участваме в Христа, ако удържим твърдо до край първоначалната си увереност" (Евр. 3:12-14).

Брат и сестра Хаскел, да облечем цялото си всеоръжие! Като направим това, нека стоим твърдо! Ние сме поставени за защитници на истината, трябва да съставляваме част от великата армия на Господа в агресивната битка. Верни посланици на Господа имат задължението да представят истината по най-решителен начин. Много от онова, което днес се нарича истина, необходима за спасението, е само празнословие, което достига до там, че се съпротивлява на Светия Дух!

3.5. Неправилен начин на представяне Светия Дух

Много се говори за изливане на Светия Дух и предлаганите тълкувания понякога са вредни за църквите. Вечният живот се състои в това да получаваме живите елементи, които крият Писанията и да се съобразяваме с Божията воля. Именно това означава да се яде плътта и да се пие кръвта на Божия Син. За тези, които постъпват така, животът и безсмъртието са осветени така чрез Евангелието, защото Божието Слово е истина, дух и живот. Всички онези, които приемат Исус Христос като свой личен Спасител, имат привилегията да се хранят с Божието Слово. Под влиянието на Светия Дух това Слово, Библията, стана

една безсмъртна истина, която предава духовни нерви и мускули на тези, които търсят с молитва.

"Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене" (Йоан 5:39).

Когато се копае дълбоко се откриват скъпоценните камъни на истината. Светият Дух прави да се почувства присъствието Му при онези, които търсят истината. Той осветлява Словото и връзва истината в ума с нова сила. Изследвачът бива обхванат от непознати преди това мир и радост. Една небесна светлина осиява Словото и го прави да блести като че ли всяка буква е позлатена. Сам Бог е говорил на ума и на сърцето и Словото е станало дух и живот.

Който изследва Словото искрено, открива сърцето си към Бога, измолвайки помощта на Духа. Той не закъснява да открие онова, което го издига над коварните декларации, над мнимия учител, чиито слаби и колебаещи се теории не издържат изпита на живия Бог. Такива теории са били измислени от хора, които не са научили този велик урок: ДУХЪТ И ЖИВОТЪТ НА БОГА СА В НЕГОВОТО СЛОВО! Ако биха приели вечния елемент, съдържащ се в Божието Слово, те биха водели колко напразни са усилията им да наложат сензационни новости. Те имат нужда да научат най-значителните принципи на Божието Слово; тогава биха предали Неговото Слово на живот на света, който не би закъснял да различи слабата от пшеницата, както обеща Исус на учениците Си.

(Писмо 132, 1900 година)

4. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ СРЕЩУ ЛИЦА, ПРЕТЕНДИРАЩИ ЧЕ СА РЪКОВОДЕНИ ОТ ДУХА

На 12 ноември 1908 година един ревностен мъж, придружен от жена си, дойде в Света Елена (Калифорния). Те пожелаха да се срещнат с Елена Вайт, на която откриха забележителните си опитности, датиращи от три години, които им се бяха случили след много дни пост и молитва, за да получат Светия Дух до степен, казваха те, че "големи капки пот бяха оросили челата им". Мислеха, че са получили Светия Дух, както някога апостолите. Настояваха, че са говорили езици и са се потрудили много, за да предизвикат подобни опитности и при други лица.

Те били арестувани в Източните Щати, обвинени в това, че са правели магнетични въздействия върху дете. След направената анкета, съдията и кметът ги бяха обвинили, че се намират в опасно състояние на лудост. Те твърдяха, че като били в затвора Духът ги посъветвал да се престорят на луди, за да

вдъхне Бог страх у тези хора, като им попречи да влязат в килията им.

Вярваха, че детето, за което ги обвиняваха, че са го магнетизирали, беше получило дара на Духа на пророчеството и им беше посочило пътя, който трябва да следват.

Претендираха, че са излекували болни чрез молитва, че са прогонили демони и че са извършили много други чудеса. Мъжът казваше за жена си: "Духът действа чрез нея. Ние вярваме, че именно това е дарът на пророчеството, който трябва да се излее над всяка плът.

Именно по повод това движение и други подобри Елена Вайт направи изявленията, които следва.

Компилаторите

4.1. Мир и достойнство характеризират Божието дело

Бях заета с писане преди две седмици, когато синът ми Вилиям Вайт влезе в моята стая, за да ми каже, че двама души чакат долу, за да ми говорят. Слязох в салона и се намерих в присъствието на един мъж и неговата жена, които казваха, че се ръководят от Божието Слово и вярват в свидетелствата. Те бяха направили необикновена опитност преди две или три години и изглеждаха искрени.

След като ги изслушах да разказват някои от своите опитности, им говорих малко върху онова, което трябваше да правим, та да се противопоставяме на фанатизма, който се изяви скоро след времето, когато очаквахме нашия Господ. През тези трудни години някои от нашите скъпи братя се оставиха да бъдат увлечени във фанатизъм. Прибавих, че преди края на времето ще видим странни изяви в хора, изповядващи, че са ръководени от Светия Дух. Ще има такива, които ще отдадат голямо значение на тези особени изяви, които не произхождат от Бога, но имат за резултат отклоняването на много умове, като ги отдалечават от учението на Божието Слово.

В последното време от земната ни история ТРЯБВА ГРИЖЛИВО ДА СЕ ПАЗИМ ОТ ВСИЧКО, КОЕТО МИРИШЕ НА ФАНАТИЗЪМ И БЕЗРЕДИЕ! Да се въздържаме от всяка практика, която може да възбуди невярващите, като ги прави да смятат, че като деноминация сме управлявани от нашите импулси, като намираме удоволствие в шума и безделието, които придружават само ексцентричните. В последните дни неприятелят на настоящата истина ще произведе изяви в несъгласие с действията на Духа, способни да заблудят онези, които са готови да приемат всичко, което е ново и странно.

Аз заявих на този брат и на жена му, че в резултат на опитността, направена по време на моята младост, малко време след 1844 година, приемам само с много голяма предпазливост приличащото на това, срещу което тогава се борихме и което порицавахме в името на Господа.

Нищо не би могло да навреди толкова на Божието дело в настоящето време, както толерирането в нашите църкви духа на фанатизъм, придружен със странни действия, които биха се приписвали погрешно на Божия Дух.

Докато този брат и жена му описваха опитностите, в които вярваха, че виждат действието на Светия Дух, получен в апостолска сила, аз имах впечатлението, че се намирам пред едно повторение на онова, срещу което трябваше да се борим и което трябваше да поправяме в нашата първоначална опитност.

В края на разговоря брат Л. предложи една обща молитва, мислейки, че може би по време на молитвата жена му ще се намери в положението, което беше описал и така бих могла да видя, дали това идва от страна на Господа или не. Аз не можах да се съглася с това предложение, защото ми беше казано, че яко някой предлага да представя такива изяви, това е очевидно доказателство, че тук не е Божието дело.

Не трябва да се поставим да бъдем обезкуражени от такива опитности. Такива неща се случат от време на време. Да не даваме никакво място на странни практики, които ни отдалечават действително от дълбокото влияние на Светия Дух. Божието дело се характеризира винаги с мир и достойнство. Ние не можем да одобряваме каквото и да е, което хвърля смут и отслабва нашата ревност за великото дело, което Господ ни е поверил в този свят: ДА ПОДГОТВИМ ВТОРОТО ИДВАНЕ НА ХРИСТОС!

4.2. Изявления, направи от Е. Г. Вайт по време на тази среща

Разказвам ви за тези опитности, за да знаете откъде сме минали... Някои фанатици след 1844 година танцуваха, като пееха: "Слава, слава, слава, слава, слава!" Понякога аз оставах седнала, докато свършат, след това ставах и казвах: "Така не действа Господ!" Не по този начин се стреми Той да ни повлияе. Трябва да насочваме умовете към Словото, основа на нашата вяра.

Бях още дете и при все това трябваше на много пъти да нося свидетелството срещу тези странни действия. От тогава се стремя да бъда крайно предпазлива, избягвайки връщането на подобни неща в нашата църква. Всяка изява на фанатизъм се стреми да отдалечава ума от доказателствата на истината, съдържащи се в самото Слово.

Вие бихте могли да се държите по един последователен начин, но онези, които биха се повлияли от вас, биха могли да се държат съвсем безразсъдно, а ние бихме били залети от множество материали, които ще ни попречат да дадем на невярващите правилна идея за нашата вест и за нашето дело. Трябва да се преправим на света с твърдото Божие Слово; когато го получат, Светият Дух ще може да дойде, но както вече казах, Той идва винаги по начин да се препоръча на хората с добър разум. В нашите беседи, в нашите песни и във всичките ни духовни прояви, трябва да изявяваме спокойствие, достойнство, благоговееен страх, който вдъхновява всяко истинско Божие чадо.

Съществува постоянна опасност да се оставим да влезе при нас нещо, което считаме, че можем да припишем на действието на Светия Дух, докато се касае в действителност за плод на фанатизма. Докато се оставяме да бъдем заблуждавани от неприятеля на истината, не можем да се надяваме, че ще накараме честните сърца да приемат Третата ангелска вест. Трябва да се осветим чрез послушание на истината. Страхувам се от всичко, което има тенденцията да отклони ума от здравите доказателства на истината, открити в Божието Слово. Да, аз се боя от това! Трябва да наредим нашите разбирания в границите на разума, да не би неприятелят да успее да обърка всичко. Има лица с лесно раздразнителен темперамент, склонни към фанатизъм; ако оставим да влезе в нашите църкви онова, което би могло да въведе в заблуда такива лица, не бихме закъснели да видим заблудата да взема размери, които предизвиквайки безредието, биха подкопали влиянието на цялото тяло на адвентистите от седмия ден.

4.3. Връщане на фанатизма

Мислех да предложа да се преиздаде разказа на някои от тези първи опитности, за да може по-голям брой от нашите членове да бъдат информирани, защото знаейки отдавна, че трябва да се очаква да видим да се появява отново фанатизма под различни форми. Трябва да утвърдим нашите позиции, облягайки се твърдо върху Словото, избягвайки всяка чудатост и всяка странна практика, която някои бързат да приемат и да предлагат. Ако позволяваме безредието да се настани в нашите редове, не бихме могли да поддържаме нашето дело в желаните граници.

По време на земната служба на Христос, благочестиви жени помагаха на Спасител и на Неговите учени; и в работата, която изпълняваха. Ако противниците биха могли да открият каквото и да било осъдително в поведението на тези жени, това би било край на това дело. Но докато жените сътрудничеа на Христос и на учениците Му, цялото дело беше водено на едно възвишено

ниво, че и най-малката сянка от подозрение беше изключена. Не съществуваше никакъв повод за обвинение. Всички умове бяха отправени по-скоро към Писанията, отколкото към хората. Истината беше провъзгласявана по разбираем начин и беше направена достъпна за всички.

Колко се страхувам като виждам неща от фанатично естество да се вмъкват между нас. Мнозина са онези, които имат голяма нужда да бъдат осветени, но трябва да БЪДАТ ОСВЕТЕНИ ЧРЕЗ ПОСЛУШАНИЕ СПРЯМО ВЕСТТА НА ИСТИНАТА! ...

Не трябва да позволим на правещите впечатление елементи, които съществуват между нас, да се прегърнат по начин, така че да разрушат нашето влияние пред онези, които искаме да спечелим за истината. Необходими ни бяха години, за да победим предразсъдъците на невярващите, които бяха научили странните покварени дела на известни фанатични елементи и изяви пред нас през първите години на нашето странстване като народ, отделен от другите...

(Ръкопис 115, 1908 година)

4.4. Съвет, дадени на този брат и на жена му

Скъпи брат и сестра Л.,

Скоро в нощно видение ми бяха представени неща, които съм длъжна да ви съобщя. Беше ми показано, че вие извършвате няколко грешки, достойни за съжаление. Вашето изучаване на Писанията и Свидетелствата ви е довело до фалшиви заключения. Делото на Господа рискува да даде място на сериозни недоразумения, ако продължавате да постъпвате така, както правехте до сега. Вие давате погрешно тълкуване на Божието Слово и на публикуваните Свидетелства и тръгвате от там, за да се отдавате на една странна дейност. Въобразили ли сте си дори, че притежавате силата да изгонвате демони. Накарали сте мъже и жени да повярват, че са обхващани от демони и че Господ ви е натоварил да изгонвате тези зли духове.

Чрез своите думи, песни и странни изяви, нямащи нищо общо с истинското дело на Светия Дух, Вашата жена съдейства за проявите на фанатизма, крайно вредни на Божията кауза, ако им се даде място в нашите църкви.

Братко мой, сестро моя, имам вест за вас: Вие тръгвате от едно фалшиво предположение. Много егоизъм се намесва във вашите изяви и по този начин Сатана ще дойде с една смайваща сила. Крайно време е да спрете! Ако Бог ви беше поверил една особена вест до Своята църква, вие бихте вървели и действали в пълно смирение, не като че ли се намирате на театрална сцена, но с кротостта на ученик на смирения Исус от Назарет. Бихте упражнявали едно влияние, съвсем различно от това, което сте упражнявали до сега.

Искреното желание да се прави добро на другите ще подтикне христовия служител да отхвърли всяка мисъл да смесва с вестта на настоящата истина странни учения, способни да отклонят мъже и жени във фанатизъм. В настоящия момент от историята на света трябва да удвоим бдителността си в това отношение.

Няколко аспекти на опитността, през която ми-навите, поставят в опасност не само вашите души, но и много други, като се има предвид, че се позовават на скъпоценните думи на Христос и на Свидетелствата, за да гарантират автентичността на вашата вест. Вие се мамите, като предполагате, че скъпоценното Слово, което е изцяло истина, и дадените от Господа Свидетелства, са благоприятни за вас. Подбудите, които ви подтикват, са лоши, и вие използвате лъжливи декларации. Стремите се да оправдавате чрез Божието Слово несправедливи, непоследователни и фанатични чувства и дела. Това ще направи десет пъти, какво казвам, двадесет пъти по-трудни усилията на църквата да се запознае светът с истините на вестта на Третия ангел!

(Писмо 358а, 1908 година)

4.5. Вест, отправена до църквите ни в Калифорния

Към нашите братя в Калифорния:

Миналата нощ получих наставления по отношение на нашия народ. Струваше ми се, че се намирам в едно събрание, където представяха странното дело на брат Л. и неговата съпруга. Беше ми показано, че то е подобно на констатираното в ..., в щата Мейн и на други места след 1844 година. Получих заповедта да се вдигна със сила срещу това фанатично дело.

Беше ми показано, че брат и сестра Л. не са били вдъхновени от Господния Дух, но от същия дух на фанатизъм, който се опитва да проникне всред църквата на остатъка. Погрешно се опитват да нагаждат Писанието към особените си действия. Да се претендира, че някои лица са обладани от дявола и да се уверява след това, че злите духове са били прогонени с молитва, това е чист фанатизъм. Всяка църква, която одобрява такава практика, ще загуби доброто си име.

Беше ми показано, че ние не трябва ни най-малко да окуражаваме такива демонстрации, но да предупреждаваме нашите членове с едно ясно свидетелство срещу това, което би хвърлило петно върху името на адвентистите от седмия ден и би разрушило доверието на обществото във вестта на истината, която имат да предават на света. Господ е извършил едно голямо дело в полза на Своя народ, за да го постави на благоприятна почва.

Църквата е длъжна да оценява своето влияние. Тези думи имат голяма стойност: "Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене" (Йоан 5:39). Изучавани грижливо и прилагани на практика в дух на молитва, бого-вдъхновените думи ще имат за резултат да ни подготвят добре за всяко добро дело.

Като деноминация имаме нужда да търсим постоянно упътванията на Бога. Ние живеем в един покварен век. Опасностите на последните дни ни заплашват. Докато беззаконието изобилства, Сатана се стреми да представи всякакъв вид измамни теории на тези, които искат да вървят смирено с Бога и които не се доверяват на себе си.

Дали фанатични хора, изпълнени със своето "аз" ще се приближат до тези скромни души, твърдейки, че са обхванати от зли духове, за да им дадат след това уверението, че благодарение на техните молитви, демонът е бил прогонен? Това не са изявите на Божия Дух, но проявите на друг дух!

Умолявам всяка църква да се пази от лошо мнение за онези, които не се доверяват на себе си и се боят, че нямат Светия Дух. Някои следват по-скоро собствените си пътища, отколкото Божиите. Те не са оценили светлината, която Бог щедро им е дал, и като последица са загубили способността да различават тъмнината от светлината. Мнозина бяха добре наставяни за пътя, който трябва да следват, но те пренебрегнаха Божествените изисквания за това, което ги засяга. Тяхната светлина не просветна в дела, които откриват принципите на истината и на святостта. Именно това са хората, които във време на изпитание ще приемат лъжите и погрешните теории като Божествени истини.

Божият народ получи голяма светлина. Нека се събудим и да вървим към съвършенство. Вие ще бъдете изложени на сатанинските служители. Страшни вълни от фанатизъм ще връхлетят! Но Бог ще предпази онези, които ще Го потърсят пламенно и ще искат да се посветят на Неговата служба.

("Ривю", списание на Юнион Пацифищ,
31.XII.1908 г.)

5. ЧУДЕСА НЕ СА ДОСТАТЪЧНИ, ЗА ДА ДОКАЖАТ БОЖИЕТО БЛАГОВОЛЕНИЕ

5.1. Да не се търсят изяви на чудеса

Никой не трябва да поддържа идеята, че особената намеса на чудеса трябва да свидетелства за автентичността на неговата работа и за истинността на идеите, които изповядва. Ако поставим тези неща пред нашите членове, това би имало лош резултат и би произвело нездрави чувства. Истинското действие на Светия Дух върху сърцето е обещано: то трябва да действа ЧРЕЗ СЛОВОТО! Това е Словото, което, според изявлението на Христос, е дух на живот. "Защото земята ще бъде пълна със знанието на славата Господна, както водите покриват морето" (Авакум 2:14).

Ще се сблъскаме с фалшиви претенции, ще се появят лъжепророци, ще има лъжливи сънища и лъжливи видения, но проповядвайте Словото, не се оставяйте да бъдете отклонявани от Божия глас, който се чува в Словото Му. Нека нищо не разсейва вашия ум. Ще ви представят и препоръчат странни неща, чудеса. Изненадващи чудеса, дължащи се на измамите на Сатана, ще подкрепят пратениците на човешките инструменти. Бъдете будни!

Христос направи едно предупреждение, та никой да не бъде принуден да приеме лъжа, като че ли е истина. Светият Дух работи само чрез канала на истината... Нашата вяра и нашата надежда имат своето основание не в чудесата, а в Бога!

(Писмо 12, 1894 г.)

5.2. Когато чудотворецът не зачита Божият закон

Не трябва да се доверяваме на човешки претенции. Както Христос предвидя, ще има такива, които ще твърдят, че могат да извършат чудотворни лечения. Трябва ли да се изненадваме, когато се знае, че зад тях стои големият изкушител, вършейки чудеса, който един ден ще направи да слезе огън от небето пред хората?

Не трябва също да се доверяваме на чувствата. Гласът, който казва на човека: "Не си длъжен да слушаш, да се покоряваш на Божия закон, ти си свят и без грях" докато тъпче с краката си Божия закон, не е Исусовият глас, Който заяви: "... Аз опазих заповедите на Отца Си" (Йоан 15:10). Към това ще прибавя и свидетелството на Йоан: "Който казва: Познавам Го, а заповедите Му не пази, лъжец е, и истината не е в него" (I Йоан 2:4).

Тогаваш как да обясним тези изяви на една по-висша сила и тези страхотни явления, ако не чрез влиянието на духа, който иска да съблазни целия свят чрез своите чудеса и да го накара да повярва в лъжата чрез мощни съблазни? Приятно му е мъже и жени да си приписват голяма духовна сила, презирайки Божия

закон: тяхното непослушание заблуждава и други и те стават полезни служители на Сатана за изпълнение на намеренията му.

("Знамения на времето" 21 юли 1887 г.)

5.3. Никой да не се остави да бъде съблазнен

Всеки от нас ще бъде сериозно изкушен. Нашата вяра ще бъде подложена на най-сурово изпитание. Необходима ни е жива връзка с Бога; ние трябва да участваме в Божественото естество – тогава хитростите на неприятеля не ще могат да ни измамат и ще избегнем от покварата, която цари в света чрез пожеланието.

Трябва да сме закотвени в Христос, вкоренени и основани във вярата. Сатана използва човешки инструменти. Той избира онези, които, като не са пили от извора с водата на живота, СА ЖАДНИ ЗА НОВОСТИ И СТРАННИ НЕЩА и са готови да пият от първия извор, който им се предостави. Ще чуем да казват: "Исус е тук!" или "Исус е там!", но не трябва да вярвате! Гласът на истинския Пастир има неподражаеми нотки – Той ни кани да Го следваме. Той казва: "... Аз опазих заповедите на Отца Си". Той води Своите овце в пътеката на смиреното послушание на Божия закон. Никога не окуражава никого да престъпва този закон!

"Гласът на чужденеца" – това е този на личност, която няма нито уважение, нито подчинение към Божия закон, който е свят, праведен и добър. МНОЗИНА АФИШИРАТ ПРЕТЕНЦИИТЕ СИ ЗА СВЯТОСТ, като се хвалят, че постигат чудни лечения без да имат и най-малкото уважение към тази мярка на правда. Чрез каква сила извършват те тези лечения? Отварят ли се очите им за престъпването на закона? Възприемат ли поведението на смирени и послушни чада, разположени да отговорят на всички изисквания на Бога? Йоан загатва за онези, които изповядват, че са Божи чада: "Който казва: Познавам Го, а заповедите Му не пази, лъжец е, и истината не е в него" (I Йоан 2:4).

Никой не е принуден да се остави да бъде заблуден! Законът на Бога е така свят, както и Неговият престол: според него ще бъде съден всеки човек, който идва на света. Не съществува никаква друга мярка за измерване на характера. "Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях" (Исаия 8:20). Трябва ли нашето решение да се съобразява със Словото на Бога, или трябва да се предадем на човешки претенции? Христос казва: "По плодовете им ще ги познаете". Ако тези лечители се показват склонни, по силата на тези изяви, да намират извинение за небрежието си по отношение на Божия закон и да упорстват да не му се покоряват, каквато и да е тяхната сила, те не са облечени с великата Божия сила. Напротив, касае се за чудотворната сила на големия изкусител.

Престъпник на моралния закон, той използва всички възможни хитрости, за да заслепи хората и да им попречи да познаят истинския му характер. Предупредени сме, че в последно време той ще извърши знамения и чудеса. Ще продължава да върши това, докато трае времето на благодатта, за да покаже чрез това, че е ангел на светлината, а не на мрака!

Братя мои, нека бъдем внимателни спрямо онези, които, имайки претенции за святост, **РАЗРЕШАВАТ ПРЕСТЪПВАНЕТО НА БОЖИЯ ЗАКОН!** Не могат да бъдат осветени онези, които тъпчат с нозе закона и измерват себе си с мярка, измислена от тях самите!...
("Ривю енд Херълд", 17 ноември 1885 година)

5.4. Целият свят ще бъде завладян

Ще дойде времето, когато Сатана ще упражни всякакъв вид пагубни влияния. Онези, които се оставят да бъдат омагьосани сега и се предлагат, колкото и малко е това, на неговото въздействие, тогава ще бъдат привлечени неудържимо към него, за да му сътрудничат. Зли ангели действат непрестанно върху сърцата. Сатана работи с всички, които бягат от влиянието на Божия Дух. Светът ще бъде пленен от измамните чудеса на злия. Той ще успее да направи огън да падне от небето пред хората. Ще извършва чудеса. Тази удивителна сила ще увлече целия свят. И това вече започва...

Имам да ви кажа и друго нещо: Наказанията на Божия гняв започват да се чувстват. Защо не забелязваме това? Защото нашите сърца не са осветени от светлината на истината. **БОЖИЯТ ДУХ СЕ ОТТЕГЛЯ ПОСТЕПЕННО ОТ ЗЕМЯТА!** ...

Чувате да се говори за бедствия по суша и по море и тези неща ще се умножават! Защо? Защото Божият Дух е отнет от онези, в чиито ръце е животът на хората; Сатана ги владее, защото те се оставят на негово влияние. Онези, които се наричат Божии чада, небрежат да се поставят под закрилата на небесните ангели; Сатана, големият разрушител, си служи с тези хора, които кара да вършат грешки. Под действието на алкохолни напитки те причиняват често нещастия.

Помислете за бурите и циклоните! Сатана действа върху атмосферата, която отравя. Нашият настоящ живот, както и вечният, зависят изцяло от Бога. Поставени там, където сме, трябва да бъдем будни, предани, обърнати, напълно посветени на Бога. Не би могло да се каже, че сме парализирани. Небесни Боже, събуди ни!

(Ръкопис I, 1890 г.)

5.5. Чудесата не доказват нищо

Тези, които се ангажират понастоящем в Божието дело, трябва да очакват същите изпитания, каквито понесе Павел. Чрез подобни самохвалства и съблазняваща дейност Сатана ще се стреми да отдалечи от вярата обърнати души. Ще се внасят теории, които е по-мъдро да се изоставят настрана. Сатана, това хитро същество, ще въведе изкусни заблуди, способни да помрачат умовете и да подронят основанието на доктрините за спасението. Онези, които не приемат Божието Слово такова, каквото е представено на читателя, ще паднат в неговите мрежи!

Днес е добре да се предава истината със свята дързост. В едно време като нашето, църквата трябва да слуша свидетелството, дадено на първата църква чрез вестта на Господа: "Но ако и сами ние, или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет" (Гал. 1:8).

Онзи, КОЙТО ПРАВИ ОТ ЧУДЕСАТА КРИТЕРИЙ ЗА СВОЯТА ВЯРА, ще открие, че Сатана чрез съблазняващи измами ще извърши чудеса. Именно това се стремеше да направи пред израилтяните при изхода им от Египет.

(Ръкопис 43, 1907 г.)

5.6. Изненадващи чудеса ще имат съблазняващ ефект

Нека не оставяме да изтичат дните с техните скъпоценни случаи без да търсим Господа от цялото си сърце, с целия си ум и с цялата си душа. Ако не приемаме истината с любов, рискуваме да се намерим всред онези, които в последните дни ще видят чудесата, извършени от Сатана и ще повярват в тях! Много странни неща ще имат вид на удивителни чудеса, но на тях би трябвало да се гледа като на измами, измислени от бащата на лъжата!

(Писмо 136, 1906 г.)

5.7. Как работят Сатана и неговите агенти

Получих заповедта да кажа, че в бъдеще ще се изисква по-голяма бдителност. ПРИ БОЖИЯ НАРОД НЕ ТРЯБВА ДА ИМА МЯСТО ЗА БЕЗКРИТИЧНА ДУХОВНОСТ. Зли духове се стремят активно да завладяват умовете на човешките същества. Множество хора са свързани на снопове, готови да бъдат изгорени в огъня на последните дни. Онези, КОИТО ОТХВЪРЛЯТ ХРИСТОС И НЕГОВАТА ПРАВДА, ЩЕ ПРИЕМАТ СОФИЗМИТЕ, КОИТО ЗАЛИВАТ СВЕТА. Християните трябва да бъдат мъдри и бдителни, да се съпротивляват твърдо на своя противник, дявола, който обикаля около тях като рикаещ лъв, търсейки кого да погълне. Чудеса ще бъдат извършвани от човечи, повлияни от зли духове. Те ще разболяват хората чрез своите магии, след това ще спрат магията и ще се каже, че тези болни са били излекувани по чуден начин. Това Сатана прави не един път!

(Писмо 259, 1903 г.)

Ние не трябва да бъдем съблазнени! Скоро ще станат удивителни събития, в които Сатана ще участва по пряк начин. Той ще разболява хората, след това ще отнема своята сатанинска сила, така че ще ги смятат за излекувани.

Адвентистите от седмия ден ще бъдат поставени на изпитание чрез тези мними излекувания. Мнозина от онези, които са получили голяма светлина, ще престанат да вярват в светлината, затова че не са станали едно с Христос!

(Писмо 57, 1904 г.)

5.8. Елена Г. Вайт не е извършила чудеса

Някои заявяват, че не вярват в делото, което Господ ми е поверил под претекст, че Елена Вайт не е извършила чудеса. Но онези, които очакват чудеса, за да се докаже, че едно лице е направлявано отгоре, се излагат на сериозни опасности. Четем в Словото, че неприятелят ще действа чрез служители, които са изоставили вестта. Ще изглежда, че те вършат чудеса до там, че ще правят огън да слиза от небето пред очите на човечите. Чрез измамни чудеса Сатана ще иска да съблазни, ако е възможно и избраните.

Множества са ме слушали да говоря и са чели моите писания; НИКОЙ НИКОГА НЕ МЕ Е ЧУВАЛ ДА ПРЕТЕНДИРАМ, ЧЕ ВЪРША ЧУДЕСА! Понякога са искали от мене да се помоля за някой болен и обещанието на Господа се е изпълнявало: "Болен ли е някой от вас? Нека повика църковните презвитери и нека се помолят пред него и го помажат с масло в Господното име. И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне, и, ако е извършил грехове, ще му се простят" (Яков 5:14-15).

ХРИСТОС Е ВЕЛИКИЯТ ЧУДОТВОРЕЦ! На Него да бъде цялата слава!

(Писмо 410, 1907 г.)

5.9. Защо днес чудесата имат по-малко значение

Христовият метод се състоеше в проповядване на Словото и облекчаване страданията чрез чудотворни лечения. Беше ми показано, че НИЕ НЕ МОЖЕМ ДА РАБОТИМ ПО СЪЩИЯ НАЧИН СЕГА, ЗАЩОТО САТАНА ЩЕ РАЗГЪНЕ СВОЯТА СИЛА, КАТО ИЗВЪРШВА ЧУДЕСА. Днес Божиите служители не могат да работят чрез чудеса, защото ще бъдат извършвани лъжливи, които ще бъдат приписвани на Бога.

Поради тази причина Господ ни е дал наставления да свързваме физическото лечение с проповядване на Словото. Трябва да бъдат изградени ЗДРАВНИ ИНСТИТУТИ, в които да работят подготвени работници, способни да извършват добре медицинското мисионско дело. Така хората, които ще бъдат лекувани в тези заведения, ще бъдат предупредени и предпазени.

По такъв начин ГОСПОД ПРЕДВИДЯ МИСИОНСКОТО МЕДИЦИНСКО ДЕЛО ДА БЪДЕ ИЗВЪРШЕНО В ПОЛЗА НА МНОГО ДУШИ!

(Писмо 53, 1904 г.)

5.10. Чудеса ще се намесят в последния конфликт

Невъзможно е да имаме цялостна представа за опитността, която ще направят Божиите чада, живеещи на земята в момента, когато една небесна слава ще последва злините на миналото. Те ще вървят в светлината, излъчваща се от Божия престол, като ангели ще установяват постоянна връзка между небето и земята... Сатана, заобиколен от зли ангели, представящ се за бог, ще прави всякакви чудеса, защото ще може да подражава на което и да е чудо! Божият народ, поставен тогава на изпитание, ще намери своята сила в знака, споменат в Изход 31:12-18. Той ще трябва да се обляга на живото слово: "ПИСАНО Е". Тук е единствената сигурна основа! Тези, които са скъсали завета си с Бога, ще бъдат без надежда и без Бога в света.

Пазенето на четвъртата заповед, която ще отличава по особен начин почитателите на Бога, е именно знакът на Неговата творческа сила, чрез която Той удостоверява Своето право на почит и поклонение от страна на човека. Злите ще бъдат отбелязани чрез усилията им да съборят "паметника на Твореца" и да издигнат институцията на Рим. Този конфликт ще има за резултат разделянето на цялото християнство на две големи

групи: тези, които пазят заповедите Божии и имат вярата Исусова и онези, които се покланят на звяра и на неговия образ и получават белега му. Божият народ ще откаже да приема този белег на звяра, дори ако държавата и църквата се съединят, за да принудят "всички хора, малки и големи, богати и бедни, свободни и роби" (Откр. 13:16 - СП) да приемат този белег. Пророкът от Патмос вижда "нещо като стъклено море, размесено с огън, и че тия, които бяха победили звяра и образа му и числото на името му, стояха при стъкленото море, държейки Божии арфи" (Откр. 15:2) и пееха песента на Мойсей и Агнето.

СТРАШНИ ИЗПИТАНИЯ ОЧАКВАТ БОЖИЯ НАРОД! Духът на войната възбужда народите от единия до другия край на земята. Но в това време на скръб, каквато никога не е имало откакто съществува народ, Божият избран народ ще стои непоклатим. Поставен под закрилата на мощни ангели, той ще бъде защитен от разрушителните средства, използвани от Сатана и неговите ангели.

(Писмо 119, 1904 г.)

6. КАК ДА СЕ ПРЕДПАЗИМ ОТ ИЗМАМИТЕ

6.1. Искреността не достатъчна, за да се осигури спасението

Една лъжа, приета с вяра, не може да упражни осветяващо влияние върху живота или върху характера. Някоя заблуда не е истина. Фактът, че се повтаря или се вярва в нея, не я променя в истина. ... Никога искреността не ще може да освободи една душа да понесе последиците, защото е вярвала в заблудата. Няма истинска религия без искреност, но човек няма да бъде спасен за това, че е приемал искрено една фалшива религия. Ако аз следвам фалшив път с искреност, това не е доказателство, че е добрият път, единственият, който би достигнал до моята цел. Господ не иска да се оставим на една сляпа доверчивост, като си въобразяваме, че именно това е вярата, която осветява: на нас ни остава да разберем, къде е истината. Ние трябва да оценяваме духовните стойности с помощта на духовните неща. Да изпитваме всичко и да задържим онова, което е добро, това, което Бог одобрява, това, което ни представя истинските подбуди и принципите, които трябва да вдъхновят нашите дела.

(Писмо 12, 1890 г.)

6.2. Видимо преобразяване на характера ни

Докато някои се задоволяват с теорията на истината, в отсъствие на ежедневното действие на Светия Дух, изявено в едно видимо преобразяване на характера, такива се лишават от един по-голям успех на Господното дело. Тези, които са лишени от Светия Дух, не могат да бъдат верни стражи по стените на Сион. Тяхната духовна слепота им пречи да различават делото, което трябва да се извърши и да свирят с тръбите, според нуждата.

Едно кръщение на Светия Дух, подобно на това на Петдесетницата, ще доведе пробуждане на истинската религия и ще произведе много чудни дела. Небесни същества ще се намесят и човечи ще говорят, побудени от Светия Божи Дух. Но ако Господ направеше да се почувства действието Му върху хората, както направи това в деня на Петдесетницата, много лица, изповядващи, че вярват истината, така малко биха видели действието на Светия Дух, че биха го сметнали за фанатизъм. Биха казали на тези, които са изпълнени с Духа: "Те са се напили със сладко вино".

Не е далеч времето, когато хора ще търсят връзка с Христос, една по-тясна връзка с Неговия Свят Дух, отколкото тази, която са имали някога, или биха могли да имат, без да се откажат от своята воля и от своите постъпки, за да се подчинят на Божията воля и на Неговия начин на постъпване.

ГОЛЕМИЯТ ГРЯХ НА ИЗПОВЯДВАЩИТЕ ХРИСТИЯНСТВОТО Е, ЧЕ НЕ ОТВАРЯТ СЪРЦАТА СИ, ЗА ДА ПРИЕМАТ СВЕТИЯ ДУХ! Когато души копнеят за Христос, желаещи да станат едно с Него, тези, които се задоволяват с формите на благочестието, извикват: "Внимание, избягвайте крайностите!" Когато небесните ангели ще дойдат всред нас и ще действат чрез човешки инструменти, ще има истински и искрени обръщания, както беше в деня на Петдесетницата.

Сега, братя мои, внимавайте да не създавате възбуда или да участвате в нея. Но избягвайки една възбуда от човешко естество, не трябва едновременно да бъдем от тези, които ще поставят въпроси и ще поддържат съмнения по отношение на делото на Светия Дух; защото ще се намерят такива, които ще повдигнат въпроси и ще критикуват, когато Божият Дух ще обхване мъже и жени и това е, защото сърцата им не са били докоснати и защото са останали студени и непокътнати...

(Писмо 27, 1894 г.)

6.3. Необходимо е да разбираме учението

Дишаме въздух отровен с барут и вероотстъпни-чество. Ще заболеем от него, ако не предадем немощните си души в ръцете на Христос. Що се отнася до хората, които се оставят още от сега да бъдат заблуждавани толкова лесно, как ли ще устоят, когато Сатана ще се представи като Христос и ще върши чудеса? Кой ще остане непоклатим пред тези фалшиви изяви, когато Сатана ще се представя измамнически за Христос и ще накара да вярват, че върши Христовите дела? Какво ще попречи на Божия народ да повярва на лъжехристите? "Да не отидете подир тях" (Лука 21:8).

Ученията трябва да бъдат добре разбирани. Хората, натоварени с проповядването на истината, трябва да бъдат добре закотвени, за да може корабите им да устояват на стихииите и на бурите, здраво задържани от своята котва. Изкушенията ще се увеличават все повече!

(Писмо 1, 1897 г.)

Повече от когато и да е Сатана е зает да погубва душите. Ако не сме постоянно нащрек, ще посее в сърцата ни егоизъм, гордост, любов към света и много други лоши черти на характера. Ще разгърне цялата си хитрост, за да разклати вярата ни в Бога и в истините на Словото. Без една богата опитност в Божиите неща, без задълбочено познание на Словото Му, ние ще бъдем завлечени към гибел чрез заблудите и софизмите на неприятеля. Фалшиви учения ще подронват основите на мнозина, които не са се научили да разпознават истината от заблудата. Нашата единствена закрила срещу коварството на Сатана се състои в СТАРАТЕЛНО ИЗУЧАВАНЕ НА ПИСАНИЯТА, за да си дадем добра сметка за основата на нашата вяра и да изпълняваме вярно всички наши познати задължения. Да се отдадем на някой познат грях означава да отслабнем, да се лишим от светлина и да се изложим на едно сериозно изкушение.

("Ривю енд Херълд", 19.XI.1908 г.).

6.4. Гледайте непрестанно на Исус

По времето на Късния дъжд човешките изобретения изцяло ще бъдат пометени, границите, определени от властите, ще бъдат премахнати и Светият Дух ще говори със сила чрез човешки инструменти. Тогава никой няма да гледа, дали фразите са добре оформени и дали са спазени граматичните правила. Водата на живота ще тече в човешките инструменти направо от самия Бог.

Нека се въздържаеме в момента да превъзнасяме човека, неговите думи и постъпки; нека се тревожим, ако някой разкаже нещо сензационно за своята собствена опитност, защото в това има голям риск да се доверяваме на недостойни лица.

Младежи и девойки ще отстъпят пред суетата и ще се смятат за удивително надарени, призовани за велики дела... Ще има множество привидни обръщания, лишени от Божия печат. Ще съществува неморалност и екстравагантност и вярата на мнозина ще претърпи крушение!

Ще бъдем в сигурност само ако се хванем за Исус и не Го изгубваме никога от погледа си. Той ни казва: "...отделени от Мене, не можете да сторите нищо" (Йоан 15:5). Трябва да почувстваме нашата недостатъчност и неспособност и да се облекнем изцяло на Исус, така че да останем спокойни и непоклатими в слово и поведение. Възбудата на оратора не е сила, но слабост! Библейската истина трябва да се представя с усърдие и енергия - тя е Евангелието, Божията сила за спасение!

Съществуват наноси, в които мнозина рискуват да затънат. Винаги трябва да търсим ревността на Божия Дух, но да не смесваме с нея силата и високомерието, които не са от небесен произход. Да бдим внимателно на всички наши изявления, да не би да предизвикаме ревност без разум при лица с горящ темперамент... Тези лица ще действат така, като че ли могат да разполагат със Светия Дух, вместо ръководени от Него да бъдат добре изваяни и оформени, съобразно небесния образец. **ИМА ОПАСНОСТ ДА ТИЧАМЕ ПРЕД ХРИСТА!** Нека почитаме Светия Дух, като Го следваме там, където Той ни води. "И не се облягай на своя разум" (Притчи 3:5). На тази опасност са изложени и проповядващите истината. Христос ни води по сигурни пътеки. Неговото дело ще успее ..., всичко, което Бог казва, е вярно!

Проповедниците, натоварени да провъзгласят последната вест на милост, не трябва да говорят наслуки. Те трябва да се пазят да отворят врати, през които Сатана би могъл да се вмъкне хитро в човешките умове. Нямаме право да правим опити, да търсим това, което би могло да създаде възбуда чрез своята новост и чудния си характер. Сатана дебне, готов да се възползва от всеки случай от този род, за да внесе лъжливи елементи. Действието на Светия Дух, което се упражнява върху човешките инструменти, ще поддържа умствено равновесие. Няма да бъде предизвикана възбуда, която би била последвана от реакция.

Сатана ще използва всеки екстравагантен израз в ущърб не само на оратора, но също и на тези, които биха били заразени от този дух, за тяхно най-голямо нещастие. Нека култивираме у

себе си спокойствие и тържественост: тържествените истини, с които се занимаваме, ще ни доведат до повече ревност. Как би било друго яче, когато носим товара на най-святата от вестите, каквато може да се занесе на души, които загиват, станали сериозни чрез чувството за близкото идване на Спасителя.

Ако гледаме непрестанно на Исус, за да получим Неговия Дух, ще станем прозорливи. Тогава ще забелязваме опасностите, които ни дебнат от всяка страна и ще ВНИМАВАМЕ НАД ВСИЧКИ НАШИ ДУМИ, за да не даваме никакъв повод на Сатана, който винаги дебне случай, за да се намери в нашата работа. Не желаем умовете да бъдат възбудени изкуствено. Не трябва да окуражаваме никого да очаква странни и чудни неща. Поучавайте да се следва Исус стъпка след стъпка. ПРОПОВЯДВАЙТЕ ИСУС ХРИСТОС, ЦЕНТЪРЪТ НА НАШАТА НАДЕЖДА ЗА ВЕЧНИЯ ЖИВОТ!

(Писмо 102, 1894 г.)

ЧАСТ ВТОРА

ПОГРЕШНИ И ПАГУБНИ ДВИЖЕНИЯ

Въведение

В течение на годините различни погрешни и пагубни движения се появиха сред адвентистите като плод на фалшиви тълкувания на Писанието или на мними Божествени осветления. Бяха дадени съвети от Духа на пророчеството, за да се устоява с тези положения с изключителна енергия. Някои от тези съвети фигурират в тази част

Обикновено една вест, осъждаща църквата и нейните водачи, беше тясно свързана с онова, което беше предлагано като нова светлина; често бяха определяни дати за края. Едно движение от този род, известно под името "Високият вик на Третия ангел", ръководено от М. Стентън, беше оборено в серия от статии, отпечатани през 1893 година в "Ривю енд Херълд" под заглавие "ОСТАНАЛАТА ЦЪРКВА НЕ Е ВАВИЛОН". (Тези статии са включени в "Свидетелства за проповедници" стр. 23 - 53). Материалът, събран в тази част, загатва за това движение и навлиза в подробности относно движения от същия род.

Два фрапиращи случая, в които се претендираше, че са получили пророчески дух, са дали място тук на съвети и откровения, отправени от Елена Вайт до лицата, които това засягаше пряко или косвено. За нея беше деликатно да се занимава с положения от такова естество, но в качеството си на Божия вестителка, тя получаваше наставления, които закриляха църквата срещу лица, предявяващи претенции за пророческа служба. Тя настояваше, че автентични изяви на пророческа дарба ще доведат техните собствени оръдия до убеждение и ще доставят+тавят достатъчно убедителни доказателства.

Докато съществува неприятел на истината, ще се появяват погрешни и пагубни движения. Начинът, по който Елена Г. Вайт е описала много от тях, с техните характерни учения и съветите, дадени във връзка с проверката на такива учения, ще могат да послушат ползотворно за лесното и ясно идентифициране на аналогични положения, които биха могли да се представят отново и да може да им се противопоставим.

КОМИТЕТЪТ НА ВАЙТ

7. НЕБЕСНИ ПРЕПОРЪКИ

(Писмо, изпратено до едно лице, което бе дошло до заключението, че църквата на адвентистите от седмия ден е паднала до едно толкова низко духовно ниво, че би могла да бъде наречена Вавилон.

Компилаторите)

С К Ъ П И Б Р А Т М.,

Писмото, което би беше отправил, получих в началото на съботата... Съветвам ви да останете в училището и да не напускате тази страна преди да сте изцяло наясно с истината. Желая искрено да останете в училището по време на това разискване, за да научите всичко, което можете по отношение на тази вест на истина, която трябва да се занесе на света

Господ не ни е натоварил с вест, според която адвентистите от седмия ден да са Вавилон и Божият народ да бъде призван да излезе от него. Всички доказателства, които бихте изтъкнали по този повод, нямат никаква стойност в моите очи, тъй като Господ ни е дал светлината, която по един решителен начин се противопоставя на подобна вест.

Аз не поставям на разглеждане вашата искреност или вашата почтеност. При различни случаи отправях дълги писма до лица,

които обвиняваха църквата на адвентистите от седмия ден, че е Вавилон и им казах, че те не говорят според истината! Вие предполагате, че съм била повлияна неблагоприятно от някои лица. Ако беше такъв случаят, аз не бих била готова за Божието дело. Но този въпрос ми беше представен в други случаи, когато някои се смятаха носители на една вест от същото естество за църквата на адвентистите от седмия ден и ми беше казано: "НЕ ИМ ВЯРВАЙТЕ! НЕ, АЗ НЕ СЪМ ГИ ИЗПРАТИЛ! А те тичат при все това!"

7.1. Напомняне на някои случаи

Статията на пастор К. (виж стр. 80 и "Избрани вести" том I стр. 124 - 130), когато беше на смъртно легло в болницата в Батъл Крик, беше изпълнена с лица, интересувачи от свидетелството. Мнозина бяха измамани. Този човек изглеждаше боговдъхновен. При все това - според светлината, която ми бе дадена - делото не идваше от Бога и вестта не трябваше да бъде приета.

Няколко години по-късно някой си Н. от Ред Блъф, предаде една вест. Това беше, каза той, високият вик на Третия ангел, който трябваше да просвети цялата земя със своята слава. Той мислеше, че Бог му беше поверил тази вест, оставяйки настрана всички ръководни братя. Опитах се посоча заблудата му. Според него адвентистите от седмия ден бяха Вавилон. Когато му изложих нашите основания защо смятаме, че се заблуждава, обхвана го една голяма сила и той нададе висок вик... Създаде ни големи затруднения и накрая трябваше да го настаним в лудницата, понеже изгуби ума си.

Едно лице, наричано Гармайер (виж глави 8 и 9) публикува вест, чийто защитник беше той - все по повод на "Високият вик на Третия ангел". Обвиняваше църквата, както правите това вие сега. Казваше, че всички ръководители на църквата ще паднат от гордост и ще бъдат заместени от смирени хора, които ще извършват чудеса. Дъщерите на този човек се хвалеха, че имат видения.

Беше ми показана заблудата му. Въпреки че това беше един интелигентен човек, с добро име, безкористен, изпълнен с ревност и плам, имащ вид на истинско посвещение, Бог ме уведоми: "НЕ МУ ВЯРВАЙТЕ! АЗ НЕ СЪМ ГО ИЗПРАТИЛ!"

Той претендираше, че вярва в истината на Свидетелствата и ги използваше, както и вие сам ги използвате, за да оправдае своите претенции. Казах му, че тази вест не идва от Бога и че той клони да мами онези, които не бяха добре осведомени. Не се

остави да бъде убеден. Казах му, че виденията на неговата дъщеря Анна бяха лъжливи. Твърдеше, че виденията ѝ са подобни на тези на сестра Вайт и са насочени към същата цел. Това момиче мамеше своето семейство и някои други, които приемаха тези лъжливи вести. Беше ми показано, че това младо момиче не само, че не беше добродетелно, но беше и покварено...

Ако някога съм виждала боговдъхновен човек, това беше със сигурност той; но му казах ясно, че неговото вдъхновение идва от Сатана, а не от Бога. Неговата вест не носеше небесни препоръки.

За да разпространи своята вест по света, той убеди един млад съвестен човек, че негов дълг е да открадне списъка на абонатите на "Ривю енд Херълд". В този случай се касаеше за престъпление, наказуемо със затвор; младият човек избяга и не смееше да се завърне за известно време в Батъл Крик. Този фанатизиран човек беше определил дата за изтичане на благодатното време. Но след като отмина срока, без да се изпълни пророчеството, младият човек разбра че е бил измамен, изповяда грешката си и стана почтен член на църквата в Батъл Крик.

Само две години по-късно, един друг човек, О. от Кънектикът, представи една вест, която определяше като нова светлина във връзка с вестта на Третия ангел. Членовете на неговото семейство, макар и интелигентни хора, бяха съблазнени и се отделиха от църквата на адвентистите от седмия ден. Понеже се изказах енергично срещу тази мнима светлина в ..., Кънектикът, където той живееше, този човек се противопостави на моята личност, на моето дело и на моите Свидетелства.

Бащата на семейство О. присъства на една библийска пастирска конференция, състояла се в Батъл Крик, но остана настрана, като не одобряваше духа, който владееше в тези събрания. Завърнал се в къщи, започна да настройва малката църква в Ако не се бях намесила, щеше да накара цялата църква да отхвърли истината, изповядвана от адвентистите от седмия ден и по-специално Елена Вайт.

В същия момент г-жа П. дойде от Вашингтон, Д.К. заявяваше, че е напълно осветена и надарена с дара да лекува. Мнозина бяха смутени. Проявяваше се същия дух на обвинения: всичко върви зле и църквата и Бог ще направи да излезе от нея един народ, способен да извършва чудеса. Голям брой от членовете на църквата в Батъл Крик бяха задраскани от списъците. Една нощ Божият Дух ме подтикна да пиша на нашите членове от Батъл Крик.

7.2. Вестта към Лаодикийците

Бог води Своя избран народ на земята – една църква, на която е поверил съхраняването на Своя закон. Натоварил я е да съобщава на света вечната истина. Той я изобличава и наказва. Вестта към Лаодикия се прилага към адвентистите от седмия ден, които са получили голяма светлина и не са държали сметка за това. Онези, които се хвалят много, но не вървят в крак със своя Водач, ще бъдат избълвани от устата Му, ако не се покаят.

Вестта, която уподобява църквата на адвентистите от седмия ден на Вавилон и кани Божият народ да излезе от нея, не идва от небесен вестител, нито от някакъв човешки инструмент, вдъхновен от Божия Дух.

Ето какво казва верният Свидетел: "... съветвам те да си купиш от Мене злато, пречистено през огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш. Ония, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш. Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене. На този, който победи ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол" (Откр. 3:18-21).

7.3. "Аз ги изобличавам и наказвам"

Исус донася Своите най-големи благословения на всеки член на църквата, който иска да Му отвори вратата си. Той не нарича своята църква Вавилон и не изисква от нейните членове да излязат от нея. Напротив, Той казва: "Ония, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам" (Откр. 3:19). Аз не пренебрегвам тези укори. Ако давах предупреждения, това беше защото Господният Дух ме принуждаваше да го върша; ако порицавах, това беше защото Господ ми беше поверил думи на укор. Не пропуснах да предам всеки съвет на Бога, който Господ ми беше поверил за църквата.

Аз ще кажа в страх и любов към Бога: зная, че Господ има мисли на любов и милост, за да възстанови и излекува онези, които са отстъпили. Той има да върши едно дело чрез Своята църква! Тя не трябва да бъде уподобена на Вавилон; напротив, тя трябва да бъде солта на земята и светлината на света. Нашите членове трябва да бъдат живи свидетели, които да провъзгласяват една жива вест в тези последни дни.

7.4. Вавилон от Откровение 18 глава

"След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава. Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица; Защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване, и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош. И чух друг глас от небето, който казваше: ИЗЛЕЗТЕ ОТ НЕЯ, ЛЮДЕ МОИ, за да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ; защото греховете и стигнаха дори до небето и Бог си спомни нейните неправди. Въздайте ѝ, както и тя е въздавала, да! платете ѝ двойно според делата ѝ; с чашата, с която е черпила, почерпете я двойно. Колкото е прославил себе си и е живяла разкошно, толкоз мъки и печал ѝ дайте; защото казва в сърцето си: Седя като царица, не съм вдовица, и печал няма да видя. Затова в един ден ще дойдат язвите ѝ, мор, печал и глад, и тя ще изгори на огън; защото могъществен е Господ Бог, Който я съди!" (Откр. 18:1-8).

От цялата глава се разбира, че Вавилон, който е паднал, са ЦЪРКВИТЕ, КОИТО НЯМА ДА ПОЛУЧАТ ВЕСТИТЕ НА ТРИТЕ АНГЕЛИ, понеже са предпочели лъжата пред истината. (Виж IIiСол.2:1-12). Вестта от Откровение 18 глава е ясна и добре определена. "Защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване, и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош" (Откр. 18:3). Достатъчно е човек да прочете тази глава, за да не се мами.

Каква огромна радост би изпитал Сатана, ако можеше да разпространява вестта, според която Божествената вест се отнася именно за самия народ, който Бог е поставил да съхранява Неговия закон! Виното на Вавилон се състои в издигане фалшивата събота над онази, която Господ Иехова благослови и освети за човека. Това е също и учението за безсмъртието на душата. Тези сродни ереси, с отхвърляне на истината, правят от църквата един Вавилон! Царе, управници, търговци, учители на религии съставляват покварена група.

7.5. Църквата не трябва да бъде лишена от членовете си

Повтарям: Господ не е говорил чрез вестители, които са посочили църквата, която пази Божиите заповеди, като такава, която съставлява част от Вавилон. Вярно е, че има плевели, смесени с пшеницата, но Христос каза, че ще изпрати ангелите Си, за да вържат плевелите на снопи и да ги изгорят; след това да съберат доброто зърно в житницата. Зная, че Господ обича Своята църква. Тя не трябва да бъде дезорганизирана и разделена на независими части. Нищо не сочи, че това би могло да се случи. Онези, които се вслушват в тази лъжлива вест,

стремейки се да възбудят други, се мамят и се готвят за други съблазни и ще пропаднат.

Членовете на църквата имат гордост, самодоволство, упорито неверие като отказват да изоставят своите предразсъдъци, въпреки всички доказателства, които могат да им се дадат, за да им се покаже за кого се прилага вестта към Лаодикия. Но те не ще нанесат петно на църквата. Оставете плевелите да растат заедно с житото до жетвата. Тогава ангелите ще се заемат с разпределението.

Предупреждавам църквата на адвентистите от седмия ден да внимава за начина, по който приема всяка нова идея и претендиращите, че имат нова светлина, на които явно работата им се състои в обвинения и рушене.

Братко мой, бъдете благоразумен! Не правете нито една стъпка повече в пътя, по който сте тръгнал. Вървете в светлината "докле имате светлината, за да ви не настигне тъмнината" (Йоан 12:35).

Оплаквайте се, че се държат студено с вас в Батъл Крик. Обърнахте ли се смирено към духовни хора, казвайки им: "Искате ли да изследвате писанията с мен? Нека се помолим затова. Аз нямам светлината, но я търся, защото никога заблудата не може да освети една душа." ... Уместно ли е да се изненадвате, че те не ви гласуват цялото доверие, което смятате, че заслужавате, след опитността, която са направили? Не трябва ли да се даде цялата тежест на Христовите думи: "Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители" (Мат. 7:15). Ще се умножат изказванията: "Христос е тук! Той е там!" Нека вярващите слушат гласа на ангела, който казва на църквата: "Бъдете единомислени!" Единството ще бъде силата ви... Обичайте се като братя, бъдете изпълнени с милост, бъдете любезни! Бог има една църква и Той е заявил: "И портите на ада няма да й надделеят" (Мат. 16:18). Вестителите, които Господ изпраща, са придружени с Неговите препоръчителни писма. Аз изпитвам нежност към вас, но ви уведомявам: **ВЪРНЕТЕ СЕ КЪМ СВЕТЛИНАТА!**" (Писмо 16, 1893 Г.)

7.6. Резултатът от подмолната работа

Важно е всеки да знае от каква атмосфера е заобиколена душата му, ако се е свързал с неприятеля на всяка правда, изпълнявайки несъзнателно делото му, или ако е тясно свързан с Христос, изпълнявайки Неговото дело, стремейки се да установи здраво душите в истината.

Сатана би бил щастлив, ако всеки станеше негов съюзник, работейки да отслабва доверието на един брат в друг, сеейки несъгласие всред тези, които изповядват, че вярват в истината. Тези, които служат най-добре на намеренията на Сатана, са същите, които наричайки се приятели на Христос не вървят и не постъпват в хармония с Него. Тези, чието сърце и ум се отклоняват от особеното дело, което Господ е поверил за това време, и които не Му сътрудничат да утвърждават душите в истината, като ги карат да бъдат внимателни към Неговите предупредителни думи, вършат делото на врага на Христос.

Подмолна работа е да се върви от дом в дом под претекст, че се върши мисионска работа, а се сее недоверие и съмнение. Всяко семе няма да закъсне да покълне: така се губи доверието в Божиите служители, натоварени да носят вестта на света. Докато Бог говори чрез Своите раби, това семе е произвело горчив корен. Словото пада в сърца, които не слушат и не отговарят. Никаква земна или небесна сила не намира достъп при такива души.

Кой ще отговаря за тях? Кой ще може да изкорени този горчив корен, който им е попречил да приемат Словото на Господа? ... Една сестра или брат са хвърлили лошото семе, но как ще може да се спаси тази душа, която е в опасност? Езикът, който би могъл да бъде използван за Божия слава, за да носи думи на надежда, вяра и доверие в Божиите работници, е отклонил душа от Исус Христос. Тези, които за собствена сметка са презрели думите на Христос, които са отказали да се обърнат при Неговия глас, са хвърлили в други умове кваса на подозрението и злословието.

- 51 -

Днес е денят определен за нашето приготвление. Не е време за празни приказки, за думи на неверие, за работа в делото на дявола. Нека всеки се пази да не разколебава вярата на душите, хвърляйки семена на завист, ревност, разединение. Защото Бог чува думите и съди не по думи, по "да" или "не", но от плодовете, произхождащи от работата на всеки човек. "И тъй, от плодовете им ще ги познаете" (Мат. 7:20). Естеството на жетвата ще зависи от хвърленото семе.

(Ръкопис 32 а, 1896 г.)

7.7. Вдъхновената от Бога вест носи своите доказателства

Когато Господ повери вест на един човек, същевременно дава и уверение, че вестта идва от Него. Бог не изисква от Своите Си да приемат каква и да е вест, донесена от кого и да е.

Предупрежденията, изпратени от Господа до Неговия народ, нямат за цел да разрушават, но да поправят грешките.

Живеем в опасно време. Според светлината, която получих, САТАНА СЕ СТРЕМИ ДА НАКАРА НЯКОЙ ДА ПОВЯРВА, ЧЕ ИМА ДА ВЪРШИ ЕДНО ЧУДНО ДЕЛО. Но когато Бог поверява на някой вест, този човек ще покаже чрез своята кротост и смирение, че Бог наистина действа чрез него. Бог е жив и желае да вървим пред Него в смирение. Той не желае това лице Н. да се налага над събранието. ...

Ние няма да оставим да бъде прекъсвано събрание след събрание от тези, които твърдят, че имат да предават вест. Този, който се изтъква насила там, където не е желан, не върши делото на Бога. Трябва да действаме като войници от една армия. Не трябва да излизаме от редиците и да работим за наша собствена сметка!

(Ръкопис 30, 1901 г.)

8. КАК ДА СЕ ДЕМАСКИРАТ ПРЕТЕНЦИИТЕ НА ЛЪЖЕПРОРОЦИТЕ

8.1. Това, което трябва да се очаква

Беше ми показано, че мнозина ще претендират, че са получили особени наставления от Божия страна. Те ще искат да поведат и други. Едно погрешно разбиране на дълга ще ги накара да предприемат дело, което Бог никога не е мислил да им поверява. От това ще произтече смут. Нека всеки търси ревностно Бога заради себе си, за да разбере Неговата воля.

(Писмо 54, 1893 г.)

- 52 -

Ще се намерят хора, които ще си приписват видения. Ако Бог ви даде несъмнени доказателства, че видението произхожда от Него, приемете го; но без това доказателство не го приемайте, защото все повече хора ще се оставят да бъдат заблуждавани в чужбина и в Америка.

("Ривю енд Херълд", 25 май 1905 г.)

8.2. Виденията на едно заблудено дете

(Съобщенията, относно случая на М. Гармайер, за който става дума в седма глава, съдържат полезни съвети и информация за поведението, което трябва да се възприема спрямо лица, претендиращи, че са получили специална светлина.

Компилаторите)

Трябва да кажа, че никога не съм имала ни най-малкото доверие в Ж.М. Гармайер или в неговото дело. Брошурата, която издаде миналата есен не получи одобрението на нашите членове на конференцията в Джексън. Тя беше разпространена чрез кражба на списъка на абонатите на "Ривю енд Херълд".

Дъщерята на М. Гармайер претендира, че има видения, или баща ѝ е този, който афишира тази претенция вместо нея. Но те не носят божествения печат. От същото естество са, както и много други подобни, с които трябваше да се занимаваме през времето на нашата опитност – една сатанинска измама.

На конференцията в Джексън казах ясно на тези фанатици, които бяха в мрак, че работят за неприятеля на душите. Голямата светлина, която претендираха, че са получили, им позволяваше да твърдят, че краят на времето на благодатта можеше да бъде определен за месец октомври 1884 година.

В този момент аз декларирах публично, че според това, което беше угодно на Господа да ми покаже, НИКАКВО ВРЕМЕ НЕ БЕШЕ ОПРЕДЕЛЕНО ВЪВ ВЕСТТА, ПРЕДАДЕНА ОТ БОГА СЛЕД 1844 ГОДИНА... и че тази нова вест, разпространявана с жар от четири или пет лица, беше една ерес! Виденията на това бедно дете нямаха Божествен произход. Не се касаеше за светлина, идваща от небето. Времето е кратко, но краят още не е дошъл. Остава да се извърши едно голямо дело, за да се приготви народът да приеме печата на живия Бог...

("Демаскиран фанатизъм и безбожие",
брошура от 1885 г. стр. 9 и 10)

8.3. Вест, отправена към М. Гармайер

Сатана успя да ви хване в мрежите си. Вие сте жертва на фанатизъм, на заблуда и на една силна съблазън. Изложили сте в семейството си своите идеи, давайки погрешно тълкувание на пасажите от Писанието, изкривявайки смисъла на Божието Слово: така сте накарали да повярват, че възгледите, изповядвани от нашата църква не са верни. Вашите тълкувания на Писанието не са в съгласие с тези на адвентистите от седмия ден.

Вие сте възпитали ума на децата си според заблудите, които са покварили вашия ум. Научили сте ги да виждат петната и грешките у другите и да ги критикуват. Вашите думи и примерът, който сте дали чрез злословията си, са създали обстоятелства, които под влияние на сатанински агенти, са имали за резултат виденията на вашата дъщеря. Всички тези злословия и тези обвинения, насочени срещу братята, имат сатанински произход...

8.4. Божествени препоръки

Доверието, което изразявате по отношение на свидетелствата и значението, което им приписвате, не са никаква помощ за мен или за моето дело, тъй като вие поставяте лъжливите видения на вашата дъщеря на същото ниво с тези, които Господ ми е дал и по този начин накърнявате светия характер на делото, което Бог ми е поверил.

Господ ми показва ясно, че това, което считате за Божествени съобщения, отправени към вас или към други чрез вашата дъщеря Анна, не идват от Него. Това не е придружено с божествени препоръки. Детето се намира под влиянието на друг дух. Врагът е, който действа чрез нея. ТАКИВА ИЗЯВИ ЩЕ СТАВАТ ВСЕ ПО-ЧЕСТИ ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ! Вместо да ни доведат до единство и до пълната истина, те имат тенденцията да ни отдалечават от истината.

Очевидно е доказателството, че тези вести не са от Бога: те са в съгласие с вашите възгледи, които знаем, че са погрешни. Нещата, които тя казва, че е видяла във видение, не намират никаква подкрепа в Божието Слово, но напротив, противопоставят му се. ... Сатана се стреми непрестанно да я пропие със своя дух, та чрез нея, под мантията на правдата, да бъдат внесени вулгарни неща, ереси и мръсотии... Докато приписвате на Бога декларациите на вашата дъщеря, доверието ви в истинските свидетелства е без стойност. Сатана се на-дява да отдели вас и тези, които имат някакво доверие във вашите идеи от избраните Божии инструменти, така че да по-вярвате в лъжата. Писанието говори за тези, които заблуждават другите, че заблуждават и самите себе си. Именно това се е случило с вас. Вие мамите вашата дъщеря. Тя мами вас – както един слепец води друг слепец. Противникът се стреми да осъществи своите намерения посредством различни средства, приспособявайки се към обстоятелствата и положението на тези, които той смята, че може да въведе в изкушение.

Аз ви казвам ясно: вестите на вашата дъщеря Анна не идват от Бога! Господ ми показва това – Той не би могъл да лъже! Тя може да казва много добри неща, съобразени с истината; неприятелят на душите прави същото. Една фалшификация може да прилича на това, което е вярно в много отношения. Плодът е, който разкрива естеството!

8.5. Историята се повтаря

В делото, в което божественото провидение призова моят мъж и мен да участваме още отначало през 1843 и 1844 година, Господ ни съобщи Своите планове и ги постави в действие чрез

Своите живи инструменти. Често пъти фалшивите пътеки ни бяха сигнализирани, докато сигурните пътеки бяха ясно посочени за всички начинания, имащи връзка с повереното ни дело. Така аз мога да каже, че ПОЗНАВАМЕ ХИТРОСТИТЕ НА САТАНА не по-малко, отколкото пътищата и делата на Бога. Трябваше да упражним до максимум нашите умствени сили и да разчитаме на божествената мощ, за да ни води в нашите търсения, когато трябваше да правим преглед на различни теории, предложени на нашата оценка, да претегляме "за" и "против" в светлината, излъчваща се от Божието Слово и от това, което Бог ми беше предал чрез Словото Си и чрез Свидетелствата. И това беше, за да не бъдем измамени, нито ние, нито самите измамници. Подчинихме на Бога нашата воля и нашите пътища, като измолвахме горещо Неговата помощ и не бяхме никога разочаровани. Многогодишната мъчителна опитност във връзка с Божието дело ме запозна с всякакъв вид фалшиви движения. Много пъти бях изпращана някъде с тази вест: "Имам да върша едно дело чрез теб". Когато се представяше случаят, Господ ми поверяваше вест за тези, които имаха лъжливи сънища и лъжливи видения; и аз занасях моето свидетелство със силата, която Христос ми даваше – според заповедта на Господа: страшни изобличения ми бяха отправяни като идващи от Господа, като че ли се противопоставях на делото Му. Казваха ми, че съм заплашена и от най-страшни бедствия, точно както вашата Анна го съобщи; но аз следвах моя път, чувствайки се съвършено пазена от небесните ангели.

През последните 40 години трябваше да се срещам с лица, представящи се за натоварени с вест на изобличение към другите. Този вид религиозен фанатизъм се проявяваше много пъти след 1844 година. Сатана се опитваше по различни начина да направи да триумфира заблудата. Случваше се събитията, съобщени в лъжливите видения да се изпълняват; но много неща относно времето на Второто идване на Христос, крайт на благодатното време и бъдещи събития, се оказваха напълно лъжливи, подобно на вашите предсказания и тези на Анна. Въпреки това, те се опитваха да извиняват тези груби грешки, приписвайки друго значение, напълно невярно на декларациите, които бяха направени, и вървяха напред, заблуждавайки други и себе си.

Когато за пръв път бях подчинена под действието на Господния Дух, беше ми показано, че ще се срещна с тези, които претендират, че имат видения, но че Господ няма да позволи да бъде измамена... Моята роля се състоеше в демаскиране и опровергаване на лъжите в името на Бога. Щях да виждам все по-многобройни изяви, приближавайки края.

8.6. "Аз не съм ги изпратил"

Получих писма от различни лица, които разказваха за видения, приписвани на Бога, но Господ Исус ми каза: "Не им вярвай! Аз не съм ги изпратил!" Някои ми пишат, че сестра Вайт се заблуждава, че под влияние на ръководни братя тя започва да се заблуждава, да вярва в неща, които не са верни, а да отхвърля верните. Но до мен идваше следното слово: "Не ги слушай! Аз не съм говорил чрез тях! Аз не съм им поверявал никаква вест! Те са измислили лъжи, подбудени от Сатана!"

Някои дойдоха при мен, представяйки се за Христос и изглеждаше, че вършат чудеса. Те приемаха, че Господ ме беше водил в много неща; но прибавяха, че съботата не е въпрос за спасение, че хората не са длъжни да съблюдают Божия закон и че беше достатъчно да се приеме Христос и че те самите бяха Христос... Аз изпитвах всички тези лъжливи претенции и не вярвам в тях. "Нека прибегнем при закона и при свидетелството! Ако не говорят според това Слово, наистина няма зазоряване за тях!" (Исая 8:20).

На едно място четири лица от едно и също семейство твърдяха, че са получили от Господа съобщения, предназначени да изправят грешки, някои от техните предсказания се изпълняваха – обстоятелство, което внушаваше доверие. Но се пазеше мълчание върху тези, които не се изпълняваха, или пък им се приписваше загадъчно значение, което щеше да бъде разбрано по-късно. Откъде идваше това вдъхновение? От сатанинските агенти, а такива не липсват. Господ ме натовари да се противопоставям срещу тези неща и да свидетелствам твърдо срещу тях...

Аз видях много лица да изпаднат в екстаз, но те идваха на себе си, щом укорявах духа, който ги водеше, и тогава изпитваха голямо отчаяние.

8.7. Обикновени, оскверняващи земни неща

Опитности като тази станаха често явление. Различни членове на едно и също семейство ставаха жертва на една и съща съблазън... Членове на църкви получаваха вести, казващи на бедни, треперещи души: "Вие сте горди!" ... или "Вие сте невярващи и ще загинете!" В такъв случай Господ ме просвещаваше и ме караше да произнеса думи на утеха и кураж. Аз отправях моето свидетелство към тези заблудени, независимо дали искаха да го приемат или не. Техните видения бяха инспирирани от Сатана. Откритите неща бяха твърде обикновени, като например: Кой ще трябва да приготви обедата следващата сутрин, кой да приготви вечерята, кой ще измие съдовете. С тези лекомислени неща се смесваха свети истини, взети от Библията или от Свидетелствата. Сатана имаше пръст във всички

тези неща, с цел да предизвика отвращение и презрение към всичко, което има връзка с виделината. Така истината щеше да бъде отхвърлена заедно със заблудата. А що се отнася до тези, които ставаха жертва на такива съблазни, когато щяха да се уморят, ще са склонни да се съмняват във всички видения.

След едно тържествено събрание, на което присъстваха и тези заблудени, възприеха поведение подобно на това на сестра Вайт. Това беше само един фарс, една измама. При все това, обаче някои от тези предсказания се изпълниха.

Запитаха ме как е възможно да стане това, щом тези видения са напълно лъжливи. Аз отговорих, че стремежът на Сатана е да смеси истината със заблудата, за да бъде неутрализирано истинското дело на Бога. От този момент всичките им многобройни видения престанаха... Какво стана с онези, които ги имаха и с онези, които ги окуражаваха? Мнозина от тях, които все още са живи, са скептици, нямат никакво доверие в дарбите на църквата, никаква вяра в истината, никаква религия... Именно такъв е, както това ми беше показано, неизбежният резултат от лъжливите видения!

Изявите на вашата дъщеря са една измама от същия род. Куражът, който и давате в тези неща, ще предизвика както нейния провал така и на другите лица, ако магията не бъде прекъсната. Тези фалшиви видения и тези незначителни сънища, в които смятате, че виждате изненадваща божествена светлина, са сатанински. Това е сериозна работа, която ще упражни решително влияние върху вашето семейство. Докогато ще приписвате думите на вашата дъщеря на влиянието на Божия Дух, във вашите очи те ще имат вида на истината. Вие сте жертва на силно сатанинско изкушение. Вие им вярвате и доверието ви в истинските и автентични Божии вести ще бъде изкоренено. Така ще стане с всички, които биха постъпвали като вас. По тази причина Сатана се старее непрестанно да внася насила онова, което е лъжливо, за да отдалечава от истината.

С най-последната си измама Сатана ще цели да премахне ползата от свидетелствата на Божия Дух. "Дето няма пророческо видение, людете се разюздават" (Притчи 29:18). Дяволът ще разгърне цялата си изобретателност, за да разколебае доверието на църквата на остатъка във вярното свидетелство чрез най-различни средства и най-разнообразни инструменти. Той ще създаде лъжливи видения, за да заблуждава, ще смесва лъжата с истината и ще отвори света, който ще започне да вижда вече само фанатизъм във всичко, което се нарича видение. Но искрените души, правещи сравнение между лъжата и истината, ще съумеят да направят необходимата разлика.

8.8. Внимавайте по кой начин слушате

Колко измамливо е човешкото сърце! Колко лесно попада в съгласие със злото! Нищо не вреди повече на интересите на душата, на нейната чистота, на нейните правдиви и свети понятия за Бога и за светите и вечни неща, както приемането и възхваляването на това, което не идва от Бога. Това отравя сърцето и уврежда разсъдъка. Изворът на чистата истина се познава по облагородяващото и осветяващо влияние, което упражнява върху характера на този, който го приема. Авторът на всяка истина казваше на Отца Си: "И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил" (Йоан 17:20-21). Винаги ще има причини за разногласие, които ще отклоняват от истината. Фактът, че се предлага на разискване, че се критикува, че се осъжда другия, не доказва присъствието на Христовата благодат в сърцето. Това не допринася за единството. Една такава дейност беше последвана в миналото от лица, които претендираха, че са получили чудна светлина, докато бяха затънали в грях. Вероотстъпничество, лъжа и непочтеност се събираха в тях.

Живеем във време пълно с опасности за Божия народ. Това е народ, който Бог води, а не един човек тук и там. Той има на земята една църква, която стои в истината. Така, когато виждаме не само мъже, но и млади момичета да викат срещу църквата, ние сме изплашени за тях. Знаем, че тези хора тичат без да са били изпратени и петнят тези, които не приемат техните странни идеи, като че ли вокуват за Господния Дух. Всички тези неща са в реда на Сатана, но Божието дело ще върви напред, въпреки че има и ще има винаги такива, които да работят срещу молитвата на Христос. Делото ще напредва, оставяйки далеч назад тези лица и техните сатанински измислици.

"Затова, внимавайте как слушате" (Лука 8:18). Такова е предупреждението на Христос. Трябва да слушаме, за да се научим да познаваме истината и да вървим в нея. И още: "Внимавайте в това, което слушате" (Марко 4:24).

"ВСИЧКО ИЗПИТВАЙТЕ; ДРЪЖТЕ ДОБРОТО" (I Сол. 5:21). "Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте ду-ховете, дали са от Бога; защото много лъжепророци излязоха по света" (I Йоан 4:1).

Искаме ли да приемем сериозно този съвет от Бога?
(Писмо 12, 1890 г.)

9. КАК СЕ ПОЗНАВА ЗАБЛУДАТА?

9.1. Други съобщения до М. Гармайер

След посещението ми в събота след обяд във вашия дом на 23 август, бих искала да ви кажа нещо, което имам в сърцето си. Никак не се колебая да твърдя, че виденията на Анна не идват от Бога. Сънищата, които са имали членовете на вашето семейство, са една измама на Сатана...

Лукавият видя, че може да въздейства върху вашето богато въображение и да ви хване в мрежите си, заедно с другите. Бог ли ви е дал вест относно времето? Не! Никаква вест от този род не може да произлиза от истинския Извор на светлината! Времето доказва, че вие сте един лъжлив пророк и че виденията на Анна са неверни. Бог не действа никъде по този начин.

Сатана е приготвил и други изкушения за вас. Вие ще претендирате и може би вече сте го направили, че имате да извършвате едно дело във връзка с виденията на Анна, което ще съответства на мощния ангел, слизащ от небето, за да освети земята със своята слава. Сатана вижда, че вашият ум е готов да приеме неговите внушения и ще си послужи с вас за вашата гибел, освен ако не разкъсате в името на Бога веригите, които ви свързват...

На много пъти по време на нашия разговор аз ви чух да повтаряте превзето: "О логика, ти си скъпоценност!" На свой ред аз ви повтарям същото със сила. Казвате, че в края, според виденията на Анна, образът на звяра трябва да се формира след изтичането на благодатното време. Няма нищо подобно. Вие твърдите, че вярвате в "Свидетелствата" – те могат да изправят вашите възгледи по тази точка. Господ ясно ми показва, че образът на звяра ще бъде формиран преди изтичането на благодатното време! И действително, това ще бъде голямо изпитание, на което ще бъде подложен Божият народ и от което ще зависи вечната съдба на всеки.

Вашето учение е един такъв куп от нелогичност, че малцина ще се оставят да бъдат заблудени.

Вие приложихме за сестра Вайт разказа, съдържащ се в Стария Завет, относно непокорния пророк. Казвате, че тя е пророкът, който се остави да бъде съблазнен, въпреки своята искреност. От този момент свидетелствата на Божия Дух остават без ефект върху вас. Показа ли Господ на вас или на вашата дъщеря непослушанието на сестра Вайт? Можете ли да посочите, в какво тя е постъпила противно на Божията воля? Аз имам задължението да уточня моята позиция, защото представяте моето

свидетелство в лъжлива светилна, като изопачавате значението му и прибягвате до моето име всеки път, когато мислите, че можете да постигнете потвърждение на вашите идеи. Но когато Свидетелствата не се съгласяват с вашите теории, тогава ме изоставяте настрана в качеството на лъжепророк. Има много начини да се избягва истината.

Вие изглежда пазите неприятни чувства спрямо пастир Урия Смит и някои други братя и сте изказали тези си чувства в семейството си, което сте повлияли неблагоприятно. Господ беше преценил да добре да отпрати съвети към пастир Смит и да го изобличи за една извършена грешка; трябва ли да се направи заключение от това, че Господ го е отхвърлил? - Не! "Ония, които любя, аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш" (Откр. 3:19). Трябва ли да се мисли, че Бог е отхвърлил онези от Своите Си, които упреква в някоя грешка? - Не! В църквата се допускат грешки и Бог сигнализира за тях чрез избраните си инструменти и винаги чрез свидетелствата. Ще се хванем ли за тези изобличения и ще кажем ли, че Бог отказва Своята светлина и Своята любов на тези лица? Не! Онова, което Бог се стреми да направи за тях е достатъчно да докаже, че ги обича и иска да ги отдалечи от опасните пътеки.

Бог се произнесе за вас, наричайки мрак онова, което вие считате за светлина, идваща от небето; както и виденията, произхождащи от тази заблуда. Искате ли да вярвате това свидетелство. Искате ли да слушате това, което Господ каза чрез сестра Вайт или ще хвърлите далеч зад себе си Господното Слово? Ще бъдете ли също така бърз да се възползвате от това свидетелство и да го приложите за вас по същия начин, както и когато се касаеше за изобличения, отправени към вашите братя, извършили някоя грешка? "О логика, ти си скъпоценност!"

(Писмо 11, 1890 г.)

9.2. Добро и лошо използване на боговдъхновен съвет

(Вест, отправена към М. Гармайер - компилаторите)

Братко мой, вас са ви измамили и на свой ред и вие сте измамили други. Не сте изследвали както трябва Писанията. Ще трябва да ги изследвате, за да познаете по-скоро Божиата мисъл, вместо да изградите ваша теория. Вие четете Божието Слово в светлината на вашите лични възгледи. Издигате една погрешна сграда, след това изградите около нея барикада от благоприятни за вас текстове, изоставяйки пасажите, които посочват лъжата. Твърдите, че Библията е основа на вашата

вяра. Вярно ли е това? Аз твърдя, че Библията не подкрепя вашите позиции. Казвате още: "Посочете ми чрез Библията, че не съм прав и аз ще изоставя моите възгледи". Но как може човек да ви убеди чрез Библията, докато изопачавате смисъла ѝ и я прилагате погрешно? Действайки така, вие прекъсвате пътя до единствения Източник, чрез който Бог би могъл да ви достигне и убеди.

Единствения добър метод за изучаване на Писанията е да се постави настрана всеки предразсъдък, всяко предубеждение още преди да приемате вашите търсения. След това да положите загрижено усилия единствено за Божия прослава, готови да се оставите да бъдете убедени със сърце смекчено и разположено да вярва онова, което Господ ви казва.

Човешките мнения при тълкуването на Писанието се различават много помежду си, но Писанията не могат да бъдат променени според произвола на идеите. Благословената книга е "да" и "амин"; тя остава вечно твърда! Ако коментарите са в несъгласие, големите факти остават, за щастие, същите. Божието слово е неизменно: "Писано е!"

Вие сте взели също така части от свидетелствата, дадени от Господа за доброто на Неговия народ, без да държите сметка за контекста и сте им дали погрешно приложение, за да поддържате вашите фалшиви теории - заемайки или избягвайки светлината от небето, за да получавате онова, което свидетелствата не само че не одобряват, но винаги са осъждали. Така вие поставяте както Писанието, така и Свидетелствата в рамката на заблудата. Така постъпват всички, които са в заблуда...

В действителност вие не вярвате в свидетелствата. Иначе бихте поучили тези, които казват, как сте се измамили. Вие сте пили от замърсени води.

Бяхте готов да приемете внушенията на Сатана, да предложите на света някоя странна и изненадваща новост, в несъответствие с позициите, които нашата църква е поддържала толкова дълго като истини. Лъжливите произведения на вашата дъщеря са ви възгордяли и са ви накарали да предприемете едно голямо дело. Били сте поласкан и сте станали инструмент на неприятеля за резултати, които не можете да прецените. Публикували сте вероотстъпнически теории, които могат да създадат само омраза. Резултатът е плачевен за вашето семейство и за всички, които клонят да вярват във вашите лъжливи теории.

Брат Гармайер, вие имате да извършите едно дело, което никой не може да извърши вместо вас: Да смирите сърцето си пред Бога, да изповядате греховете си, и да се обърнете!

9.3. Плодовете на критиката

Господ има един народ, който води. Без съмнение, в църквата има неща, които не са изрядни, но Исус не ви е поставил на кормилото, за да водите църквата. Вие не може да бъдете спасен, ако не промените поведението си. "... Покай се и върши първите си дела" (Откр. 2:5). Единствено при това условие Бог може да върне Своето благоволение към вас. Той води към покаяние тези, на които иска да прости.

Вашият случай изисква едно истинско въздействие на Божия Дух върху сърцето ви, без което никога няма да избегнете примката на неприятеля. Имам малка надежда по отношение на вас, защото принципите ви са увредени. Вие сте измамник по природа и при все това изтъквате големи претенции!

Сатана успя да ви накара да повярвате, че имате да играете важна роля във връзка с вестта на Третия ангел. Но вие не сте прав пред Бога и Той не би могъл да подпомага заблудата. Вие се възползвате до крайна степен от извършените грешки, по ваше мнение, от хора, носещи отговорности в църквата. Давате гласност на изобличенията, които са им били отправени и то, понеже не ви одобряват и преценяват неблагоприятно религиозната ви опитност, която поставяте над светлината, която Бог е направил да просветне над църквата. Кой ви позволи да си присвоите правото да съдите и да осъждате някого? ... Решително не Бог, но вие сам...

Осъдителните думи, които произнесохте по адрес на вашите братя, не са били рядко явление. Изглежда, вашата храна и пиtie е да осъждате. Духовната ви опитност се състои в това, с което я подхранвате. Обичате също да представяте вашите погрешни идеи на семейството си и на всеки, който е разположен да ви слуша. Изненадан ли сте тогава, ако лошият квас е произвел своите резултати? Ако искате, наречете това богохулство, но именно това ми показва Господ. Виденията на Анна успяват да ви утвърдят в погрешните ви възгледи. Сам заблуден, вие заблуждавате и други. Сатана успя да ви барикадира зад измамата. ...

(Писмо 12, 1890 г.)

9.4. Винаги ще има фалшиви и фанатични движения

Винаги ще има фалшиви, фанатични движения, ръководени от църковни членове, представлящи се за водени от Бога, които тичат напред, без да са били изпратени, които ще посочват точни дати за реализирането на неизпълнени пророчества. Врагът се радва на тези неща, защото тяхното последователно проваляне

и отклоненията, които произтичат от това, пораждаят смущение и неверие.

(Писмо 28, 1897 г.)

10. ВИДЕНИЯТА НА АННА ФИЛИПС

През 1893 година Анна Филипс, една млада жена, живееща в Батъл Крик, беше доведена до положение да вярва, че нейните впечатления и сънища са откровения на Божия Дух. Тя се почувства окуражена да продължава това, когато нейните мними свидетелства бяха прочетени от един от ръководните работници пред църквата в Батъл Крик като боговдъхновени вести. Този работник получи още на следващата сутрин вестта представена тук. За Анна Филипс беше достатъчно да ѝ я прочетат, за да схване и познае заблудата си и да я отхвърли, след което тя стана полезен библейски работник и достойна за доверието на църквата.

Компилаторите

10.1. Липсва небесният подпис

Зная, че живеем съвсем близо до края на човешката история – готвят се страхотни събития. Напълно съм съгласна с вас, когато представяте Библията и само Библията като основа на нашата вяра. Сатана е хитър враг – той работи там, където се очаква най-малко. Аз имам една вест за вас. Мислите ли, че Бог ви е натоварил да представите виденията на Анна Филипс, да ги четете публично и да ги свързвате със "Свидетелствата", които Господ е пожелал да ми повери? Не, Господ не ви е натоварил с тази мисия! Той не е поискал от вас да правите това... Не подценявайте делото, като смесвате с него произведения, които не са придружени от очевидни гаранции, че произхождат от Господаря на живота и на славата.

Скъпи мой братко, желая да ви говоря за опасностите, от които е застрашено понастоящем нашето дело. Делото на Анна Филипс не носи подписа на небето. Аз зная това, което казвам. В опитността, направена когато делото беше още в своето детство, ние присъствахме на подобни изяви. Бяха дадени много подобни откровения и това беше най-неприятната работа да им се противопоставяме и да се елиминират. Някои предсказания, съдържащи се в тези мними откровения, се изпълниха и това беше гаранция за автентичността им в очите на някои.

Бог не е натоварил Анна Филипс да продължи свидетелствата, дадени на Неговия народ и да излага импликация*. Но тя пожела да направи точно това. И други бяха

постъпвали по същия начин в началото на нашето дело. Трябваше да се съпротивляваме на всички форми на тези откровения.

Как стана, братко мой, че сте били завладени от тези вести, за да ги представите публично, смесвайки ги със "Свидетелствата" които Бог е дал на сестра Вайт? Къде виждате доказателство, че те идват от Бога? Вие не можете да внимавате достатъчно върху това, което чувате, получавате, вярвате. Не можете да проявите достатъчно благоразумие, когато говорите за пророческия дар. Твърдите, че съм казала това или онова по този предмет. Аз зная много добре, че такива декларации окуражават мъже и жени, дори и деца да си въобразяват, че са получили от Бога особено блестящи откровения, каквито въобще не са получавали. Беше ми показано, че това ще бъдат едни от шедьоврите на Сатана, за да измами света. Придавате на делото насока, която ще може да бъде направена само с цената на продължителни и мъчителни усилия, ако искаме да спестим на Божията кауза една друга експлозия от фанатизъм.

10.2. Много добро и мъничко заблуда

Мислите ли, че нищо не зная за този предмет? По цялата пътека, водеща към небесния Ханаан, виждаме много души, претърпяли корабокрушение във вярата, от която лъжливи движения са отклонили мнозина, като са ги накарали да повярват, че Бог ги е направлявал чрез особени откровения. Трябваше да напиша много страници, за да поправа такива грешки. Прекарах много нощи в страх, без да мога да заспя, с душа отчаяна за наследството на Бога, Неговият народ, изпаднал в опасност да бъде въведен в заблуда. В тези видения и сънища има много неща, които изглеждат прави, в съгласие с това, което е съществувало в полето в продължение на дълги години; но не се забавя да се внесе тук и там някоя частична заблуда, малко семенце, което пуца корен и разцъфтява, причинявайки осквернение на много лица.

О, колко бих искала да имаме по-голяма мъдрост. Има нещо, което би следвало да научи всеки работник в Господното лозе: да постъпва съобразно молитвата на Христос, да стои в единство с Него. Господ Исус се помоли в Своята молитва учениците му да бъдат едно, както Той е едно със Своя Отец. Неприятелят бърза да раздели, да разпръсне. Сега повече от когато и да е, той ще умножи усилията си да разпръсне нашите сили. Днес повече от всякога има опасност да следваме нашите собствени пътища. Истината за настоящето време е обширна и от голямо значение. Тя обхваща извънредно много учения, които изолирани губят своята стойност; свързани със златни конци, те съставляват едно хармонично цяло, чийто център е Христос. Библейските

истини, които представяме, са така сигурни и неизменни, както и Божият престол.

Братко мой, защо пастир Р. и вие постъпвате, както правите това в случая с Анна Филипс, без да бъдете напълно уверени, че Господ я е направил Свой посланик пред църквата, инструмент, с който си служи, за да предаде светлината? Ако приемете, каквото и да е, имащо вид на Божествено откровение, ако продължавате, както сте направили това, да окуражавате тези мними пророци, внасяйки в тяхното дело силата на вашето влияние, вие няма да бъдете верен страж на Господното наследство. Известни са ни предупрежденията на Христос. (Виж. Матей 24:23-24).

Сатана ще действа с всички изкушения на неправдата, за да се представи за Исус Христос и да съблазни, ако е възможно, дори и избраните. Ако фалшификацията има такова сходство с оригинала, не е ли необходимо да бъдем нащрек, за да не бъдем съблазнени? Христос повтори предупрежденията, като каза: "Ето предсказах ви" (Мат. 24:25). Братя, проповядвайте Словото, призовавайте хората да не полагат вярата си върху несигурни неща или да поставят доверието си на човешки инструмент! За себе си имам една декларация от Господа. Пастир Р. ми беше представен четящ мнимите откровения на Анна Филипс пред някои лица. Една Личност с благороден и достоен вид присъстваше там с натъжено лице. Тя отстрани написания документ, постави Библията в ръката на брат Р. и каза: "Нека Божието слово бъде вашето четиво!" И цитира пасажа от II Тимотей 3:16-17: "Всичкото писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата; за да бъде Божият човек усъвършенстван, съвършено приготвен за всяко добро дело".

Онези, които изследват писанията, ще намерят добре дефинирани наставления, които Бог изисква за практичния религиозен живот. Правите грешка като отклонявате вниманието на Божието стадо от Словото, непогрешимото пророческо Слово. Внимавайте на това, което чувате и го приемайте само с благоразумие. Трябва да се бди умовете на малкото стадо да не одобряват това, което не е истинското дело на Светия Дух. Тук се крие една голяма опасност. Сатана се стреми постоянно да внася софизми, способни да развалят свидетелството и да дискредитират доверието към истината. Елементът, който с тях, ще бъде камък за препъване в пътя на Божия народ.

Божии заповеди и свидетелството на Исус: ето вестта, която трябва да носим на света! Божието слово не е едностранно – това е една истина, която трябва да се приложи на практика! Това е светлина, която се разпространява на всички страни, като лъчите на слънцето. То осветлява всеки, който чете, разбира и практикува ученията му. "Ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, който дава на всички щедро и без да укорява и ще му се даде!" /Яков 1:5/

/Писмо 103,1894 година/

10.8. Фактът, че нищо не се възразява, не е доказателство за сигурна за приемане основа

Възможно е вие да бъдете обърнати относно начина, по който следва да приемете писанията на Анна Филипс. Съветвам ви да не правите нищо прибързано! Аз изпитвам нежни чувства към тази сестра. Не бих искала нищо да кажа или да направя нещо, което би могло да ѝ навреди. Понеже писанията ѝ са били разпространявани нашироко така леко, без внимателно изпитване, нека не бързаме много да ги приемаме или унищожим като една отрова. Нека бъдат оставени там, където са изпратени с одобрението на нашите отговорни братя. Ако действаме по един бърз начин, би могло да се навреди.

Това, което ме изненадва най-много е, че нашите братя са приели тези писания, просто защото не са намерили в тях нищо за възразяване. Защо не са помислили за това, което те съдържат, което може да бъде одобрено и изпратено с влиянието, съставляващо тяхната сила?

Много неща, които сега все още не мога да кажа, ще бъдат казани по-късно. Твърдо съм решила да не направя нищо, което би могло да навреди на тази сестра и при все това, не мога да запазя мълчание. Намирам се в деликатно положение; не би трябвало никога да третират този проблем по начин, че да ме заставят да говоря по него. Трудно ми е да сторя това. АКО НЕ ЗАБЕЛЯВАХ БЪДЕЩИТЕ ОПАСНОСТИ, НЕ БИХ КАЗАЛА НИТО ДУМА ПО ТОЗИ ВЪПРОС. Бих оставила нещата да продължават своя ход; така моите братя и сестри биха продължили своята работа по повод тези изяви, в които няма нищо особено... Аз не вярвам в писанията на Анна Филипс да има нещо, което да оправдава

движенията, които са били създадени. Ако такива неща се поставят на разглеждане, и ви смайват толкова лесно, вие ще имате такива поводи в изобилие, в разнообразни аспекти, но годни да бъдат приемани с доверие. Аз съм много огорчена...

Изглежда вие мислите, че аз би трябвало да съм в състояние да се меся в особено спорните чувства. В това, което беше писано, няма нищо много явно; вие не намирате в тях нищо спорно; но това не е достатъчно, за да се използват тези писания, както вие направихте това. Вашето поведение по този въпрос е съмнително. Необходимо ли е да забележите още отначало нещо, което би могло да навреди на Божия народ, за да се покажете благоразумен? ... Достатъчно ли е нищо да не се показва на повърхността, за да дадете вашето одобрение на тези писания?...

Не разпространявайте писания от този род, без да размислите добре върху последиците от вашето поведение!

Фанатизмът ще се появи между нас. Ще дойдат изкушения, които биха могли да заблудят, ако е възможно, и избраните. Ако тези изяви се характеризираха с явни непоследователности и очевидни лъжи, думите от устата на Великия Наставник биха били излишни. Но това предупреждение беше дадено предвид многобройните и разнообразни опасности, които ще се появят. Не ви алармирам, това е защото, осветена от Божия Дух виждам онова, което моите братя не могат да различат. Може да не е абсолютно необходимо да сигнализирам в подробности всички аспекти на изкушението, от което трябва да се пазите. Стига ми да ви кажа: БЪДЕТЕ НАЩРЕК! Като верни стражи, постъпвайте така, че Божието стадо да не приема без да различава всичко, което се представя за идващо от Бога!

Ако възбуждаме прекомерно чувствата, ще постигнем желания ефект в повече от това, което сме способни да контролираме... "Проповядвай словото..." (II Тим. 4:2) спокойно, ясно! Не трябва да смятаме, че имаме право да предизвикваме възбуда. Само Светият Божи Дух може да предизвика един здрав ентузиазъм. Нека оставим да действа Бог! Нека човешкият инструмент върви кротко след Него бдейки, чакайки, молейки се, гледайки непрестанно на Исус, водени и контролирани от скъпия Дух, Който е светлина и живот.

Както във времето на Исус днес хората искат настойчиво знак. В този момент Господ отказа да им даде знамение. Единственото знамение, което би трябвало винаги да се изявява, това е действието, упражнявано от Светия Дух върху духа на този, който поучава, за да даде повече сила на думите му. БОЖИЕТО СЛОВО НЕ Е МЪРТВА, СУХА ТЕОРИЯ, НО ДУХ И ЖИВОТ! Сатана не желае нищо толкова много, както да отклони умовете от

Божие Слово, за да търсят и очакват нещо друго, за да подхранва чувствата им.

ВНИМАНИЕТО НЕ ТРЯБВА ДА СЕ НАСОЧВА КЪМ СЪНИЩА И ВИДЕНИЯ!
За да постигнем вечен живо, @крямва да се храним с плътта и да пием кръвта на Божия Син.

(Писмо 68, 1894 г.)

11. ДА БЪДЕМ БДИТЕЛНИ

11.1. В Божието дело всичко е тихо и спокойно

Врагът е готов да съблазни целия свят чрез лъжли-вите си чудеса. Ще се представя като ангел на светлината, дори като Исус Христос. КОЙТО ПРЕПОДАВА НАСТОЯЩАТА ИСТИНА, ТРЯБВА ДА ПРОПОВЯДВА СЛОВОТО! Тези, които се посвещават на словото, няма да отворят вратата на Сатана чрез неблагоприятни декларации относно предсказания, сънища и видения. Ко-гато очаквахме завръщането на Христа през 1844 година, тук и там се появиха лъжливи изяви в по-голям или в по-малък брой.

Ние имахме случая Гармаейр, изявленията на К., движението на Стентън. (Виж "Свидетелства за проповедници" стр. 32-62). Те ще се появяват все повече и повече. Верни стражи, да бъдем бдителни! Мнозина ми пишат за видения, кои-то са имали и които смятат за свой дълг да предадат. Дано Господ помогне на Своите служители да се покажат благоразумни.

Когато Бог има един инструмент, за да предава светлината Си, има и много фалшиви. Сатана ще се възползва от всяка врата, отворена пред него. Той ще предаде вести на истина, размесвайки своите собствени идеи с истината, за да заблуждава душите, за да привлече вниманието върху човешките същества и върху техните твърдения, пречейки им по този начин да застанат твърдо за едно "Така казва Господ!" Всичко в Божиите действия за народа Му е тихо, всичко е спокойно и без претенции при онези, които Му се доверяват. Ще има семпли, искрени и ревностни вярващи в Библията, които не ще се задоволяват да слушат Словото, но ще искат да го прилагат на практика. Те ще се надяват на Бога, изпълнени с ревност и със здрав разум. Чувствайки се немощни, ще се облягат на Исус Христос. Да работим и да се молим, да бдим и да чакаме - ето нашият девиз!

(Писмо 102, 1894 г.)

11.2. Вест към сестра, приписващата си видения

Запитаха ме относно поведението, което трябва да имаме към една сестра в Германия, която твърди, че има ви-дедия.

Отговорът, който Господ ми даде през миналата нощ е, че нашите членове не трябва да търсят съвет при тази сестра. Много объркване ще се породи, ако тя се окуражи да следва делото, което смята, че трябва да предприеме и да съобщава своите вести. Господ не я е натоварил да казва на всеки това, което трябва да прави или да не прави. Той казва на Своите си: "Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бreme е леко" (Матей 11:28-30).

- 72 -

"Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде. Но да проси с вяра, без да се съмнява ни най-малко! Защото онзи, който се съмнява, прилича на морските вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа" (Яков 1:5-7).

Научете хората лично да търсят Божиите наставления, да изучават Писанията, да обмислят всичко с молитва, с жива вяра. Но, не насърчавайте тази сестра да мисли, че Господ и е поверил една вест. Според светлината, която получих, ако се окуражи тази сестра да мисли, че е дала вести на други лица, резултатите биха били гибелни и тази сестра би изпаднала в опасност да изгуби душата си...

аз отправям към тази сестра следната вест: Бъди смирена пред Бога, гледай на Него заради себе си! Бог не те е натоварил да посочваш на другите дълга им! Ти можеш да им помогнеш като станеш една истинска християнка, стремяща се да окуражава, без да претендира за свръхестествени откровения!

(Ръкопис 64, 1905 г.)

11.3. Критерият: законът и свидетелството

В тези дни на изкушения, този, който е установен в истината, трябва да се бори за вярата, която е била веднъж завинаги дадена на светиите. Чрез най-различни заблуди Сатана ще се стреми да съблазни по един загадъчен начин, ако е възможно дори и избраните, отклонявайки ги от истината. Не трябва да се разчита на мъдростта на учени мъже, които като фарисеите някога наставляваха на Божия закон, без да му се покоряват. Не трябва да се разчита на човешкото невежество и глупост, които ще представят несвързани теории под нови и въображаеми облекла - теории, толкова по-трудни за отблъскване, колкото няма нищо разумно в тях.

Ще има ЛЪЖЛИВИ СЪНИЩА И ЛЪЖЛИВИ ВИДЕНИЯ, съдържащи някаква частица от истина, но които ще се стремят да

отдалечават от първоначалната истина. Господ даде едно правило, позволяващо да ги разкриваме: "ПРИ ЗАКОНА И СВИДЕТЕЛСТВО! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях" (Исая 8:20).

Ако подценяват Божия закон, ако не внимават на Божията воля, открита в свидетелствата на Неговия Дух - това са съблазнители! Те са повлияни от импулсите и впечатленията, които отдават на Светия Дух, и на които отдават повече тежест, отколкото на боговдъхновеното Слово. Те виждат във всяка от своите мисли и във всяко свое чувство резултат от действията на Духа; също, когато някои искат да ги убеждават посредством Писанията, те се препоръчват, че притежават нещо по-сигурно. Но, докато те се смятат водени от Божия Дух, следват в действителност една измислица, чийто автор е Сатана. ("Библейско ехо" септември 1886 г.)

11.4. Съдене по плодовете

През тези дни на опасност, не трябва да приемаме всичко, което ни се представя с етикета на истината. Когато идват при нас хора, представящи се за наставници, изпратени от Бога и натоварени с една Божествена вест, добре е да извършим сериозно проучване: "Как разбираме, че те ни носят истината?" Исус каза, че ще се повдигнат мнозина лъжепророци и че ще съблазняват много хора (Мат. 24:11). Няма защо да се заблуждаваме, защото Божието слово ни е дало постоянен критерий за познаване на истината. Пророкът казва: "При закона и свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях" (Исая 8:20).

Тази декларация ни показва, че трябва да бъдем внимателни при изучаване на Библията, за да узнаем кое е съобразно закона и свидетелствата. Това е ЕДИНСТВЕНАТА СИГУРНА ЛИНИЯ НА ПОВЕДЕНИЕ! Исус каза: "Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители. От плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей? Също така, всяко добро дърво дава добри плодове, а лошото дърво дава лоши плодове" (Мат. 7:15-19).

("Ривю енд Херълд" 23 февруари 1892 г.)

11.5. Своеволните представяния са доказателство за измамническо дело

Този брат или сестра, които разказват опитности, които приписват на приемането на Светия Дух с една апостолска

сила, ни карат да мислим за онова, което трябваше да срещнем и да поправим по време на нашата първа опитност.

Към края на нашата среща брат Л. предложи една обща молитва, изразявайки надеждата, че може би жена му ще изпадне в същото състояние, което ми беше описал, за да ми даде случай да видя, дали това идва или не от страна на Господа. Аз не можех да се съглася с това; в действителност, беше ми показано, че особени изяви, представени така, са достатъчни да докажат, че това не е Божието дело.

(Писмо 338, 1908 г.)

11.6. Чудесата не могат да заместят Библията

Никой не трябва да се самоизмамва с мисълта, че особените намеси или чудните изяви ще свидетелстват, че делото му е добро или че идеите му са прави. Представянето им на света по този начин би произвело лош ефект, едно нездраво чувство. Истинското действие на Светия Дух върху човешките сърца е обещано, за да даде сила на словото. Христос заяви, че словото е дух и живот. "Защото земята ще бъде пълна със знанието на славата Господна, както водите покриват морето" (Авакум 2:14).

С много хитрост Сатана ще се старае да внесе човешки измислици под ангелско прикритие. Но светлината на Словото блести всред мрака – ЧУДНИТЕ ИЗЯВИ НЯМА ДА ЗАМЕСТЯТ НИКОГА БИБЛИЯТА! ...

Истината трябва да бъде предмет на изучаване, на търсения, като че ли се отнася за скрито съкровище. Не трябва да се очакват изненадващи просветления заедно със словото или на неговото място. Хванете се за словото, като че ли е присадено на вас, именно то прави човека мъдър за спасение!

(За по-обширни подробности виж стр. 38 и 39)

12. ТРИТЕ АНГЕЛИ И ДРУГИЯТ АНГЕЛ

Често се случва така, че този, който е застанал начело на фалшиво движение, в което се предават погрешни учения, отъждествява своята вест и своето дело с ДРУГИЯ АНГЕЛ ОТ ОТКРОВЕНИЕ 18:1. По същия начин понякога са се обръщали и към Трите ангели от Откровение четиринадесета глава. Такъв беше и случаят през 1896 година, когато Елена Вайт отправи вестите, които следва по-долу. Този доста дълъг преглед на вестите на Трите ангели ще бъде оценен поради потвържденията, които внася.

Компилаторите

12.1. Една смесица от истина и заблуда

Беше ми невъзможно да заспя в продължение на час и половина. Бях заета да предам на брат Т. една вест, която Господ ми даде за него. Особените възгледи, които поддържа, са смесица от истина и заблуда. Ако той познаваше опитностите, през които премина Божият народ под ръководството на Господа в течение на последните четиридесет години, би бил по-добре подготвен да направи едно правилно приложение на Писанието. Големите указателни стълбове, които ни показват къде се намираме в пророческата история, трябва да бъдат грижливо пазени, да не би да бъдат съборени или заместени с теории, предизвикващи по-скоро объркване, отколкото истинска светлина. Моето внимание бе привлечено върху погрешните теории, излагани много пъти. Привържениците на тези теории се позовават на библейски пасаж, на които се дават погрешни тълкувания и приложения. Тези теории, които се приемаха за правилни, в действителност бяха погрешни, но някои хора мислеха, че трябва да ги проповядват. Необходимо е вниателно да се изучават пророчествата на Даниил и Откровението.

Всред живите има такива, които като изучаваха пророчествата на Даниил и Йоан, получиха голяма светлина от Бога; те можах да констатират последователното изпълнение на някои пророчества. Тогава те представиха на света вестта на това време. Истината блесна с ярка светлина, подобна на слънчевата. Исторически събития, свидетелстващи за прякото изпълнение на пророчествата бяха показани; беше разбрано, че пророчеството описва по символичен начин големите събития, които трябва да се изпълнят до края на човешката история. Сцените за делото на човека на греха, които трябва да преминат, представляват последните редове, открити ясно в историята на земята. Църквата има да предаде сега една особена вест на света: ВЕСТТА НА ТРЕТИЯ АНГЕЛ! Онези, които са пробягали по попрището и са взели участие в прогласяването на Първата, Втората и Третата ангелски вести, са направили една опитност, която им пречи да последват лъжливи пътеки, в които има опасност да тръгнат тези, които нямат познанието от опита на Божия народ.

Намираха се ту едни, ту други, които, изучавайки Библията, смятаха, че откриват голяма светлина, нови теории... и те се заблудиха! Цялото Писание е истинно, но може да се стигне до погрешни заключения чрез погрешни приложения. Ние сме въввлечени в един страхотен конфликт, който ще се задълбочава все повече и повече, колкото приближаваме края.

Нашият противник не спи; той се старее непрекъснато да повлияе на хората, които не са имали лична опитност в ученията на Божия народ през последните петдесет години. Някои отлагат в бъдещето истините, приложими за тяхното време. В същото време събития, предадени в пророчеството и изпълнени отдавна, се поставят в бъдещето; тези теории имат за цел да рушат вярата на хората.

Според светлината, която бе угодно на Господа да ми даде, вие сте в опасност да извършите грешка, представяйки истини, които са вземали място и са играли роля в историята на Божия народ. Допущате тези факти, отбелязани в Библията, но ги прилагате за бъдещето. Тези факти запазват своята стойност на мястото си, в основата на събитията, които направиха от нас това, което сме днес. Именно като такива трябва да се представят на тези, които живеят в мрака на заблудата! Верните работници на Исус Христос трябва да действат в съгласие със своите братя, които имат опитност в делото още от раждането на вестта на Третия ангел. Те са напредвали стъпка по стъпка, получавайки светлина и истина, докато са вървели напред, понасяйки изпитание след изпитание, издигайки кръста, който са срещали на пътя си, стремейки се все по-добре да познават Господа, Чието явяване е сигурно като зората. Вие и другите наши братя трябва да приемете Божествената истина, получена от тези, които са изучавали пророчествата, водени от една наистина жива

опитност, напредвайки стъпка по стъпка, подложени на всякакъв вид изпитания. И по този начин истината е станала действителност за тях. Чрез техния глас и чрез тяхното перо истината изпрати своите блестящи и топли лъчи до всички части на света; истината, която ги постави на изпита, докато Господните вестители им я представяха, трябва да постави на изпитание всички онези, на които тази вест е представена.

Вестта на Третия ангел е тази, която трябва сега да предупреждава Божия народ наблизко и далеч. Тези, които се стремят да разберат тази вест, няма да бъдат водени от Господа да прилагат Словото по такъв начин, че да подриват основите и да преместват стълбовете на вярата, които са направили адвентистите от седмия ден това, което са.

Истините, които биваха разкривани постепенно, докато напредвахме в разбирането на пророчеството, съдържащо се в Божието слово, остават и до днес свети, вечни истини. Тези, които преминаха стъпка по стъпка попрището в историята на нашата минала опитност, и които разкрива развързката на пророчествата, бяха готови да приемат и най-малкия лъч светлина и да се съобразяват с нея. Те се молеха, постеха, търсеха, дълбаеха, за да открият истината, подобна на скрито съкровище. Ние знаем, че Светият Дух ни учеше и водеше. Бяха

предложени много теории, имащи вид на истина, но с погрешни тълкувания и приложения на Писанията и имащи за последствие сериозни заблуди. Знаем много добре как всеки елемент на истината беше установяван и получаваше печата на Светия Божи Дух. Чуваме постоянно да се казва: "Тук е истината!", "Аз имам истината! Следвай ме!" ... Но ние получихме предупреждението: Не ги следвайте! "Аз не съм изпратил тия пророци, а при все това те се завтекоха" (Иеремия 23:21)

Господ ни водеше по забележителен начин и чуден беше пътят, по който ни откри истината, която точка след точка беше установена от Господа, небесния Бог. Онова, което беше истината ТОГАВА, остава същото и до днес! При все това продължават да се чуват гласове: "Ето истината! Аз имам нова светлина!" Но тази нова светлина според пророчеството, се изявява чрез погрешни приложения на Словото и отклонява Божия народ от правия път. Ако тези, които изучават Словото, биха искали да приемат истините, открити от Бога, когато Той водеше Своя народ, да ги направят свои, да ги асимилират, да ги приложат на практика, нямаше да изучават нови теории, които възприемат една смесица от истина и заблуда; след като се опитаха да поставят тези неща на едно място, те показаха, че не бяха запалили своя факел от Божествения олтар; така той угасна и ги остави в тъмнина...

(Ръкопис 31, 1896 г.)

12.2. Вестите на трите ангели в главен план

Провъзгласяването на Първата, Втората и Третата ангелски вести беше изложено хронологически от вдъхновеното слово. Но нито един гвоздей, нито една карфица не трябва да бъдат изместени. Човешката власт няма право повече да изменя реда на тези пасажии, както и да заменя Новия Завет със Стария. Старият Завет, това е Евангелието в образи и символи. Новият е неговото съдържание. И единият е важен, както и другият. Старият Завет предлага уроци, излезли от устата на Христос, които не са загубили нищо от своята сила и стойност.

Първите две вести бяха дадени през 1843 и 1844 година; ние сме във времето на прогласяване на Третата ангелска вест, но и трите все още трябва да бъдат предавани; сега, както винаги, е необходимо да ги повтаряме на онези, които търсят истината. С перо и слово трябва да НАПРАВИМ ДА ПРОЕХТИ ТАЗИ ВЕСТ, показвайки нейната последователност и приложението на пророчествата, които ни водят до вестта на Третия ангел. Не може да има Трети ангел, ако не е имало Първи и Втори. Тези вести трябва да бъдат предадени на света чрез публикации,

конференции, показващи чрез пророческата история миналите и бъдещите неща.

"Запечатаната книга" не е Откровението, но част от пророчеството на Даниил, относно последните дни. Писанието казва: "А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до края на времето, когато мнозина ще я изследват, и знанието за нея ще се умножава" (Дан. 12:4). Когато книгата бе отворена, беше направена следната прокламация: "НЕ ЩЕШЕ ДА ИМА ВЕЧЕ БАВЕНЕ" (Откр. 10:6). Книгата Даниил сега е разпечатана и Откровението, дадено на Йоан чрез Христос, трябва да достигнат до жителите на земята. Умножаването на знанието трябва да подготви един народ, готов да стои твърдо в последните дни.

12.3. Съботата ще реши крайния изход

"И видях друг ангел че летеше посред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ и племе, език и люде. И каза със силен глас: Бойте се от Бога и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори" (Откр. 14:6-7)

Ако тази вест бъде изслушана, тя ще привлече вниманието на всяка нация, племе и език, на всеки народ върху необходимостта от едно задълбочено изучаване на Словото, както и върху истината относно силата, която е заменила съботата на седмия ден с една лъжлива събота. Единственият истинен Бог е бил отречен, законът Му изместен, святата наредба на Неговата събота хвърлена в праха и потъпкана от човека на греха. Четвъртата заповед, толкова ясна, толкова изрична, е била пренебрегната. Съботният паметник, който показва, кой е живият Бог, Създателят на небесата и земята, е бил захвърлен долу и заменен с една фалшива събота. Така е бил направен пролом в Божия закон. Една лъжлива събота не би могла да бъде истинско правило!

Вестта на Първия ангел кани хората да се поклонят на Бога, нашия Творец, Който направи света и всичко, каквото съдържа. Отдадена е почит на една институция на папството и е отнета всяка сила на закона на Иехова; но ще има увеличение на знанието в това отношение.

Вестта, прогласена от ангела, който лети посред небето, е ВЕЧНОТО ЕВАНГЕЛИЕ, същото, което беше прогласено в Едем, когато Бог каза на змията: "...То ще ти смаже главата, а ти ще му нараниш петата" (Бит. 3:15). Това беше първото обещание на Спасителя, Който щеше да почне борба на полесражението, за да

отнеме властта на Сатана. Христос дойде на нашата земя, за да представи тук Божия характер такъв, какъвто е представен в светия Му закон, защото ЗАКОНЪТ Е ИЗРАЗ НА НЕГОВИЯ ХАРАКТЕР! В ХРИСТОС ЗАКОНЪТ И ЕВАНГЕЛИЕТО БЯХА СЪБРАНИ! Ангелът, който съобщава вечното Евангелие, прогласява Божия закон; действително, Евангелието на спасението води хората до послушание на закона, чрез който техните характери се формират по Божия образец.

Делото на тези, които почитат Бога, Който е направил небето и земята, е описано ясно в Исая 58 глава: "И родените от тебе ще съградят отдавна запустелите места; Ще възстановиш основите на много поколения" (Исая 58:12). Паметникът на Бога, съботата на седмия ден, ще бъде превъзнесен: И ще те нарекат Поправител на развалините, възобновител на места за население. Ако отдръпнеш ногата си в събота, за да не вършиш своята воля в светия Ми ден. И наречеш съботата наслада, свята на Господа, почитаема, и Го почиташ като не следваш в нея своите си пътища, и не търсиш своето си удоволствие и не говориш своите си думи, тогава ще се наслаждаваш в Господа: И аз ще те направя да яздиш по високите места на земята, и ще те храня в наследството на баща ти Якова; защото устата Господни изговориха това". (Исая 58:12-14).

Тук е отбелязана ясно историята на църквата и на света, на верните и на неверните поданици. Верните, при чуването на вестта на Третия ангел, отправят стъпките си в пътя на Божите заповеди, за да уважават, почитат и славят Създателя на небесата. Противниците са обезславили Бога, като са направили пробив в Неговия закон; и когато светлината на Неговото Слово е привлякла вниманието им върху Неговите свети заповеди, посочвайки им пробива, направен в закона чрез папската власт, за да се изплъзнат от убеждението, са се опитвали да унищожат целия закон... Но, можеше ли той да бъде унищожен? Не, защото, който ще изучава Писанията за себе си, ще види, че БОЖИЯТ ЗАКОН ОСТАВА НЕПРОМЕНЕН И ВЕЧЕН и че Неговата съботата ще трае до века, сочеща на единствения истински Бог, в противовес на всички лъжливи богове.

Сатана е положил упорити и неуморни усилия, за да продължи онова, което беше започнал на небето: да промени Божия закон. Той успя да накара света да приеме теорията, представена на небето преди неговото падане, съгласно която Божият закон е погрешен и следва да бъде ревизиран. Чрез своето поведение, макар и не чрез думи, една голяма част от християнството показва, че приема същата заблуда... Но когато една йота или чертичка от буквата в Божия закон бе променена, Сатана успя на земята в онова, което напразно бе опитал на небето. Той приготви своите измамни примки с надеждата да плени църквата и света. Обаче всички няма да бъдат хванати в примката. Една разграничителна линия е прекарана между

послушанието и непослушанието, между послушните и непослушните чеда, между лоялните и верните от една страна, и нелоялните и неверните от друга. Двете големи групи се сблъскват: почитателите на звяра и образа му и почитателите на истинския, на живия Бог.

12.4. Ангелът от Откровение десета глава

Вестта от Откровение 14 глава съобщава, че е дошъл часът на Божия съд, и се дава във времето на края. И ангелът от Откровение 10 глава е представен с единия крак на морето, а с другия на земята, за да покаже, че вестта ще бъде занесена в далечни области отвъд океаните и островите на морето ще чуят последната предупредителна вест, прогласена на света.

"А ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, издигна десницата си към небето, и се закле в живеещия до вечни векове, Който е създал небето и каквото има в него, земята и каквото има по нея, и морето и каквото има в него, че не ще да има вече бавене" (Откр. 10:5-6).

Тази вест съобщава края на пророчеството време. Тези, които очакваха горещо появата на Господа през 1844 година, изпитаха голямо разочарование. В намеренията на Господа беше да се появи това разочарование, за да се изнесе найаве това, което съществуваше в сърцата.

Никакъв облак не затъмни хоризонта на църквата, който да не е бил подготвен; никаква сила не се е противопоставила хода на Божието дело, която да не е била предвидена. Всичко стана съгласно това, което бяха съобщили пророците. Бог не е изоставил Своята църква в мрак; Той е съобщил чрез пророците това, което трябваше да се случи и да се изпълни в желаниия момент в историята това, което пророците Му, вдъхновени от Светия Дух, бяха обещали. Всичките Му намерения ще се осъществят напълно. Законът Му е неделим от Неговия престол; сатанинските агенти, съюзени с човешките, няма да могат да го разрушат. Истината е вдъхновена и запазена от Бога; тя ще живее и триумфира, дори и понякога да изглежда, че трябва да претърпи неуспех. **ЕВАНГЕЛИЕТО НА ХРИСТОС, ТОВА Е ЗАКОНЪТ, ИЗЯВЕН В ХАРАКТЕРА!** Подправянията, опитани върху него, всички изобретения, направени в полза на заблудата, всяко лъжеучение, изковано от сатанинските инструменти - всички те ще паднат и победата на истината ще прилича на блясъка на слънцето по пладне. Слънцето на правдата ще блесне, носещо изцеление под крилата си и цялата земя ще бъде осветена от Неговата слава.

12.5. Сигурност на пророчеството

Всичко, което пророчеството беше съобщило за миналото, се изпълни в историята. И това, което засяга бъдещето, ще дойде на своето време. Даниил, Божият пророк, стои на своя пост. Същото е и с Йоан. В Откровението, Лъвът от Юдиното племе отвори книгата на Даниил на изучаващите пророчеството, така че Даниил стои на своя пост, свидетелстващ онова, което Господ му беше открил във видение относно важните и тържествени събития, които трябва да познаваме ние, които сме в навечерието на изпълнението им!

В историята и в пророчеството Божието слово рисува продължителният и непрекъснат конфликт между истината и заблудата. Този конфликт продължава още. Нещата от миналото трябва да бъдат повторени. Стари спорове ще бъдат съживени и нови теории ще продължават да се явяват. Но Божиите чада, които са участвали с вяра в прогласяването на вестите на Първия, Втория и Третия ангел, изпълнявайки по този начин пророчеството, знаят къде се намират. Те притежават една опитност, по-скъпа от чистото злато. Те трябва да останат твърди като скала, пазещи до края първоначалното си доверие.

Една преобразяваща сила придружаваше прогласяването на вестите на Първия и на Втория ангел, като по същия начин придружаваше и Третия ангел. Получиха се трайни убеждения върху умовете на хората. Силата на Светия Дух се проявяваше. Писанията биваха изучавани грижливо, точка по точка. ПОЧТИ ЦЕЛИ НОЩИ БЯХА ПОСВЕЩАВАНИ, ЗА ДА СЕ ИЗПИТА ПЛАМЕННО БОЖИЕТО СЛОВО! Ние търсихме истината като скрито съкровище. Господ ни се откри. Светлината беше изляна върху пророчествата и НИЕ ЗНАЕХМЕ, ЧЕ ПОЛУЧАВАМЕ БОЖЕСТВЕНИ НАСТАВЛЕНИЯ!

Малцина бяха тези, които се отдадоха с цялото си сърце върху изучаването на Словото, след голямото разочарование. При все това, някои потънаха в обезкуражения, отричайки, че са били водени от Господа. Истината им беше разкривана точка по точка във връзка с най-скъпите им спомени и любовта им. Изследователите, търсещи истината, имаха съвсем ясно чувство, че Христос наистина се беше уеднаквил с тяхното естество и с техните интереси. Светлината блесна с цялата си красота и простота, почетена от една сила и увереност, непознати преди разочарованието.- Тогава бяхме добре свързани в прогласяване на вестта.

Голямо смущение цареше всред тези, които не се бяха хванали за вярата и опитността си. Всички въображаеми мнения бяха представени като съставляващи вестта на истината; но се чуваха думите на Господа: "Не им вярвайте! Аз не съм ги изпратил!"

Ние вървахме напред предпазливо с Господа. Вестта трябваше да бъде предадена на света и знаехме, че СВЕТЛИНАТА, КОЯТО ПОЛУЧАВАХМЕ от Бога, БЕШЕ ЕДИН ОСОБЕН ДАР! На Бога принадлежеше правото да даде този дар. Тези, които бяха изпитали разочарованието, и които продължаваха да търсят истината, бяха водени постепенно да предават на света онова, което им беше съобщено. Те трябваше да повтарят пророческите изявления и да предават истините, важни за спасението. В началото делото напредваше трудно. Случваше се често слушателите да отхвърлят вестта, оценявайки я за неразбираема. Конфликтът стана особено остър във връзка със съботния въпрос. При все това Господ проявяваше Своето присъствие. Понякога завесата, която скриваше Неговата слава от очите ни, биваше отдръпвана и ние можехме да Го съзерцаваме в свящото Му обиталище.

Не е възможно понастоящем Господ да води умовете така, че да отхвърлят истината, която Светият Дух беше прогласил чрез Своите служители.

Ще има мнозина, които ще търсят светлината на Словото, както други в миналото са го търсили и те ще намерят в него тази светлина. Но ще им липсва опитността да преминат терена, както сме го правили във времето, когато тези вести бяха провъзгласявани за пръв път. По липсата на такава опитност, някои не оценяват истините и действителната им стойност, които ни служеха за указателни стълбове, и които направиха от нас особения народ, който сме. Те не прилагат Писанията съзнателно и затова строят неправилни теории. Трябва да признаем, че те цитират изобилно Писанията, и че учението им е вярно в някои точки, но истината се смесва със заблудата, така че да се стигне до погрешни заключения. ТЕ СИ ВЪОБРАЗЯВАТ, ЧЕ ПРИТЕЖАВАТ ВЕРИГА ОТ ИСТИНИ, поради факта, че могат да въвеждат писанието в тъканта на собствените си теории! Мнозина, които не са направили опитност в началото на тези вести, приемат тези погрешни теории. Именно това търси неприятелят.

12.6. Опасността да се приема зле Писанието

Усилията на Сатана имат тази цел: историята на еврейския народ да се повтори в опитността на тези, които твърдят, че вярват в настоящата истина. Юдеите притежаваха Стария Завет и вярваха, че познават тези Писания. Те извършиха, при все това, една фатална грешка. ТЕ ПРИЛОЖИХА ЗА ПЪРВОТО ИДВАНЕ НА ХРИСТОС ПРОРОЧЕСТВАТА, ОТНАСЯЩИ СЕ ЗА НЕГОВОТО СЛАВНО ЗАВРЪЩАНЕ В НЕБЕСНИТЕ ОБЛАЦИ! Виждайки че Той не отговаря на тяхното

очакване, те се отвърнаха от Него. Сатана знаеше как да хване тези хора в своите мрежи и да ги унищожи...

По същия начин Сатана се стреми и днес да минира вярата на Божия народ. Някои лица са готови да възприемат каквато и да е нова идея. Пророчествата на Даниил и Откровението се тълкуват зле. Тези лица забравят, че истината е била изнесена наяве в желания момент от хора, натоварени от Бога за това особено дело под Неговото ръководство. Тези хора са напредвали стъпка по стъпка, изпълнявайки проро+чеството и онези, които не са направили лична опитност в това дело, трябва да се държат за Словото и да се доверяват на тези, които са прогласили вестите на Първия, Втория и Третия ангели под ръководството на Господа. Тези вести, ако са получени и приложени на практика, имат за цел да пригот-

завладява целия Божи народ. Но ще се получат разделения в църквата. Ще се образуват две групи. Доброто семе и плевелите ще растат заедно до жетвата.

Делото ще се извърши в дълбочина и с все по-голяма ревност до края на времето. И всички съработници на Бога ще се борят енергично за вярата, предадена на светиите. Те няма да се оставят да бъдат отклонени от настоящата вест, която вече осветлява земята със своята слава. За едно единствено нещо заслужава да се борим: Божията слава. Скалата на вековете е единствената, която ще устои. Истината, такава каквато е в Исус: ето единственото прибежище през тези дни, в които преобладава заблудата! ...

12.9. Вести, дадени за нашето време

Пророчеството се изпълнява малко по-малко, ред след ред. Ние ще стоим под знамето на вестта на Третия ангел най-сигурно, най-ясно ще разбираме пророчеството на Даниил - действително ОТКРОВЕНИЕТО Е ДОПЪЛНЕНИЕ НА ДАНИИЛ! Колкото по-пълно приемаме светлината, дадена от Светия Дух чрез Божиите посветени служители, толкова повече истините на древното пророчество ще ни изграждат дълбоки и сигурни - също така сигурни, както и вечният трон. Ние ще добием увереността, че Божиите човеци са говорили, ръководени от Светия Дух. Всеки сам трябва да бъде под влиянието на Светия Дух, за да разбере това, което Духът е карал да говорят пророците. Тези вести бяха предназначени не за произнасящите пророчествата, а за нас, които живеем във времето, когато се изпълняват предадените неща.

Аз не бих се чувствала свободна да кажа тези неща, ако Господ не беше ми възложил тази задача. Вие не сте единственият, който мисли, че е получил нова светлина и е готов да я предаде. Но на Бога е угодно тези, които са в това състояние, да приемат вече дадената им светлина и да вървят в нея, основавайки вярата си върху Писанията, които гарантират позициите, възприети от Божия народ от дълги години. Това са хората, които трябва да прогласяват вечното Евангелие. Ние трябва да направим да проехтят вестите на ангелите, представени като летящи посред небесата, натоварени да носят последното предупреждение към един грешен свят. Ако не сме призовани да пророкуваме, то сме призовани да вярваме в пророчествата, да сътрудничим на Бога, за да предадем светлината и на други. Именно това се стараем да направим.

Братко мой, вие можете да си помогнете по различни начини. Но аз съм натоварена от страна на Господа да ви кажа: "Не се поставяйте в център на всички неща. Внимавайте как слушате, как разбирате, как приемате Божието Слово. Господ ще ви благослови, ако вие застанете до вашите братя. Тези, които Той е проводил да прогласяват вестта на Третия ангел, са работили в унисон с небесните умове. Господ не иска от вас да прогласявате една вест, която ще внесе разногласие в редовете на вярващите. Повтарям: Той не води никого чрез Светия Си Дух, за да построява теория, разколебаваша вярата в тържествените вести, с които Бог е натоварил Своя народ да предаде на света.

Съветвам ви да не гледате на вашите писания като на такива, които съдържат една скъпоценна истина. Не е желателно да се стремите да се обезсмъртявате като отпечатате това, което ви е струвало толкова усилия. Господ не желае това да бъде представено на Неговия народ. То само би затруднило вестта на истината, която трябва да бъде повярвана и използвана в тези последни опасни дни...

Постоянно ще се изтъкват теории, способни да разсейват умовете, да разколебават вярата. Тези, които са участвали в разбулването на пророчествата, са станали това, което са днес – адвентисти от седмия ден – благодарение на пророчествата. Те трябва да имат за пояс истината и да се облекат с цялото всеоръжие. Тези, които не са имали тази опитност, могат да приемат тази вест на истината със същото доверие. Светлината, която бе угодно на Бога да даде на Своя народ, няма да отслаби доверието им в пътеката, по която Той ги е водил в миналото, но напротив, ще им помага да държат твърдо вярата. Трябва докрай да запазим нашето първоначално доверие.

"Тук е търпението на светиите; тук са тия, които пазят заповедите Божии и вярата в Исуса" (Откр. 14:12 – СП). Тук намираме себе си под вестта на Третия ангел.

"След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава. Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица; Защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош. И чух глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ; защото греховете ѝ стигнаха дори до небето, и Бог си спомни нейните неправди" (Откр. 18:1-5).

12.10. Вестта на другия ангел

Чрез този ДРУГ АНГЕЛ, който осветлява земята със своята слава, съдържанието на вестта на Втория ангел се дава отново на света. Тези вести трябва да се комбинират в една, за да бъдат представени на света през последните дни от историята на земята... Целият свят ще бъде поставен на изпитание и всички, които са в мрака на заблудите относно съботата на четвъртата заповед, ще разберат последната вест на милост; която трябва да бъде предадена на хората.

Нашата задача е да прогласим Божиите заповеди и свидетелството на Исус Христос! "Пригответи се да посрещнеш своя Бог" (Амос 4:12); това е предупреждението, което трябва да бъде предадено на света. То е адресирано към всеки един от нас лично. Ние сме поканени да отхвърлим всеки товар и греха, който толкова лесно ни сплита. Братко мой, вие имате да извършите една работа: да приемете хомота на Христос. Уверете се, че строите върху скала. НЕ РИСКУВАЙТЕ ВЕЧНОСТТА ЗА ЕДНА ПРОСТА ВЕРОЯТНОСТ! Възможно е да не живеете достатъчно дълго,

за да вземете участие в опасните сцени, в които навлизаме сега. Никой от нас не е уверен за своя живот за определено време. Не би ли трябвало да бдите всеки момент? Не би ли трябвало да се проверявате сериозно, като се запитвате: какво ще бъде за мен вечността? ...

Голямата грижа на всеки би трябвало да бъде: Обновено ли е моето сърце? Преобразена ли е душата ми? Осигурено ли е е прощението на греховете ми чрез вяра в Христос. Новороден ли съм? Отговорих ли на поканата: "Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя" (Мат. 11:28). ... Считате ли всичко за загуба в сравнение с превъзходството от познанието на Исус Христос? Чувствате ли за свой дълг да вярвате всяка дума, излизаща от Божиите уста? ...

12.11. Две очиствания на храма - два зова за излизане от Вавилон

Нека всяка душа, която държи здраво знамето на истината, прогласявайки Божия закон, да си спомни, че ВЯРАТА В ИСУСА Е СВЪРЗАНА С БОЖИЯ ЗАКОН! Третият ангел ни е представен като летящ посред небето и викаш с висок глас: "Тук е търпението на светиите; тук са тия, които пазят заповедите Божии и вярата в Исуса" (Откр. 14:12 - СП). Първата, Втората и Третата ангелски вести са тясно свързани. Очевидността на постоянната, винаги жива истина на тези големи вести, които са предизвикали една толкова силна съпротива от страна на религиозния свят, не може да ни бъде ограбена. Ние знаем какво означава тя за нас. Сатана се стреми непрекъснато да хвърля своята пъклена сянка върху тези вести, та църквата на остатъка да не може да види тяхното значение, времето и мястото им; при все това, те остават живи и ще продължават да упражняват влияние върху нашата религиозна опитност до края на времето.

Влиянието на тези вести става все по-дълбоко и по-обширно, вълнуващо хиляди сърца; създават се културни институти, издателски къщи, медицински заведения - толкова инструменти, които трябва да сътрудничат на Бога в голямото дело, представено от Първия, Втория и Третия ангели, летящи посред небето, за да съобщят на жителите на този свят, че Христос идва със сила и с голяма слава.

Пророкът казва: "След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава. Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете" (Откр. 18:1-2). Същата вест бе дадена и на Втория ангел. Вавилон е паднал, защото "напои всичките народи от виното на своето разпалено блудстване" (Откр. 14:8). Какво е това вино? - Неговите лъжливи учения! Той е дал на света лъжливата събота,

вместо съботата от четвъртата заповед и е повторил лъжата, на която Сатана научи за пръв път Ева в Едем – за ЕСТЕСТВЕННОТО БЕЗСМЪРТИЕ НА ДУШАТА. Разпространи нашироко много подобни заблуди, "като преподават за поучения човешки заповеди" (Мат. 15:9).

В началото на Своята публична служба Исус очисти храма от светотатствените осквернения. Едно от последните дела на службата Му беше ВТОРОТО ОЧИСТВАНЕ НА ХРАМА. Също така в делото, което има за цел да предупреди света, две ясни вести са отправени към църквата: Ето вестта на Втория ангел: "Падна, падна великият Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудстване" (Откр. 14:8).

И по време на Високия вик на вестта на Третия ангел се чува един глас от небето: "Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ; защото греховете ѝ стигнаха дори до небето, и Бог си спомни нейните неправди" (Откр. 18:4-5).

("Ривю енд Херълд", 6 декември 1892 г.)

ЧАСТ ТРЕТА

НЕРАЗУМНИ ПРИСЪЕДИНЯВАНИЯ

Въведение

Още в началото на своето престояване в Австралия (1891 – 1900 г.) Елена Вайт трябваше да посъветва един от главните служители на издателската къща, който се беше заангажирал сериозно в дейността на една масонска ложа. Съветът, даден на този брат, го накара да напусне ложата, въпреки че се беше издигнал до най-висок ранг в тази организация.

Без да осъжда никого, Елена Вайт показва, че християнинът не може да служи на двама господари и да се покорява на два авторитета. Нашият брат, чиито все по-заангажиращи дейности в служба на ложата го бяха накарали да поизостави своите задължения като член на църквата, призна, че съветите на Елена

Вайт са основателни. Нейната вест беше потвърдена от факта, че тя може да посочи тайния знак, известен само на членовете на ложата. Той бързо се оттегли от ложата, въпреки че беше казал при различни случаи, че никога няма да загуби доверието си в тази братска организация и да се раздели с нея. Припомняйки си по-късно тази опитност, той заяви, че ВЕСТТА НА ДУХА НА ПРОРОЧЕСТВОТО БЕШЕ ПРЕОБРАЗИЛА НАПЪЛНО ЖИВОТА МУ.

Точно по това време и при тези обстоятелства Елена Вайт писа дълго по повод отношенията на адвентистите от седмия ден с такива организации. Една брошура, издадена под заглавие: "Може ли християните да участват в тайни организации?", беше разпространена нашироко в Австралия и в САЩ и е изчерпана отдавна. Тук ще я намерите изцяло.

Втората глава е съставена от съвети, излезли под перото на Елена Вайт относно поведението, което трябва да имат адвентистите от седмия ден спрямо работническите синдикати. Този материал беше вече публикуван през 1946 година във втората част от брошурата "Живее на село". Тук е отпечатана в постоянна форма и се препоръчва изучаването от читателите да става с молитва.

Комитетът на Вайт

13. ТРЯБВА ЛИ ХРИСТИЯНИТЕ ДА УЧАСТВАТ В ТАЙНИ ОБЩЕСТВА

"Не се впрягайте заедно с невярващите; Защото, какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината? И какво съгласие има Христос с Велиала? Или какво съучастие има вярващият с невярващия? И какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: "Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде". Затова – "Излезте изсред тях и отделете се", казва Господ, "Не се допирайте до нечисто"; и "Аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери", казва всемогъщият Господ" (III Кор. 6:14-18).

Заповедта на Господа: "Не се впрягайте заедно с невярващите" (III Кор. 6:14) не се прилага само за бракове на християни с невярващи, но и за всички съюзи, които свързват тясно две страни, и които изискват хармония в дух и действие. Господ беше заповядал съвсем специално на Израила да стои далеч от езичниците. Не трябваше да има бракове с езичниците, нито съюз с тях: "... но внимавай да не направиш договор с

жителите на земята, гдето отиваш, да не би да стане примка между вас. Но жертвениците им да събориш, стълбовете им да строиш и ашерите им да изсечеш; защото ти не бива да се кланяш на друг Бог, понеже Иехова, чието име е Ревнив, е ревнив Бог" (Изход 34:12-14).

"Понеже вие сте люде свети на Господа вашия Бог; вас избра Господ вашият Бог да бъдете Нему собствен народ измежду всичките племена, които са по лицето на земята. Господ не ви предпочете нито ви избра, за гдето сте по-многочислени от всички други племена; защото вие сте най-малочислени от всичките племена. Но понеже ви възлюби Господ и за да упаци клетвата, с която се е клел на бащите ви... И тъй да знаеш, че Господ твоят Бог, Той е Бог, верният Бог, Който пази до хиляда поколения завета и милостта към ония, които Го любят и пазят заповедите Му" (Втор. 7:6-9).

Господ заявява още на пророк Исаия:

"Враждувайте, народи, но треперете, и внимавайте вие, всички далечни земи! Въръжавайте се, но треперете; въръжавайте се, но треперете! Кройте заговори, но те се рушат; говорете дума, но тя няма да се изпълни, защото с нас е Бог! (СП) Защото така ми говори Господ със силна ръка, и научи ме да не ходя в пътя на тия люде, като каза: Да не наречете съюз всичко, което тия люде наричат съюз, и да не се боите от това, от което те се боят, нито да се плашите. Господ на Силите - Него осветене, от Него се страхувайте, и пред Него да треперите" (Исаия 8:9-13).

Има и такива вярващи, които се питат дали е право ХРИСТИЯНИТЕ ДА ПРИНАДЛЕЖАТ КЪМ ФРАНК МАСОНИТЕ ИЛИ КЪМ ДРУГИ ТАЙНИ ОБЩЕСТВА. Нека внимават и добре да изпитват пасажите, които току що бяха цитирани. Колкото и малко да сме християни, трябва да бъдем християни навсякъде и да вземем под внимание съветите, които целят да ни направят християни според идеала на Божието слово.

13.1. Сътрудничество с небесните инструменти

Тези, които на земята принадлежат към Божия народ, са човешки инструменти, призвани да сътрудничат на небесните инструменти за спасение на човеци. На тези, които са се свързали с Него, Христос казва: "ние сме съработници на Бога" (I Кор. 3:9). Бог е великият невидим оператор; чо-векът е скромният и видим инструмент, който не може да на-прави нищо добро без сътрудничеството на небесните ин-струменти. Човеците не съумяват да различат присъствието на тези инструменти, ако умът им не е осветен от Светия Дух. Ето защо Сатана се стреми постоянно да отклонява умовете от Бога и да ги насочва към човека, за да попречи на хората да сътрудничат на небето. Той

насочва вниманието към човешки изобретения, за да полагат доверието си на човека, за да на-правят плътта своя подпора и да не виждат Бога чрез вяра. "Окото е светило на тялото; и тъй, ако окото ти е здраво, цялото ти тяло ще бъде осветено; но ако окото ти е болнаво, то цялото ти тяло ще бъде помрачено. Прочее, ако светлината в тебе е тъмнина, то колко голяма ще бъде тъмнината!" (Мат. 6:22-23). Как да бъдем светлина на света, ако нашият светилник се превърне в тъмнина?

Делото на нашето лично спасение зависи също от сътрудничеството ни с небесните ангели. Бог ни е надарил с умствени способности и религиозни дарби. Той е дал Своя Син за умиловителна жертва, та като бъдат опростени нашите грехове, да се помирим с Бога. Исус е живял в себеотрицание и саможертва, като ни даде пример, за да Го следваме. Той даде Светия Дух като Свой заместник навсякъде където е необходима помощ. Той използва небесни същества, за да прибави Божествена сила на човешките усилия. Но трябва да приемем Божия дар, да се покаем и да вярваме в Христос. Да бдим, да се молим, да се подчиним на Божиите изисквания. Заради любовта на Христос, да практикуваме себеотрицание и саможертва. Трябва да вярваме в Христос, като оставаме постоянно свързани с Него. Всичко, което има тенденция да отклони ума ни от Бога и да го насочи към човека или да го накара да се съобразява с човешки правила, ни пречи да сътрудничим на Бога в делото на нашето спасение. Поради това БОГ ЗАБРАНЯВА НА СВОЯ НАРОД СА СЕ СЪЮЗЯВА С ЕЗИЧНИЦИТЕ ПО КАКЪВТО И ДА Е НАЧИН, "... да не би да стане примка между вас" (Изход 34:12). Той каза, че тези народи "... ще отвърнат синовете ти от Мене" (Втор. 7:4 СП). Същият принцип се прилага при свързването на християните с безбожните.

13.2. Съединени със завет

Приемайки Христос като Изкупител, ние ставаме СЪРАБОТНИЦИ НА БОГА!. Сключвайки завет с Него, приемаме да бъдем изцяло Негови, да работим за изграждането на Божието царство в света като верни управители на Христовата благодат. Който иска да следва Христос, трябва да посвети всичките си умствени и морални способности, всичките си физически сили на Онзи, Който е заплатил нашия откуп. Ние сме ангажирани като войници за една активна служба, за да понасяме изпитания, позор, клевети, за да се борим в добрата битка на вярата за Началника на нашето спасение.

Почитате ли завета си с Бога при вашите отношения със светските общества? Уважавате ли Неговите клаузи? Дали такива съюзи се стремят да отправят към Бога вашия собствен ум или този на други лица, или отдалечават от Него вашият интерес и вашето внимание? Дали те утвърждават връзките, които ви

свързват с Божествените инструменти или насочват вашия ум по-скоро към това, което е човешко, отколкото към това, което е Божествено?

Заети ли сте с това да служите, да почитате и да прославяте Бога или да Го обезславяте и да грешите срещу Него? Събирате ли с Христос или разпилявате? Всичко, което вие отдавате на тези организации като мисъл, планове, дейност – всичко това е било придобито със скъпоценната кръв на Христос! Оставяте ли в Негова служба, докато се свързвате с невярващи, с хора, които позорят името на Бога, лакомници, роби на тютюна, алкохолици?

Вярно е, че в тези общества има много неща, които изглеждат добри, но също така е вярно, че с тях се смесват други неща, които им отнемат всяка сила и които правят така, че тези асоциации да вредят на интересите на душата. Ние имаме различен живот от този, който се поддържа от материалната храна. "Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста" (Мат. 4:4). "... ако неядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си" (Йоан 6:53). Исус каза: "Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот" (Йоан 6:54). Нашите тела са съставени от това, което ядем и прием: това, което е вярно за естествената област, се отнася и за духовната. НАШЕТО ДУХОВНО ЕСТЕСТВО СЕ ПОДДЪРЖА ОТ ТОВА, КОЕТО Е ПРЕДМЕТ НА НАШИТЕ МИСЛИ. Нашият Спасител каза: "Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползва; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са" (Йоан 6:63). ОБЩУВАЙКИ С ХРИСТОС ЧРЕЗ СЛОВОТО МУ, НИЕ ПОДДЪРЖАМЕ НАШИЯ ДУХОВЕН ЖИВОТ! Умът трябва да се развива според него, сърцето трябва да се изпълни с него. Пазено в сърцето, свящото Слово, обичано и слушано чрез силата на Христовата благодат, може да направи човека правдив... и да го пази честен..., докато никакво човешко влияние, никакво земно изобретение не може да му придаде сила и мъдрост. Тези неща са безсилни да обуздаят страстите, да поправят недостатъците на характера. Ако Божествената истина не поеме върху себе си контрола на сърцето, съвестта ще бъде изкривена. В тези светски общества умът се отдалечава от Божието слово, престава да го изучава и да го приема за свое ръководно правило.

13.3. Почетен ли е Бог?

Аз се обръщам към тези, които намират удоволствие в тези общества, които обичат събранията, при които се пирува весело. Молите ли Исус да ви придружава? Стремите ли се да спасите вашите приятели? Това ли е целта, която си поставяте, като се свързвате с тях? Дават ли си те сметка, че Христовият Дух

живее във вас? Вижда ли се, че вие сте свидетели на Христос, че принадлежите към един особен народ, ревностен за добри дела? Управляван ли е видимо животът ви от Божествените наставления? ... "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум" (Мат. 22:37). "Обичай ближния си както себе си" (Мат. 19:19). Този, който не е оставил всичко в ръцете на Христос, е абсолютно неспособен да въздейства върху сърцето и съвестта на онези, които вървят в погибел. Но, къде са вашите истински интереси, ако се съди по словоохотливостта и разпалеността на вашите речи?

Какви са предпочитаните теми за разговор на тези общества? Какви тези предизвикват интерес и доставят удоволствие там? Не е ли това, което дразни сетивата: ядене, пиене и удоволствия? Присъствието на Христос е непознато в тези събрания! Не се намеква нищо за Него, не се търси Неговото присъствие! Къде и кога бива почитан Бог в такива събрания? Какво добро може да получи душата в тях? Не е ли вярно, че ако вие не упражнявате едно спасително влияние върху вашите другари, то те от своя страна ще ви повлияват зле? Ще ви послужи ли за нещо да поставите настрана светлината на живота, Божието слово, за да се смесите с вашите компаньони и да се снижите до тяхното ниво? Има ли нещо, което да храни вашата душа извън истината и Божието благоволение? Ще се почувстват ли добре в такава среда тези, които изповядват, че вярват в настоящата истина, докато Бог не присъства във всичките им мисли?

В същата зала, в която тези общества са провеждали своите събрания, се събират и за да почитат Бога? Можете ли да забравите по време на светия час за богослужение сцените на развлечение, пируване и пиене? Всичко това е записано в Божията книга като невъздържание? Как може всичко това да се смеси с вечността? Забравяте ли, че един Свидетел присъства на всички тези събрания за удоволствия, както беше по време на Валтасаровия пир? Ако завесата, която ни отделя от невидимия свят можеше да се вдигне, щяхме да видим Спасителя огорчен, виждайки човеците погълнати от удоволствията на трепазата, всички да избухват в смях и шеги - неща, които прогонват мислите им от Христос, център на надеждата на човечеството.

Тези, които не умеят да правят разлика между Божиите служители и другите човеци, могат да намерят очарование в тези общества, които нямат никаква връзка с Бога. Но НИКОЙ ИСКРЕН ХРИСТИЯНИН НЕ МОЖЕ ДА СЪЩЕСТВУВА В ЕДНА ТАКАВА АТМОСФЕРА - липсва жизненият небесен въздух. Душата е жадна, тя е лишена от освежаващото присъствие на Светия Дух, както хълмовете на Гелвеи са лишени от роса и дъжд.

Някои обстоятелства могат да принудят един Христов ученик да присъства на светски сцени за удоволствие, но това

не е никога без свиване на сърцето. Там не се чува езикът на Ханаан. БОЖИЕТО ЧЕДО НИКОГА НЯМА ДА ИЗБЕРЕ ТАКИВА ОБЩЕСТВА! Ако не е принуден и се намира в общество, което не е избрал, нека се облегне на Бога и ще бъде запазен. Но той не трябва в никакъв случай да пожертва своите принципи, каквато и да е силата на изкушението!

13.4. Това, което не е от Христос

Никога Христос няма да води учениците Си да поемат ангажменти, които ще ги свързват с хора, нямащи нищо общо с Бога и които не са подчинени на влиянието на Неговия Свет Дух. Единственото правило, с което характерът трябва да се съобразява, е светият Божи закон. Тези, които го приемат като правило в своя живот, няма да могат да се свържат в доверчиво и сърдечно братство със заменящите Божествената истина с лъжа и презиращите Божия авторитет.

ПРОПАСТ ДЕЛИ СВЕТСКИЯ ЧОВЕК ОТ ТОЗИ, който иска верно да служи на Бога. Техните мисли, симпатии и чувства се различават по най-важните теми: Бог, истина, вечност... Докато едната класа е житото, другата е плевелът, предназначен за унищожителния огън. Как би могло да има единство в намерение и действия между двете класи?

"... Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй, който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога" (Яков 4:4)

"Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Не можете да слугувате на Бога и на мамона" (Мат. 6:24).

Обаче, нека да се пазим да не култивираме дух на тесногърдие и нетолерантност! Да се въздържаме от поведение, което би искало да каже: "Не се приближавай! Аз съм по-свят от теб!" Не отблъсквайте хората! Стремете се по-скоро да им предадете скъпоценната истина, която е донесла добро на вашата душа. Нека се вижда, че вашата религия е религия на любов.

"Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да видят добрите ви дела, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата" (Мат. 5:16).

Но ако сме християни, вдъхновени от Духа на Този, Който е умрял, за да спаси човеците от техните грехове, не обичаме достатъчно съчовеците си, когато насърчаваме грешните им удоволствия чрез нашето присъствие и влияние. Не можем да оправдаем тяхното поведение, като се свързваме с тях, като

участваме в техните празници, на които Бог не присъства. Едно такова поведение не само, че е далеч от това да бъде благословено, но само ще ни вдъхне съмнение относно действителността на нашата религия. Бихме били лъжлива светлина, водеща душите към унищожение чрез нашия пример.

Аз прочетох разказа за един хубав кораб, който се носел по водите на морето, но в полунощ се сблъскал с трясък в една скала. Пасажерите му се събудили, само за да констатират своето отчаяно положение и потънали с кораба завинаги, тъй като човекът, който бил на кормилото, не разбрал сигналите на фара – така стотици хора са били хвърлени във вечността без предизвестие. Ако нашият характер представя Христос в лъжлива светлина, светлината ни става измама и души ще бъдат заблудени чрез нашия пример.

13.5. Опасност от духовен упадък

Християни, които влизат в светски общества, вредят на себе си и въвеждат души в заблуда. Тези, които се боят от Бога, не могат да избират без загуба компанията на безбожниците. В тези общества те се поставят под влиянието на светските принципи и обичаите на света. По силата на навици, породени от тези общества, те се съобразяват все повече и повече с начина на живот при светските хора. Тяхната любов към Бога охлажда и те загубват желание да общуват с Него. Стават духовно слепи. Не виждат вече разликата между престъпника на Божия закон и онези, които се боят от Бога и съблюдават Неговите заповеди. Те наричат злото добро и доброто зло. Блясъкът на вечната действителност изчезва. Може истината да им се представи по убедителен начин, но те не гладуват за хляба на живота, нито жадуват за водата на спасението. Пият от разпукани черни, които не задържат вода. Колко е лесно, когато човек се свърже със света и се остави да бъде завладян от неговия дух, да бъде формиран от неговите възгледи, така че става неспособен да оцени Исус и истината. Впрочем, духът на света ще поеме контрола на нашия живот в мрака, в който ние го оставим да царува в нашите сърца.

Хората, които не се подчиняват на Словото и на Божия Дух, стават роби на Сатана и е трудно да се предвиди, докъде ще ги отведе в пътя на греха. Патриархът Яков видя онези, които намират удоволствие в греха: предвиждайки резултатите от съюза с тях, той извика, вдъхновен от Духа: "В съвета им да не участваш, душе мой; към събранието им да се не присъединиш, славо моя" (Битие 49:6). Той дърпа алармения звънец, като предупреждава всеки срещу такива общества. Апостол Павел дава следното предупреждение: "и не участвайте в безплодните дела

на тъмнината" (Ефес 5:11). "Не се мамете. "Лошите другари поваряват добрите нрави" (IiКор. 15:33).

Една душа се измамва, когато се доверява на светски връзки и на човешки измислици, вместо да положи доверието си на Господа, Бога Израилев. Може ли човек да има по-добър водач от Господ Исус и по-добър съветник при затруднения и изпитания, по-добър защитник при опасност? ПАГУБНА ЗАБЛУДА ЗА ДУШАТА Е ДА ПРЕДПОЧЕТЕ ЧОВЕШКАТА МЪДРОСТ ПРЕД БОЖЕСТВЕНАТА!

Ако желаете да узнаете това, което може да направи човек, избягал от влиянието на Божията благодат, погледнете какво става в преторията, където разярената тълпа, възбудена от свещениците иска живота на Божия Син! Вижте Божествения "човек на скърби" стоящ до Варава, а Пилат, искащ да Го освободи! Един див вик се чува и стотици яростни гласове, вдъхновени от Сатана: "Махни Този и пусни ни Варава" (Лука 23:18). А когато Пилат ги запитва какво трябва да направи с Исус, те извикват: "Разпни Го! Разпни Го!" (Лука 23:21).

Човешкото естество не се е променило. Когато Божественото средство, единственото способно да спаси и да облагороди човешкото естество, е презряно, същият дух се появява отново в сърцата. Ето защо, човек не може да се остави да бъде воден от тях и да остане верен на Христос!

13.6. Божият поглед не се спира на повърхността

Тези общества, които избягват от контрола на любовта и страха от Бога, няма да уважават правилата на справедливостта в своите социални отношения. Техните сделки са често пъти в несъгласие със законите на правдата. Този, чиито очи са твърде чисти, за да понася изгледа на злото, не би могъл да участва в много от нещата, които стават в тези общества. В душата и съзнанието си трябва да признаете, че това, което казвам, е вярно. Талантът, сръчността и изобретателността, с които Бог е надарил хората, са често пъти покварени в тези общества и стават инструменти на жестокост, беззаконие, егоизъм и измама.

Естествено, членовете на тези общества ще отрекат всичко това. Но през привлекателността, приятна външност, Божият поглед достига тайните вътрешни подбуди и истинските действия. Дори тогава, когато някои от тях се осмеляват да твърдят, че Божието Слово е до известна степен в основата на тяхната организация, принципите на правдата са непознати. Понякога човек е принуден да даде клетва, която изисква смърт, в случай че тайните на обществото биха се разгласили. При известни обстоятелства членовете се задължават да направят така, че виновният да избегне заслуженото наказание. По отношение на враговете на ордена държат да се постъпва по начин несъобразен с Божия закон. Не е възможно да се отклоняваме от истината, да

се отдалечаваме от принципите на правото, без да изоставяме Този, Който е наша сила, наша правда и наше осветление. Трябва да поддържаме твърдото убеждение, че всяко общество, което ни отклонява по някакъв начин от истината и правдата, не може да ни донесе никакво добро, без да смятаме това, че Бог се обезславя по такъв начин.

Тези тайни общества практикуват нашироко измамата: никой не може да се свърже с тях и да остане свободен пред Бога и небето! ... Моралното естество се понижава до нивото на онова, което е противно на Неговата воля и заповедите Му. Някой, който проповядва, че обича Бога, може да бъде издигнат в почести сред тези общества, но в очите на Бога неговата чест на християнин е опетнена и той се отдалечава все повече и повече от принципите на правдата и истинската святост. Той покварява своите способности, които са били придобити с кръвта на Исус – продава душата си за нищо.

Чрез откриването на Своите справедливи присъди Бог ще унищожи всички тези общества, когато ще заседава съдът и книгите ще се отворят, антихристиянският дух на цялата тази общност ще бъде разкрит. Тези, които решават да се свържат с тайни общества, отдават почит на идоли също така безумни и безсилни да осигурят блага, както боговете на индианците.

Тези общества предлагат предимства, които според човешките възгледи изглеждат много полезни, но случаят не е такъв, когато се оценяват от гледна точка на Бога. Зад тези привидни придобивки се крият сатанински агенти. Колкото по-голяма е финансовата полза, толкова по-голямо е злото. Когато безбожните печалби, с които тези общества са се обогатили, бъдат разкрити във всичките им аспекти, в тях ще се открие едно проклятие. Към тези общества може да се приложи казаното от Елифаз на Йов: "Аз съм виждал безумният като се е вкоренявал, но веднага съм проклинал обиталището му" (Йов 5:3).

Тук са клопките на Сатана, мрежата, в която хваща душите!

13.7. Въпрос на вярност към Бога

Много неща са одобрявани и насърчавани от света, но не са угодни на Светия Израилев. За Ева изглеждаше незначително нещо да се съобразява със забраните, наложени от Бога и да не Му се покори, както и за Адам да последва лошия пример, но именно това беше измислил Сатана, големият изкусител, за гибелта на душите, водейки ги да следват по-скоро своите въображения, отколкото откритата Божия воля. Така в тези общества се следват принципи, които поставят човеците под изкушаващата власт на Сатана, като ги отдалечават от най-сигурните пътеки, за да се бунтуват срещу Бога и да презират Неговото свято правило за правдата. "Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение" (Марко 14:38) – такава е често пъти повтаряната

препоръка на Спасителя. **БДЕТЕ НАЙ-ВНИМАТЕЛНО**, за да не би Сатана да успее да хване в примката души, които Христос е изкупил с цената на Своята кръв.

Бог кани вас, които искате да бъдете Негови чеда, да действате под Неговия поглед, да възприемате святото правило на правдата. **НЕГОВАТА ПРАВДА И ИСТИНА - ЕТО ПРИНЦИПИТЕ**, които трябва да бъдат установени във всяка душа. Който остане честен по отношение на Бога, ще се покаже справедлив към човека. Никой не ще иска да се изложи на изкушението, ако действително обича Бога, за злато, за пари, почести или каквито и да би било земни придобивки! ... "...Какво се ползва човек като спечели целия свят, а изгуби живота си? Защото какво би дал човек в замяна на живота си?" (Марко 8:36-37).

Християните трябва да скъсат с всичко свързващо ги с тайните общества, които не се покоряват на Бога! Не може да се служи лоялно на тези организации и едновременно на Бога! Или скъсайте вашите връзки с тези общества, или се приближавайте още повече с тях, свързвайте се още по-тясно с тях и накрая скъсвайте връзките, които ви свързват с онези, които обичат Бога и се боят от Него. Християнинът ще се откаже на всяка цена от нещата, които смущават неговата духовност. По-добре човек да изгуби пари, имоти, дори и живота си, отколкото да постави в опасност жизнените интереси на душата си!

13.8. Служители на Бога

Вие, които сте се свързали с тайни общества, се облягате на тояга, която ще се строши. Не се доверявайте на Господа, Бога Израилев, и не търсите бързо да познаете Неговата воля, за да се съобразявате с нея. Когато влагате пари в тези организации, мислите да осигурите бъдещето. Посветили сте им време, мисли, работа, пари, а каузата на

- 99 -

Христос е останала пренебрегната. Всеки долар, внесен в полза на тези организации, е хвърлен в морето и загубен за Божията кауза. Не ви ли беше поверен от Бога този капитал, за да бъде използван в Неговото дело за спасяването на вашите съчовеци? Внасяйки го там, където няма никаква полза за Бога или за хората, вие подражавате на ленивия слуга от притчата, който скри в земята таланта, поверен му от Господа.

На този неверен слуга Господ беше поверил само един талант. Вместо да го употреби в полза на Бога, той го скри в земята, оплаквайки се, че Господарят е жесток и жъне там, гдето не е сял и събира там, където не е пръскал. Егоизмът, който проявяваше, упрекът, който отпрати към Бога, че изисква повече отколкото дължи, показват, че този човек не познаваше

Бога, нито Исус Христос, Когото Бог беше изпратил. Всичко, което притежаваше, принадлежеше на Господа и му беше поверено, за да го употреби в полза на Бога, в служба на Него. Казвайки: "като се убоях, отидох и скрих таланта ти в земята" (Мат. 25:25), той признаваше, че неговият талант принадлежи на Бога.

А какво казва Господ: "Зли и лениви слуго! знаел си, че жъна, гдето не съм сял и събирам, гдето не съм пръскал" (Мат. 25:26). Той само повтаря, без да одобрява думите на слугата, за да покаже онова, което този слуга би могъл да направи дори от негова гледна точка. Като че ли Господ казва: "Ти никак не си се постарал да оползотвориш капитала, който ти бях поверил, за да го увеличиш и да възвеличиш Моята слава на земята... "ти, прочее, трябваше да внесеш парите ми на банкерите, и когато си дойдех, щях да взема своето с лихва. Затова, вземете от него таланта и дайте го на този, който има десет таланта. Защото на всекиго, който има, ще се даде, и той ще има изобилие; а от този, който няма от него ще се отнеме и това, което има. А тоя безполезен слуга хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби" (Мат. 25:27-30).

Тази поука е адресирана до всеки, до когото е достигнала светлината на истината.

Не забравяйте никога, че Бог ни е поставил на изпит, за да се покажем годни за бъдещия живот. Никой няма да влезе в небето, ако характерът му носи срамното петно на егоизма. Затова Бог ни поставя на изпитание тук на земята, поверявайки ни временно блага, за да покажем дали могат да ни бъдат поверени вечните богатства. Само тогава, когато себеотрицателният живот на Христос се отразява в нашия живот, сме в хармония с небето и сме годни да влезем в него.

13.9. Къде внасяме нашите съкровища

Големите грижи и амбиции на света се състоят в получаване на материални, временни блага, без грижа за духовните. Същото е и с някои църковни членове. Когато ще бъдат призовани да дадат сметка в последния ден, ще бъдат не само смутени, но също така и изненадани, че не са могли да различат истинските богатства и да си натрупат съкровища на небето. Те са отдали своите дарби и приношения на неприятеля на истината, с надежда да получат в замяна, тук в този земен живот това, което са дали. Те са вярвали, че могат да поверят своите благосъстояния на тайни общества, докато Божията кауза имаше нужда от средствата, поверени на тези човешки служители, те се показаха безразлични към дара, който Господ им беше направил. Те са заслепени от бога на този свят.

Те казват: "Аз нямам нищо за даване в това предприятие, защото няма какво да очаквам в замяна. Внасяйки вноски в ложата, аз си осигурявам бъдещето, от друга страна трябва да плащам моята членска вноска за развлеченията, в които участвам и от които не мога да се откажа. Защо църквата ме атакува с непрестанните си молби? "Господарю, аз те знаех, че си строг човек; жънеш гдето не си сял, и събираш гдето не си пръскал; и като се убоях отидох и скрих таланта ти в земята" (Мат. 24-25), с надежда някой ден да извлека полза.

Господ ни увещава: "Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изядва и гдето крадци подкопават и крадат. Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги изядват и гдето крадци не подкопават, нито крадат; защото, гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти" (Мат. 6:19-21).

Когато толкова хора трупат съкровищата си в тайни общества, не виждат ли, че сърцето им е там? Колкото и силни да са доказателствата за истината, тя губи постепенно от своя блясък, от своята сила, небето се заличава от ума, вечната тежест на слава, Божият дар за един живот на послушание губят стойност в сравнение с предполагаемите придобивки, които се очакват от съкровищата, натрупани на земята. Души умират, лишени от хляба и водата на живота, но какво значение има това за този, който е положил сърцето си в този свят? Мнозина казват чрез делата си, ако не чрез думите си: "Аз не мога да изоставя лихвата, която ми носят тези земни съкровища, за да осигуря онова, което е вечно. Бъдещият живот е нещо твърде далечно, за да мога да държа сметка за него. Аз отдавам моя избор на земните блага и рискувам бъдещето. Бог е толкова добър и толкова милостив." Лениви служителю, ти ще имаш, разбира се, своя дял с лицемерите и с невярващите, ако упорстваш да следваш този път! Привлекателността на клубната зала, на вечните трапези, на светските другари са направили да забравиш Бога и да обезславиш Неговото име, както беше и случаят с Валтасаровия пир! ...

13.10. Искате ли да сътрудничите на Бога?

При някои умове има доброволно заслепяване. Както Исус казва: "... сърцето на тия люде е задедебяло. И с ушите си тежко чуват, и очите си склопиха; да не би да видят с очите си, и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и Аз да ги изцеля" (Мат. 13:15). Божието дело, което си поставя за цел спасението на човека, е единственото по рода си, с върховна важност дело, което трябва да бъде следвано от света. При все това, мнозина не го виждат, защото техните интереси ги водят по-скоро към неприятеля, отколкото към верните Христови войници. Те не виждат колко е важно човек да сътрудничи на Бог. Господ е дал тази заповед: "...

изработвайте спасението си със страх и трепет; защото Бог, е, Който, според благоволения Си, действа във вас и да желаете това и да го изработвате" (Фил. 2:12-13). Такъв е Божият план, който трябва да вдъхновява нашите собствени планове и намерения. Но докато се молят: "Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето така и на земята" (Мат. 6:10), мнозина отхвърлят средствата, които биха позволили на Бога да установи Своето царство.

Когато сме разположени да считаме всичко за загуба, за да спечелим Христос, очите ни ще се отворят и ще видим нещата в истинската им светлина. Тогава ще се отвърнем от земните привлекателни неща и ще се насочим към небесните. Тогава ще се види малката стойност на светските, егоистични наслади, на които се отдава такова значение и ще се откажем от тези толкова обичани неща.

Цялото небе гледа на вас, които твърдите, че вярвате в най-святата истина, която някога е била поверена на смъртни. Ангелите очакват с нетърпение да могат да сътрудничат за спасението на душите. Ще откажете ли тази небесна връзка, за да поддържате вашите отношения с едно общество, което не почита Бога и което тъпче с нозе Неговите заповеди? Как истината би била предадена на вас, ако други бяха проявили също така малко интерес, както и вие, за нейното разпространение? Божията кауза има нужда от нашата помощ, за да се установи на по-добра основа, за да може истината да бъде занесена в нови полета, до онези, които вървят към гибел. Можете ли да откажете помощта си на това дело, вие, които се наричате Божии чеда? Дали перспективата за земна облага ще ви направи да пренебрегнете срамно Божието дело, отказвайки вашите средства за съкровищницата? Печално е да се мисли за онова, което би могло да се извърши за спасението на душите, ако изповядващите истината, биха отдали сърцето си на Бога... Делото е водено небрежно. Ако аз-ът беше скрит в Христос, мъдри и целесъобразни методи биха позволили да се доведат грешници до Христос, които днес биха сътрудничели на Бога!

Преди да дойде моментът, в който ще трябва да давате сметка на Бога, аз ви умолявам да отдадете вниманието на Неговото Слово: "събирайте си" ... "неизчерпаемо съкровище на небесата" (Мат. 6:20, Лука 12:33), но не в тайните общества! Ризмислете: СЪЩЕСТВУВА САМО ЕДИН ГОСПОДАР НА ВСЕЛЕНАТА! Всеки човек, със своето време, със своята интелигентност, със своите средства принадлежи на Онзи, Който е платил откупа на неговата душа! Бог има пълно право за една постоянна служба и върховна любов. КРИТЕРИЯТ ВИ ТРЯБВА ДА БЪДЕ НЕ ВАШИТЕ УДОВОЛСТВИЯ, НО БОЖИЯТА ВОЛЯ! Дори ако събирате по-бавно вашето богатство, вие трупате съкровище на небето. Кой църковен член е решил да поддържа своята духовност? Кой иска да направи опитност, в която се изразяват християнската ревност, постоянната енергия?

Кой е този, който като Исус няма да има нито отслабване, нито обезкуражаване, не като се залавя алчно за средствата в служба на "аза", но като работи за Бога?

Всички, които се стремят да получат венеца на вечния живот, ще бъдат изкушавани, както беше изкушаван и техният Господ преди тях. Царствата на този свят Му бяха предложени ако се съгласеше да отдаде почит на Сатана. Ако Христос беше отстъпил пред това изкушение, целият свят би преминал под владичеството на злия. Но слава на Бога, Неговата божественост блясна през човешкото Му естество. Той направи това, което трябва да стори всяко човешко същество в името на Исус и с Неговата сила. Той каза: "Махни се, Сатано, защото е писано: "На Господа твоя Бог да се покланяш, и само Нему да служиш" (Мат. 4:10). Ако вие устоявате на изкушението по същия начин, Сатана ще се отдалечи от вас, както се махна от Христос и ангели ще ви прислужват, както прислужваха на Него.

На мислещите за големите придобивки, които могат да извлекат от една светска връзка и говорят за това, Господ заявява чрез пророк Малахия 3:13-15: "Вашите думи са били безочливи против Мене казва Господ; А вие казвате: Що сме говорили против Тебе? Вие рекохте: Напразно служим Богу; И каква полза, че сме пазили заръчаното от Него, и че сме ходили с жалеене пред Господа на Силите? И сега ние ублажаваме горделивите. Да! ония, които вършат беззаконие, успяват; Даже изкушават Бога, и се избавят."

Такива са мислите, ако не и думите на мнозина.

"Тогаваше боешите се от Господа говореха един на друг; и Господ внимаваше и слушаше; и написа се възпоменателна книга пред Него за ония, които се боеха от Господа, и които мислеха за името Му. Тия ще бъдат Мои казва Господ на Силите, Да избрана скъпоценост в деня, който определям и ще бъде благосклонен към тях както е благосклонен човек към сина, който му работи. Тогаваше изново ще разсъдите между праведен и нечестив, между оня, който служи Богу, и оня, който не Му служи. Защото, ето, иде денят, който ще гори като пещ; и всичките горделиви, и всички, които вършат нечестие, ще бъдат плява. И тоя ден, който иде, ще ги изгори, казва Господ на Силите" (Мал. 3:16-18; 4:1). Ето хората, на които светът гледа като на много облагодетелствани, но ще дойде време, когато Божиите чеда ще бъдат разпознати, почетени от Бога, защото и те са Го почели.

"Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божи чедата; а такива и сме. Затова светът не познава нас, защото Него не позна. Възлюбени, сега сме Божи чедата, и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим както е и всеки,

който има тая надежда на Него, очиства себе си, както е Той чист" (IiЙоаново 3:1-3)

13.11. Най-добрият път

Докато нечестието, богатства и временната слава са предмет на човешките амбиции, Господ ни сочи нещо по-достойно за най-възвишените ни стремежи:

Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си, и богатият да не се хвали с богатството си; но който се хвали нека се хвали с това, гдето разбира и познава Мене, че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята; понеже в това благоволя, казва Господ. Ето, идат дни, казва Господ, когато Аз ще накажа всичките обрязани заедно с необрязаните" (Иер. 9:23-25).

"Защото е писано в писанието: – "Ето, полагам в Сион крайъгълен камък, избран, скъпоценен; И който вярва в Него, не ще се посрами". За вас, прочее, които вярвате, Той е скъпоценност, а на тия, които не вярват, "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла" и "Камъкът, о който да се спъват, и канара, в която да се съблазняват", защото се спъват о словото и са непокорни, за което бяха и определени. Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свят народ, люде, които Бог придоби, за да възвестявате превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина" (IiПетр. 2:6-9).

"Затова препашете се през чреслата на вашите помисли, бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще ви се даде, когато се яви Исус Христос. Като послушни чеда, не се съобразявайте с първите страсти, които имахте по време на незнанието си, но, както е свят Тоя, Който ви е призовал, така бивайте свети и вие в цялото си държане; защото е писано: "Бъдете свети, понеже Аз съм свят" (IiПетр. 1:13-16).

"И ако призовавате като Отец Този, Който без лицеприятие съди, според делото на всекиго, то прекарайте със страх времето на вашето престояване, като знаете, че не с тленни неща – сребро или злато – сте изкупени от суетния живот, предаден вам от бащите ви, но със скъпоценната кръв на Христа, като на агнец без недостатък и пречист" (IiПетр. 1:17-19).

(Статия, публикувана през 1893 г. "Трябва ли християните да участват в тайни общества?"

13.12. Онези, които няма да могат да получат Божия печат

Онези, които стоят под окървавеното знаме на Княз Емануил, не могат да се свързват с франк-масони или с каквото и да е тайно общество. Божият печат не ще бъде поставен върху никое лице, което ще поддържа една такава връзка, след като светлината е осияла неговия път. Христос не е разделен и християните не могат да служат едновременно на Бога и на мамона!

"Затова - "Излезте изсред тях и отделете се", казва Господ, "И не се допирайте до нечисто" и "Аз ще ви приема, И ще ви бъда Отец, И вие ще Ми бъдете синове и дъщери" казва всемогъщият Господ.

14. ИЗБЯГВАЙТЕ СОЦИАЛНИТЕ КОНФЛИКТИ

(Отпечатано в брошурата "Живее на село" стр. 7.9-12)

Бързо приближава времето, когато работническите синдикати ще упражняват насилствена власт. Много пъти Господ е канил Своите чеда да установят семействата си ДАЛЕЧ ОТ ГРАДОВЕТЕ, на село, където биха могли да получават храната от земята си. Действително, покупките и продажбите ще станат в бъдеще един сериозен проблем... Дошъл е моментът да се отдаде внимание на наставленията, които са ни давани не един път: НАПУСНЕТЕ ГРАДОВЕТЕ! Установете се в селски местности, където жилищата са по-нарядко едно от друго и където по-лесно ще избегнете намесата на неприятеля!

(Писмо 5, 1904 г.)

14.1. Избягвайте партийните борби

Хората са се съюзили, за да се противопоставят на Господа на силите. Тези съюзи ще съществуват до момента, в който Христос ще престане да се застъпва пред омилостивилището и ще облече Своите дрехи на отмъщение. Във всеки град агенти на Сатана се занимават с организиране групи всред противопоставящите се на Божия закон. Вярващите по вероизповедание и явни безбожници влизат в тези групировки. Не е моментът Божиите чеда да се показват безсилни. Ние не можем да изоставим нашата бдителност нито за момент! ...

(Свидетелства, том VIII, стр. 42, 1904 г.)

Работническите синдикати ще съдействат, за да настъпи на тази земя едно време на скръб, каквото не е имало откакто светът съществува.

(Писмо 200, 1903 г.)

14.2. Конфликти между собствениците и работническите синдикати

Божият народ е длъжен да се приготви за бъдещите събития, които ще се излеят скоро върху него със сляпа сила. **ЩЕ СЕ ОБРАЗУВАТ ГИГАНТСКИ МОНОПОЛИ.** Хората ще се свържат в съюзи, които ще ги въвлекат в сферата на неприятеля. Малък брой хора ще се съюзят, за да завладеят всички използвани средства в известни области за работа. Ще се учредят синдикати и тези, които откажат да участват в тях, ще бъдат белязани.

(Писмо 26, 1903 г.)

14.3. Да се приготвим за последното събитие

Синдикатите и тръстовете на света са една клопка. Братя мои, стойте на разстояние в това отношение! Нямайте нищо общо с тях! Поради тях нашите институти скоро ще срещнат трудности в градовете. Ето моето предупреждение: **ОТДАЛЕЧЕТЕ СЕ ОТ ГРАДОВЕТЕ!** Не стройте здравни институти в градовете! Научете нашите братя да напушат града и да отидат на село, където ще могат да получат малко земя и да си построят там дом за тях и за децата си...

ТРЯБВА ДА ИМАМЕ РЕСТОРАНТИ В ГРАДОВЕТЕ, без които тези, които работят в тях, не биха могли да достигнат хората и да ги научат на принципите на един здравословен живот. За момента ще трябва също да имаме **МЕСТА ЗА БОГОСЛУЖЕНИЯ В ГРАДОВЕТЕ!** Не след дълго време градовете ще бъдат смутени от толкова много борби и смутове, че не ще може вече да се излезе от тях, дори ако се желае това. Трябва да се приготвим за такива събития! Това е светлината, която ми бе дадена. ...

(Бюлетин на Генералната конференция, 6 април 1903 г.)

14.4. Запазете вашата индивидуалност

В продължение на няколко години ми беше давана особена светлина **ДА НЕ УСТАНОВЯВАМЕ ЦЕНТЪРА НА НАШЕТО ДЕЛО В ГРАДОВЕТЕ!** Възбуждението и шумът, които ги изпълват, условията, произтичащи от синдикатите и стачките; ще смущават до голяма степен нашето дело. Служителите на различни индустрии, се стремят да ги направят роби на известни синдикати. Това не е в съгласие с Божия план, но е според

плановете на една сила, която ние в никакъв случай не можем да приемем. Божието слово се изпълнява: нечестивите се връзват на снопове, готови да бъдат изгорени.

Сега трябва да употребим всички средства, които са ни поверени, за да предадем на света последната вест. За това дело трябва да запазим нашата индивидуалност. Нека се въздържаме да се свързваме с тайни общества или работнически синдикати. Нека бъдем свободни в Бога, като гледаме постоянно на Христос, за да получаваме Неговите наставления. Всички наши движения трябва да бъдат определени от съзнанието за важноста на делото, което трябва да бъде извършено за Бога!"

(Свидетелства том I стр. 84, 1902 г.)

14.5. Против декалога

Тези синдикати са едни от знаците за последните дни. Човеците се връзват на снопове, готови да бъдат изгорени. Дори ако останат членове на църквата, те не могат да пазят Божиите заповеди, щом участват в тези синдикати. Когато човек се свързва с тях, изгубва уважение към целия Декалог. "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и ближния си както себе си" (Лука 10:27). Целият дълг на човека е резюмиран в тези думи. Те изискват ПОСВЕЩЕНИЕ НА ЦЯЛОТО СЪЩЕСТВО – ТЯЛО, ДУША И УМ – В СЛУЖБА НА БОГА. Как можем да се покоряваме на тези думи, като едновременно с това се заангажираме да поддържаме онова, което отнема всяка свобода на действие на нашите съседни? Как можем да се покоряваме на тези думи и в същото време да формираме съюзи, които лишават бедните класи от богатата, на които те имат право, пречейки им да купуват или продават, освен при известни условия?

(Писмо 26, 1903 г.)

14.6. Синдикатите, които се формират, или ще се основат по-късно

Тези, които се наричат Божии чеда, не трябва в никакъв случай да се свързват с вече учредените синдикати или с тези, които ще бъдат учредени в последствие. Това ни е забранено от Бога. Не са ли способни тези, които изучават пророчествата, да видят и да разберат това, което ни очаква? ...

(Писмо 201, 1902 г.)

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

СЪВЕТИ КЪМ РАБОТНИЦИТЕ

Въведение

Много полезни вестии, отпечатани в "Листа от бележник", бяха адресирани по-специално до работниците адвентисти от седмия ден. В тази глава ще намерите само тези, които не са били включени в други книги, издадени наскоро, или които нямат свои паралели. Читателят ще забележи, че тези вестии засягат теми, интересували специално проповедниците, както и всички онези, които са посветили своите таланти в служба на Бога.

Последната глава от тази вест е адресирана до Д. М. Кентрайт, един работник, адвентист от седмия ден, който предпочете да напусне редовете на църквата на остатъка. Тази личност е добре известна на всички ни. Този човек се радваше на доверието и любовта на ръководители и миряни, но той запази в сърцето си едно малко семе на неодобрение и огорчение, което взе скоро такива размери, че накрая се раздели с църквата. Д. М. Кентрайт напусна църквата и се върща в нея на три пъти. Елена Вайт се опита на много пъти да създаде стабилност у този човек. Един от тези апели се намира тук. В тази глава ще се срещнат намеци за много други вестии.

През 1889 г. М. Кентрайт окончателно напусна църквата на остатъка. Горещият апел, който му е отправен в края на тази част от книгата, ще накара всеки адвентист от седмия ден да изпита отново своята собствена опитност и да намери прибежище при Бога, да не би да измени на каузата и да се противопостави на делото, което Бог върши на земята!

КОМИТЕТЪТ НА ВАЙТ

15. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕТО ЩЕ БЪДЕ ЧУТО

Ние, които живеем през последните дни от историята на тази земя, не трябва да бъдем изненадани от вероотстъпничествата и отричането от истината. Има изгледи неверието да стане съвършено изкуство, върху което човеците работят за гибелта на душите си. Една постоянна опасност е липсата на искреност при проповедниците, чието поведение противоречи с онова, което те говорят от висотата на амвона. Но предупрежденията и упреците ще се чуват до края и онези, които се намерят виновни в забранени споразумения, ще се противопоставят и ще откажат да бъдат поправени от вестите на порицание или съвет, когато им бъдат отправени от избраните инструменти на Господа. Те ще упорстват, както постъпиха фараон и Навуходоносор и така Бог ще им отнеме разума и сърцето им ще се закорави. Господ ще им говори и при все това, ако те решат да не Го слушат, ще ги счете отговорни за собствената им гибел.

Господ беше издигнал Йоан Кръстител да стане Негов вестител, натоварен да подготви пътя на Господа. Той трябваше да предаде на света едно решително свидетелство на укор и изобличение на греха... Известявайки неговата мисия и дело, Лука беше казал: "Той ще предиде пред лицето Му в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чедата, и непокорните към мъдростта на праведните, да приготви за Господа благоразположен народ" (Лука 1:17).

Обръщайки се към многобройните садудеи и фарисеи, които идваха, за да получат кръщение, Йоан апелира: "Рожби ехидни! кой ви предупреди да бягате от идещия гняв? Затова, принасяйте плодове достойни за покаяние; и не мислете да думате: Авраам е нашият баща; защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни да въздигне чедо на Авраама. А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и тъй всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огъня се хвърля. Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Оня, Който иде след мене, е по-силен от мене, Комуто не съм достоен да поднеса обувката; Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън. Лопатата е в ръката Му, и Той здраво ще очисти гумното Си, и ще събере житото Си в житницата, а плявата ще изгори в неугасим огън" (Мат. 3:7-12).

Йоан издигна гласа си като тръба. Той беше получил тази поръчка: "... Изяви на людете Ми беззаконието им, и на Якововия дом греховете им" (Исаия 58:1). За подготовката на пътя пред Христос беше необходим решителен човек, за да говори като старите пророци, призовавайки към покаяние пропадналия народ.

15.1. Чуваха го хора от всички класи

Всички отиваха в пустинята, за да го чуят. Грешници и невярващи селяни пристигаха от съседните и дори от далечните области. Римски войници излизаха от казармите на Ирод, за да го чуят. С меч на кръста идваха офицери, готови да обуздаят всяко вълнение или бунт. Алчни бирници пристигаха от съседните села, а свещениците с филактериите си идваха направо от синедриона. Всички слушаха с отворени уста; самите фарисеи, садукееи, студентите и безчувствени подигравачи се обръщаха, без да се присмиват със сърца докоснати от разкаяние, засегнати от чувството на своя грях. Никакви други аргументи, никакви умели теории, изработени грижливо с първа, втора, трета мотивировка, а само едно умело естествено красноречие се манифестираше чрез къси фрази, като всяка дума беше изпълнена с увереност и истина, за да предаде едно тържествено предупреждение.

Предупредителната вест на Йоан приличаше на дадената на Ниневия: "Още четиридесет дни и Ниневия ще бъде съсипана" (Йона 3:4). Ниневия се покая и се обърна към Бога, Който беше удовлетворен от нейното поведение. Една отсрочна от четиридесет години ѝ беше дадена, за да ѝ позволи да покаже искреността на своето покаяние и да се отвърне от греха. Но Ниневия се върна към култа на идолите; нейните беззакония растяха все повече и повече и случаят ѝ стана безнадежден, тъй като светлината беше осияла, но не беше възприета.

Апелът на Йоан за покаяние се отнасяше до всички класи слушатели. На фарисеите и садукееите казваше: Бягайте от идещия гняв! Защото няма да ви помогне това, че наричате Авраама свой баща. Това няма да ви даде добрия принцип и един свят характер. Церемониалните жертви има стойност само ако виждате в тях образа – Божият Агнец, Който носи греха на света. Вие се отдалечавате от Божиите изисквания, за да следвате вашите покварени мисли; така изгубвате характерните черти, които биха направили от вас истински Авраамови чеда.

И показвайки натрошените скали, всред които реката си проправяше път, кой казваше: "Бог може и от тия камъни да въздигне чеда на Авраама" (Мат. 3:9).

Йоан Кръстител осъждаше греха на хората с ниско обществено положение, а също така и на високопоставените лица. Той казваше истината на царе и благородници, независимо дали те искаха да чуят или не. Обръщаше се лично към всеки и то по един пряк начин. Порицаваше фарисеите от синедриона за формалната им религия, лишена от правата на вярно и доброволно послушание. Той говори на Ирод за брака му с Иродиада като му каза: "Не ти е позволено да я имаш" (Мат. 14:3) и го предупреди за бъдещата заплата, когато Бог ще съди всекиго според делата му.

"Дойдоха и бирниците да се кръстят, и му рекоха: Учителю, ние какво да правим?" (Лука 3:12). Каза ли им той: "Напуснете вашето бирничество и престанете да събирате данъци?" Не, но им заяви: "Не изисквайте нищо повече от това, що ви е определено" (Лука 3:13). Ако трябваше да събират данъци, то трябваше да правят това справедливо. Трябваше да се откажат от всяко непочтено или насилническо деяние.

Питаха го също и военнослужещите: "А ние какво да правим? Каза им: Не насилвайте никого, нито наклеветявайте; и задоволявайте се със заплатите си" (Лука 3:14).

15.2. Мечът на истината, извършващ своето дело

Христос също говори по един пряк начин на всяка класа. Порицаваше тези, които тиранизираха съчовеците си и онези, които чрез своите страсти и предразсъдъци подвеждаха много хора да грешат и ги принуждаваха да хулят Бога. Мечът на истината беше притъпен от извинения и предположения, но Христос наричаше всяко нещо с неговото име. Секиратата беше сложена при корена на дървото. Той показва, че всички религиозни форми на култ бяха безсилни да избавят юдейската нация, която отказваше да гледа и да приема Божия Агнец чрез вяра като Спасител.

Едно дело, подобно на Йоановото и вест, аналогична на неговата трябва да бъдат подновени в тези последни дни. Господ е дал вест на Своя народ чрез инструментите, Който си е избрал и настоява всеки да отдаде внимание на съветите и предупрежденията, които изпраща.

Ето каква беше вестта, която предшестваше публичната проповед на Божия Син: Бирници, покайте се! Фарисеи и садудеи, покайте се, "...понеже наближи небесното царство (Мат. 3:2). НАШАТА ВЕСТ НЕ СЕ СЪСТОИ В ПРОПОВЯДВАНЕ МИР И БЕЗОПАСНОСТ! (I Сол. 5:3). Като народ, очакващ близкото явление на Христос, имаме да изпълним една задача, да предадем една вест: "Пригответи се да посрещнеш своя Бог" (Амос 4:12). Нека издигнем знамето и да проповядваме вестта на Третия ангел - Божиите заповеди и вярата Исусова!

15.3. Вестта за днешното време

Вестта, която проповядваме, трябва да бъде също така резултатна, както тази на Йоан. Той порицаваше неправдата на царете. Изобличи прелюбодейството на Ирод. Въпреки опасността за живота си, не се боеше да говори истината. В настоящето време, нашето дело трябва да бъде извършено със същата верност. Нашите съвременници са

сравнени с предпотопните хора. Нечестието на жителите на Стария свят беше представено ясно: "И ... видя Господ, че се умножава нечестието на човека по земята и че всичко, което мислите на сърцето му въображаваха, беше постоянно само зло" (Бит. 6:5). Бог достатъчно търпя тези хора, загрижени единствено за собствените си удоволствия и задоволяването на грешните си желания. Те не търсеха съвет при Своя Създател и не се стараеха да се съобразяват с Неговата воля. Бог ги упрекуваше, че се отдават постоянно на въображението на сърцата си и правят да цари насилие в страната.

"... разкая се Господ, че беше направил човека на земята, и огорчи се в сърцето Си. ... И земята се разврати пред Бога; земята се изпълни с насилие. И Бог видя земята; и, ето, тя бе развратена защото всяка твар се обхождаше развратено на земята. (Бит. 6:6.11-12). В настоящия момент от световната история има да се изпълнят точни задължения, да се отправят към хората специални укори. Господ няма да остави църквата Си без изобличения и предупреждения... **НЯКОИ ГРЕХОВЕ СА СТАНАЛИ МОДНИ**, но не са загубили своя сериозен характер в очите на Бога. Те биват коментирани, омаловажавани, извинявани, дава се дружеска ръка на хора, които внасят погрешни теории и фалшиви чувства, които хвърлят смут в умовете на Божиите чеда и ги правят неспособни да виждат добрите принципи. Така съвестта става нечувствителна към съветите и укорите, които са ѝ отправени. Предадената светлината, която съставлява апел за покаяние, изгасва в облака от неверие и съпротива, предизвикана от човешки измислици.

Бог изисква жива ревност! Проповедници без високо образование, които най-добре ще използват своите таланти, като се възползват от случаите като се изразяват на най-прост и най-ясен език, ако се държат благоразумно и смирено, търсейки небесна мъдрост, работейки от цяло сърце в служба на Бога, вдъхновени преди всичко от една подбуда - **ЛЮБОВ КЪМ ХРИСТОС И ДУШИТЕ**, които Той иска да спаси, - ще бъдат изслушани дори от човещи, надарени с по-големи способности и таланти. Особен чар се излъчва от представяните прости истини. Христос е най-великият Учител, който светът някога е познал.

Йоан не беше учил в училището на равините. Това не попречи на царе и благородници, на фарисеи и садукее, на римски войници и военачалници, свикнали с дворцовия етикет, на хитри и алчни за печалба бирници, на хора с всеизвестна репутация, да слушат думите му. Неговите ясни твърдения им вдъхваха доверие и бяха убедени в греха си. Те питаха: "Какво да правим?" (Лука 3:14).

15.4. Необходима е ревност

В нашето време, в навечерието на Второто идване на Христос в небесните облаци, Господ има нужда от ревностни мъже, които да подготвят един народ, способен да остане прав във великия ден на Господа. Хора, които са прекарвали дълги години в учение, не проявяват в живота си необходимата ревност към службата в тези последни дни. Те не дават едно просто и точно свидетелство. Проповедници и учащи имат нужда от изливане на Божия Дух. Горещи апели, бликащи от сърцето на верния вестител и отправени с дух на молитва, ще доведат до убеждение. За това няма никаква нужда от високо образование. Учените хора разчитат да рискуват повече на науката, черпена от книгите, отколкото от познанието на Бога и Исус Христос, Когото Той бе изпратил. Познаващите живия и единствено истинен Бог, ще познаят също и Исус Христос, единствения Син на Бога. Те ще проповядват Исус Христос и то Христос разпнат!...

Мисли ли някой, че предупредителните вестии няма да достигнат до онези, които Бог не одобрява? Укоряваните ще се възмушават и ще намесват закона срещу божествената вест, но постъпвайки така, те не ще се наранят вестителя; те ще засегнат Христос, от Когото произлизат изобличенията и предупрежденията. Няма ли да чуят глас на неодобрение поставящите в опасност Божието дело и кауза чрез зле направлявана дейност? Ако това засягаше само виновния и ако неговата дейност не вредеше на другите, предупрежденията биха му били давани по един поверителен начин. Но, когато дейността на този човек причинява известна вреда на Божиата кауза, поставяйки души в опасност, Бог изисква предупреждението да получи също такава голяма гласност, както причинената щета. Никаква пречка няма да спре свидетелствата! Думите на изобличение и предупреждение, придружавани от ясното: "Така казва Господ!" ще бъдат предавани от посочените от Бога инструменти. Действително, човекът не е автор на тези думи, авторът е Бог, Който е избрал тези инструменти! Ако един процес е установен пред съда и Бог позволи да се произнесе присъда, това ще бъде, за да бъде прославлено Неговото име. Но, горко на онзи, който се отдаде на такава дейност! Бог вижда подбудите, каквито и да са те! Аз моля Господа да научи нашите братя да постъпват лоялно, да не толерират никакъв компромис. Божиата кауза е страдала от такива хора, свързани с Неговата служба и колкото по-бързо бъдат отстранени, толкова по-добре!
...

БОГ ЖЕЛАЕ ХОРА С ИЗПИТАНА РЕВНОСТ! Хора с двулично поведение не са от никаква полза за Него в критични моменти. За Бога са необходими човеци, които са способни да поставят ръка върху една лоша постъпка и да заявят: "Това не е съобразено с Божиата воля!"

(Писмо 19 1/2, 1897 г.)

16. СЛУЖБАТА НА ХРИСТОС И НАШАТА СЛУЖБА

(Отпечатано в "Листа от бележник", Методи • 6)

Разказва ни се за Един, Който е ходил по земята с кротост и смирение, "Който обикаляше да прави благодеяния" (Деян. 10:38), утешавайки наскърбените, грижейки се за потребностите на нуждаещите се, изправяйки тези, които бяха повалени. Той не притежаваше дом в този свят и разчиташе на гостоприемството, което добрината на Неговите приятели можеше да Му предложи по време на пътуванията. Но небето беше изявено в Неговото присъствие. Изложен всеки ден на изпитания и изкушения, Той не прояви нито слабост, нито обезкуражение. Винаги търпелив и благоразположен, Той беше посрещан от наскърбените като вестител на живот, на мир и на здраве. Виждаше нуждите на всеки мъж или жена и казваше на всички: "Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бремене е леко" (Мат. 11:28-30)

Какъв прекрасен пример ни е оставен от Христос при изпълнението на ежедневната Му работа! Къде са чедата Му, които живеят за слава на Бога като Него? Той е светлината на света! Който иска да работи с успех за Господа, трябва да запали факела си от огъня на Божествения живот!

Христос каза на учениците Си: "Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората" (Мат. 5:13). Следователно, с каква грижа би трябвало да се съобразяваме с Христовия пример при изпълнение на нашата всекидневна работа! Иначе, ние ставаме безполезни за света - сол, която е изгубила вкуса.

Бог използва различни таланти за Своята кауза. Той върши Своето дело сред църквата с различни инструменти. Който би пожелал да си присвои монопола на обучението в църквата, не би действал според Божията воля. Който би казал: "Аз не понасят друго влияние, освен моето в църквата, която ръководя" няма да направи да засияе светлината му за слава на Бога. Онези, на които им липсва учтивост по отношение на сътрудниците им, ще имат да дават сметка пред Бога! Влиянието, което те упражняват, има тенденция да лиши Божия народ от светлината, която Бог би искал да му даде. Те проявяват дух, който Бог не би могъл да одобри.

16.1. Христос - образец

Христос бе изпратен на света, за да защити интересите на Своя Отец. Той е нашият Образец във всичко. Разнообразието на Неговите наставления предлага един урок за изучаване.

Работниците не си приличат по начина на разбиране на нещата, по отношение на тяхната опитност и проповядване. Има такива, които непрестанно участват в плътта и кръвта на Христос. Хранят се с листата от дървото на живота. Учат се все повече в училището на Христос. Те напредват постоянно в добрината и придобиват опитност, която ги квалифицира за Господното дело. Тяхното влияние е ухане от живот към живот. Бидейки духовни, те лесно виждат духовните неща. Библията е предмет на изучаването им. Те не се чувстват привлечени от вестници, списания или книги, които са чужди на всичко, което е небесно и божествено. Божието Слово им е все по-скъпо. Бог се приближава и им говори на език, в който те не биха могли да се измамят.

Други не са се научили да съсредоточават вниманието си върху Писанията, така че да извличат от тях всеки ден нова храна на милост. Някои са получили от небето една особена вест. Трябва да ги изпращаме с мисията да събудят църквата, и да не се оставят църквите да се смушават за тяхна вреда, така че да се ощети Божието дело. Не се принася никакво добро на църквата, ако има двама или трима пастири, които да се занимават с нея. Ако тези пастири биха отишли да евангелизират живеещите в мрак, биха постигнали резултати. Нека опитни мъже вземат със себе си младите, които се подготвят за служба и заедно да отидат на нови територии, за да провъзгласяват предупредителната вест.

Тези, които вярват в истината, ще получат богати благословения, ако споделят с други получените божествени блага, правейки да сияе светлината им през личното им благочестие. Като изявяват добри принципи в своите търговски отношения, те ще почетат принципите на Божия закон. Бог изисква от Своите работници да прибавят нови територии. Ние трябва да работим с голяма ревност за живеещите без надежда и без Бога в света. Обещаващи полета очакват усилията на един верен работник.

Работниците в Божията кауза би трябвало да се покланят пред Бога и да отправят смирени и усърдни молитви преди да тръгнат на работа с Библия в ръка, за да събудят затъпелите чувства на онези, които Словото ни описва като мъртви в своите престъпления и грехове. Да се работи така означава да се извлекат богати благословения. Онези, които познават истината

трябва да се утвърждават взаимно и да казват на своите проповедници:

"Идете в името на Господа в полета на жетвата! Нашите молитви ще ви придружават". Така нашите църкви би трябвало да свидетелстват за Бога, като едновременно Му отдават своите дарове и приношения, доставяйки така средствата, необходими за онези, които се стараят да спасяват душите.

Къде са онези, които работят вярно за Господа в това време на световната история, в която покварата се равнява с тая на Содом и Гомор? Къде са онези, които помолиха своите съседни да се хванат за вечния живот? Очистени и осветени ли сме, подготвени съдове за почит за Господа? Ще си припомним ли всеки църковен член, че нищо грозно не произлиза от Бога. Безкористното същество иска да бъде почитано в красотата на Своята святост, защото е превъзходно във величие и мощ.

Бог желае неговите служители да покажат чрез живота си предимствата, които има християнството в сравнение със света. Нашият живот трябва да бъде такъв, че Бог да може да ни използва в Своето дело, за да обърне мъже и жени и да ги доведе да изперат дрехите на своя характер и да ги избелят в кръвта на Агнето. "Защото сме Негово творение създадени в Христа Исуса за добри дела" (Еф. 2:10). Чрез нас Бог желае да открие Своята безкрайно многообразна мъдрост. Затова ни заповядва да направим да свети нашата светлина чрез добри дела!

(Ръкопис 73 а, 1900 г.)

16.2. Сенките на Сатана

(Отпечатано в "Листа от бележник", Църквата, • 3)

Мислете за това: Ние никога няма да доживеем времето, когато Сатана не ще хвърля своята сянка върху нашия път, за да смуцава вярата ни и да засенчва светлината, излъчваща се от Слънцето на Правдата. Нашата вяра не трябва да се огъне, но да пробие тази сянка. Нашата опитност не трябва да потъне в мрака на съмнението. Нашата вяра не се състои от чувства, но от истина! Никой не трябва да си прави илюзия: докато расте злото, трудностите не ще липсват!

Тези трудности трябва да ни принудят да търсим среща с Всевишния, да търсим съвет от притежавания безкрайна мъдрост. Той обича да ни вижда да Го търсим, да Му се доверяваме, да вярваме в Неговото Слово. Без нашите предмети на страх, без нашите изпитания, ние рискуваме да изпаднем в себедоволство и

гордост. Истинските светии ще бъдат очистени, избелени, изпитани!

(Писмо 58, 1909 г.)

17. ЕДИНСТВО И ПРЕДАНОСТ

(Издадено в "Листа от бележник" Християнска опитност, •
7)

С нарасналото познанието на истината в тези последни дни се вижда грижата на Господа за разпространението на делото му в мисионските полета. Извършвани са и грешки от тези, които би трябвало да имат ясна представа за огромното дело, което трябва да бъде извършено от народа, който носи Божия знак, представен в Изход 31:12-18.

Господ иска от Своите верни домоуправители да намерят полета на дейност и да използват мъдро средствата, които ще подпомогнат напредването на делото в тях. Бог има един народ и служители, които трябва да Му сътрудничат.

Господ ще действа за Своя народ, ако се съгласи да се остави на влиянието на Светия Дух, вместо да си въобразява, че може да си служи с Духа!

"А сега, Израилю, какво иска от тебе Господ твоят Бог, освен да се боиш от Господа твоя Бог да ходиш във всичките Му пътища, да го любиш и да слугуваш на Господа твоя Бог с цялото си сърце и с цялата си душа, та да пазиш заповедите на Господа и повеленията Му, които днес ти заповядвам за твое добро?" (Втор. 10:12-13).

Божиите служители имат да извършат в нашия свят едно много тържествено и свято дело. Краят е близо! Вестта трябва да проправи своя път. Като верни пастири на стадото, Божиите служители имат да дадат едно ясно и остро свидетелство. Истината не трябва да бъде изопачена. Божествената благодат не ни отдалечава никога от милосърдието и любовта на Бога. Само силата на Сатана действа по този начин. Когато Христос проповядваше, Неговата вест беше като остър меч, остър от двете страни, пронизваш човешките съвести и разкриваш техните тайни мисли. Верните вестители на Христос трябва да изпълняват същото дело, да проповядват Словото с простота и свършена непорочност. Тези, които проповядват или наставляват, е необходимо да се покоряват на своите задължения. Те трябва да бдят върху душите, тъй като ще дават ответ за тях. Никога не трябва да замълчават ясното "така казва Господ" заради думи, съобразени с човешка мъдрост. В противен случай биха неутрализирали Неговата жива енергия, биха я направили слаба и безсилна, неспособна да създаде убеждение за греха. Всяко слово, произнесено от ръководството на Светия Дух, ще бъде белязано с една жива грижа за спасението на душите.

Външният показ не прави проповедника приятен на Бога, но вярното изпълнение на дълга... Пътят, който достигаше до прославянето на Христос, преминаваше през най-дълбоко унижение. Ако човек споделя Исусовите страданията, вървейки радостно по Неговите стъпки, ще сподели един ден и Неговата слава.

Врагът постоянно се стреми да въведе в църквата лица, които приемат голяма част от истината, без да бъдат обърнати. Ако човек изповядва християнството и в същото време измени на своята отговорност, става инструмент на Сатана, който може да си послужи с непокаяни църковни членове, за да изтъква своите собствени идеи и така да забавя делото на Бога. Тяхното влияние се упражнява винаги в лоша насока. Те сеят злословие и съмнение и поставят камък на препъване по пътя на реформата. Те разпространяват неверие, с очи затворени за Христовата правда – Господната слава не е за тях!

ЕДИНСТВОТО ИЗГРАЖДА СИЛАТА НА ЦЪРКВАТА! Сатана знае това – затова полага всички усилия, за да внесе раздор. Той желае да има липса на хармония в Божията църква. Темата за единството би трябвало да задържи повече вниманието. Каква е рецептата, за да се излекува проказата на конфликтите и несъгласията? Една единствена – ПОСЛУШАНИЕ СПРЯМО БОЖИИТЕ ЗАПОВЕДИ!

Бог ми показва, че ние не трябва да настояваме за различията, които отслабват църквата! Той предписа едно лекарство срещу конфликтите. Трябва да покажем, че сме Негови чеда, като освещаваме съботата Му. Според Словото Му, съботата е знакът, по който се познава Неговия народ – този, който пази заповедите. Така Божият народ трябва да запази wśród себе си познанието на Бога като Създател. Пазителите на закона на Йехова ще бъдат от Негова страна при големия конфликт, който започна в небесата между Сатана и Бога. Липсата на лоялност към Бога означава опълчване срещу принципите на Божия закон.

Всичко, което засяга Божията кауза, трябва да бъде считано за свято от Неговия народ. Съветите, давани в тази връзка, имат свят характер. Христос даде живота Си, за да доведе до покаяние един грешен свят. Вдъхновените от Христовия Дух, ще искат да работят в Божието лозе, но не само в избрани от тях места. Те са призовани да бъдат мъдри служители и верни работници, загрижени преди всичко за изпълнението на мисията, която Христос им е поверил. В момента, който предхождаше Неговото възнесение, Спасителят каза на Своите ученици да отидат при всеки народ, всеки език, започвайки от Ерусалим. И добави: "...ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века" (Мат. 28:20).

(Ръкопис 14, 1901 г.)

17.1. Службата на изпитанията

Господ допуска изпитания от различно естество в християнската опитност, за да призовава мъжете и жените към едно по-възвишено ниво на живот и към една по-осветена служба. Без такива изпитания човек постепенно би се отдалечил от подобие на Христос и би се оставил да бъде завладян от духа на човешката лъжефилософия, привидно научна, която би довела свързване с последователите на Сатана.

Божие провидение иска всяко добро и голямо предприятие да бъде подчинено на изпити, предназначени да проверят чистотата и силата на тези, които носят отговорности и да оформят и утвърдят човешкия характер според Божествения образец. Именно тук е най-възвишената възпитателна форма.

Усъвършенстването на характера се постига чрез упражняване на умствените способности през най-тежките изпитания, подчинявайки се на всички изисквания на Божествения закон. Хора, заемащи доверени постове, трябва да служат като инструменти в ръцете на Бога, за да Го прославят; изпълнявайки своя дълг с безупречна верност, те придобиват един съвършен характер.

В живота на покорните на справедливите принципи се вижда един непрекъснат растеж в познанието. Човек ще има привилегията да бъде познат като съработник на великия Майстор-работник в служба на човешкото семейство и ще изиграе важна роля в реализирането на Божиите намерения. Така чрез учение и пример като съработник на Бога, човек ще прослави Създателя!

(Ръкопис 150, без дата)

18. АПЕЛ, ОТПРАВЕН КЪМ Д. М. КЕНРАЙТ

(Отпечатано в "Листа от бележник", Църквата, • 8)

(Други вести, адресирани до Д. М. Кенрайт се намират в:

1. "Свидетелства", том III стр. 304-329, 12 април 1873 г. "Към един млад пастир и неговата жена"
2. "Свидетелства" том V, стр. 571-573, 1887 г. "Един вълнуващ сън", Свидетелства към църквата том II стр. 255-257
3. "Свидетелства" том V стр. 516-520, 1886 г. "Четива приготвени за деня"
4. "Свидетелства към църквата" том V стр. 621-628, "Едно писмо" от 20 април 1888 година.

Батъл Крик, 15 октомври 1880 г.

ПАСТИР Д. М. КЕНРАЙТ,

Вашето решение ме наскърби, но аз го очаквах. Ние живеем в едно време, когато Бог поставя Своя народ на изпитание. Всичко, което е склонно да се разколебае, ще се разколебае. Ще останат само здраво привързаните към вечната Скала. Но

тези, които се доверяват на своите собствени разбирания и нямат постоянна връзка с Христос, са предмет на промени, като тази. Ако вашата вяра е била основана на човек, подобни резултати могат да бъдат очаквани.

Ако наистина вече сте решили да скъсате с Вашата църква, тогава имам една молба към вас: за Вашето добро и затова на Христос, **СТОЙТЕ ДАЛЕЧ ОТ НАШИТЕ ЧЛЕНОВЕ, НЕ ГИ ПОСЕЩАВАЙТЕ, НЕ ИМ ГОВОРЕТЕ ЗА ВАШИТЕ СЪМНЕНИЯ, НЕ РАЗПРОСТРАНЯВАЙТЕ ВАШИЯ МРАК ВСРЕД ТЯХ!** Сатана ликува от радост като ви вижда да изоставяте знамето на Исус Христос, за да застанете под неговото. Той смята, че намира във Вашето лице един ценен агент за основаване на своето царство. Вие поемате пътя, който аз предвиждах, в случай, че отстъпите на изкушението.

Вие винаги сте се стремели към власт, популярност, което обяснява отчасти настоящата ви позиция. Но аз ви умолявам да запазите за вас вашите съмнения, вашите въпроси, вашия скептицизъм! ... Приписвали са ви повече сила на волята и повече стабилност, отколкото притежавате. Смятали са Ви за силен човек. Когато Вие изказвате Вашите мрачни мисли и Вашите чувства, Сатана се приготвя да им придаде такава заблуждаваща сила, че много души рискуват да бъдат въввлечени в заблудата и да се погубят чрез грешките на някой, който е предпочел мрака пред светлината и се е наредил самонадеяно на страната на Сатана в редиците на неприятеля.

Вие сте се надценили твърде много в желанието си да се представите и да направите шум в света, но следствие на това Вашето слънце ще залези в мрак сигурно! Всеки ден, който отминава, ви донася вечна загуба. Ученикът, който бяга от училище, си въобразява, че мами своите родители и своя учител, но кой понася най-голямата загуба? Не е ли той самият? Не наврежда ли на себе си, лишавайки се от познанията, които би могъл да придобие? Бог би искал да ни види че подражаваме на Христовия пример чрез добри дела; но вие "бягате от училище" и подхранвате чувства, които ще нараснат и ще отровят Вашата душа за погубел. Вие се отказвате от тъй важните вечни блага, лишавайки душата си от богатството, познанието и пълнотата на Христос. Вашата безмерна амбиция приема само онова, което подпомага собственото ви издигане. Вие сам не се познавате. Винаги ви е липсвало смирено и съкрушено сърце.

18.1. Христос, Човекът - образец

Какъв живот е Христовия! Той изпълняваше също така добре Своята мисия на човек-образец, когато се трудеше като дърводелец, криейки от света голямата тайна на Своята Божествена мисия, както и когато вървеше по разпенените вълни на Галилейското езеро, или връщаше към живот един умрял, или най-вече когато умираше на кръста в жертва за човека, за да издигне цялата ни раса към един нов и съвършен живот. Исус

живя дълго време в Назарет, непознат и лишен от почести, за да покаже чрез Своя пример как мъже и жени могат да вървят в близост с Бога в най-скромния ежедневен живот. Каква простота и какво смирение в благосклонността на Величието на небето, съгласил се стане като нас! Той печелеше симпатията на всички сърца, показвайки своята към всички. Хората от Назарет изразяваха своите съмнения с въпроса: "Той не е ли дърводелецът" (Марко 6:3) – синът на Йосиф и Мария?

Разстоянието между небето и земята днес не е по-голямо отколкото когато обикновените хора, занимаващи се с ежедневната си работа, срещаха ангели посред пладнe, или когато по равнините на Витлеем овчари слушаха песните на небесните войнства, докато през нощта пазеха стадата си. Не като изкачвате височините ще станете приятни на Бога и ще постигнете истинско величие, но чрез един смирен живот, състоящ се от доброта, от верност ще станете достоен да бъдете поверен под закрилата на ангелите. Човекът-образец, който не счете за жертва да се откаже да бъде верен на Бога, облече нашето естество и живя близо 30 години в едно мрачно село на Галилея, скрито всред хълмовете. Докато всички небесни ангели Му бяха на разположение, Той нямаше никаква претенция. Не си приписваше титлата "учител", за да задоволява самолюбието Си. Дърводелец, работещ за една заплата в служба на тези, които Го наемаха, Той показваше, че небето може да бъде много близо до нас посред обикновените занимания и че ангелите от небесните дворове бдят върху стъпките на тези, които отиват и се връщат по заповедите на Бога.

Дано Христовият Дух почива върху тези, които изповядват, че Го следват. Ние трябва да бъдем готови да работим и да се трудим – това е урокът, който Христос ни даде чрез Своя живот. Ако вие бяхте изпълнявали волята на Бога в обикновените неща, извършвайки Вашата работа честно и просто, когато никой не ви вижда, за да ви одобрява, не бихте стигнали до сегашното си положение. Вие можете да станете верен чрез добри думи, избрани с мъдрост, чрез добри дела, извършени с разум, проявявайки всеки ден кротост, чистота, любов. Когато мисля за светлината, която получихте, боя се, че сте взели невъзвратимо решение. Вие сте дали всички предимства на Сатана.

18.2. Прибързани решения

Възможно е да се вземат моментни решения, които да определят съдбата завинаги. Сатана Ви се представи, както направи това и пре Христос, предлагайки почестите и славата на този свят при едно единствено условие: неговото върховенство да бъде признато. Именно това направихте Вие... Преди да размислите не правете нито крачка повече, умолявам Ви за това.

Какъв доклад изготвят за Вас ангелите? Какво правите, когато Ви бъде представен? Какви извинения ще можете да посочите пред Бога за Вашето внезапно вероотстъпничество? ...

Вие желаете по-обширно поле за работа. Едно дело, съвестно и верно извършено, макар и в по-малки мащаби, би било достатъчно да Ви спечели Божественото одобрение. Помислете: **ЩЕ ВИ БЪДЕ НЕОБХОДИМО УСИЛИЕТО НА ЦЯЛ ЕДИН ЖИВОТ, ЗА ДА СЕ ВЪЗСТАНОВИ ЗАГУБЕНОТО**, отстъпвайки за момент пред изкушението по един лекомислен начин.

Ние сме странници и пътници, тръгнали към една по-добра Родина, но за Вас и за мен би било по-добре да бъдем по-скоро товарни животни, влачещи ралото, отколкото да се намерим в небето без сърце, способно да изпита симпатии към неговите жители. Един моментен волеви акт е достатъчен, за да Ви постави под властта на Сатана, но е необходимо повече от един обикновен моментен акт на волята, за да се скъсат веригите му и да се осъществи по-възвишен, по-свят живот. Доброволно отдалечилият се от Бога, от блестящата светлина, ще констатира, когато поиска да се върне назад, че тръни и бодли са поникнали след стъпките му и не трябва да се изненадва, нито да се обезкуражава, ако трябва да върви дълго с окървавени крака. Човек може да си постави цел и да започне работа, но за да я постигне, необходими ще бъдат усилия, време, постоянство, търпение, жертви. Най-страшното доказателство, че един човек е паднал на по-низко ниво, е фактът, че обратният път коства твърде много. Връщането може да стане с пламенни борби, стъпка по стъпка, час по час.

Пътеката, водеща към небето, е твърде тясна, за да бъде премината с голям блясък от лица с висок ранг и богати; тя е твърде тясна за играта на амбициите, твърде стръмна и трудна, за да бъде изкачена от колесниците на удоволствията. Работа, търпение, саможертва, срам, беднота, усилие, съпротива от страна на грешниците, такъв беше делът на Христос и такъв трябва да бъде делът на всеки, който иска да влезе в Божия рай.

Ако в този момент Вашата вяра отстъпва толкова лесно, това е защото Вие никога не сте пуснали корени в една твърда вяра, която ви е струвала съвсем малко. Ако тя не Ви подкрепя в изпитанието, ако тя не ви утешава в огорчението, това е защото Вашата вяра не е утвърдена чрез упражнението и не е пречистена чрез жертва. Онези, които приемат да страдат за Христос, изпитват повече радост в това да страдат, отколкото да мислят, че Христос е страдал, показвайки им по този начин, колко Ги е обичал Той. Онези, които искат да спечелят небето, полагат най-благородните си усилия и работят с търпение, за да жънат плодовете на своя труд.

Една ръка ще отвори широко вратите на рая за тези, които са устояли на изкушението и са запазили съвестта си чиста, отказвайки се от света, от неговите почести, от неговото шумно одобрение и са обикнали Христос, изповядвайки Го пред хората, чакайки с търпение момента, в който Той ще ги изповяда пред Своя Отец и пред светите ангели.

18.3. Влиянието на съмнението

Аз не искам Вие да обясните поведението си. Брат (К.В.) Стоун искаше да ми прочете Вашето писмо. Аз отказах да го чуя. ДУХЪТ НА СЪМНЕНИЕТО, НА УПРЕЦИТЕ И НА НЕВЕРИЕТО Е ЗАРАЗИТЕЛЕН. Ако позволя на това отвратително течение да потече в моя ум, мътната и мръсна вода, изтичаща от извора на Сатана, ще вложи в него някое внушение, което ще го зарази. Ако Вашите внушения са били достатъчно силни, за да Ви накарат да размените Вашето право на първородство за една паница леща - приятелството на вреговете на Господа, аз не желая да чувам за съмненията ви и се надявам, че ще се пазите да не заразите и други умове. Защото атмосферата, която заобикаля един човек, способен да направи декларации, каквито направихте Вие, е отровна измама.

Моля Ви да стоите настрана от вярващите в истината! Понеже Вие избрахте света и приятелите на света, посещавайки избраните от Вас хора. Не отравяйте ума на другите и не ставайте инструмент в ръцете на Сатана за погубване на душите. Ако Вие все още не сте заели позиция по един окончателен начин, побързайте да се съпротивите на дявола, преди да е станало твърде късно! Не правете нито стъпка повече в мрака! По-скоро вземете позиция като човек на Бога!

За да достигнете сигурно великата цел на живота, без грешки по отношение на избора и без страх от провал, поставете Бога в началото и в края на всеки план, на всяко дело, на всяка мисъл и Му дайте най-добрата част! ... За да следвате пътя, който води безпогрешно в мрака, достатъчно е да хвърлите зад Вас Божествената светлина и да живеете без Бога. Когато Бог Ви показва пътя, който трябва да се следва и Ви казва: "Ето пътя на спасението и на мира!", за Вас е достатъчно да се ориентирате в противоположната посока на пътя на Господа, Вашите стъпки ще ви заведат към Гибел. Гласът на Божия Агнец се чува, Той ни казва: "Следвайте Ме и няма да вървите в мрак!"

18.4. Поръчението на Царя на царете

Бог ви беше избрал за едно голямо и тържествено дело. Той положи усилия да Ви дисциплинира, да Ви подложи на изпитание, да Ви шлифова, да Ви облагороди, за да може това дело да бъде изпълнено с пълна искреност за слава, която принадлежи единствено на Него. Каква мисъл! Бог избра един човек, установи тясна връзка с него, повери му една мисия, една работа за Своя собствена служба. От слаб човекът става силен, от срамежлив - смел, от нерешителен става човек на твърди и бързи решения. Възможно ли е Царят на царете да отдаде такова значение на човека и да му повери едно поръчение? Ще има ли

сила светската амбиция да Ви отвърне от свящото съкровище, от свящото поръчение!

Величието на небето дойде в нашия свят, за да даден на хората пример на чист, непорочен живот и се радва, че спаси чрез Своята жертва души, доито загиват. Който следва Христос, става Негов съработник, участващ с Него за спасението на душите. Ако мислите, че можете да се измъкнете от това задължение и да се свържете със света, с надеждата да постигнете по-голяма известност, това е, защото Вие забравяте, че е голямо и благородно дело да вършите каквото и да е за Бога, че няма по-голяма чест от това да бъдете съработник на Исус Христос, занасяйки светлината на света, разпръсквайки светлината и любовта върху пътеката на другите.

18.5. Наградата за верността

Сурова борба срещу силата на злото ще се разрази във вашето сърце. Вие видяхте едно по-важно за вас дело, но ако се съгласите да предприемете работата, която Ви се предлага и да я изпълнявате вярно, безмда търсите вашата собствена правда, мирът и радостта ще предизвикат във Вашата душа по-чидсти, по-богати, по-възнаграждаващи резултати от всичко, което победителите могат да постигнат чрез война. Да приемем и да работим за Бога, като използваме нашето време и нашите способности, това означава да растем в благодатта и в познанието. Ето, това можем да направим: това е НАШАТА ЗАДАЧА! Вие имате нужда само от едно: да премахнете Вашите съмнения, да имате пълно доверие във Вашата божествена мисия и успехът Ви е осигурен!

Това, което прави службата ви радостна, успешна и славна е готовността винаги да чуете апела на Господа и да Му отговорите: "Ето ме, изпрати мене" (Исаия 6:8). Ето ме, Господи, с най-добрите и с най-святите ми учества, вземи ума ми с неговите най-чисти и благородни мисли, вземи ме и ме пригответи за своята служба.

Аз Ви каня да се върнете назад възможно по-бързо! Приемете мисията, която Бог Ви е поверил и потърсете чистотата и светостта, която ще освети тази мисия! Не се бавете! Не се колебайте между две мнения! Ако Вечният е Бог, служете Му, ако Ваал е Бог - служете нему! Вие имате нужда отново да научите стария урок за доверието в Бога в училището на стаданието. Нека Д. М. Кенрайт бъде покорен от Исус!

Нашите имена могат да бъдат скоро повикани и не ще има никой, за да отговори. Нека този живот бъде скрит в Бога, нека това име бъде записано в небето, а това е безсмъртие! Следвайте Христос, където и да ви води и следите, които оставяте върху пясъка на времето, да бъдат такива, че и други да могат да следват със сигурност пътя на светостта.

По целия път, достигащ до смъртта, има мъки и наказания, болки и разочарования, предупреждения, давани от Божествени вестители, за да не вървим по-нататък. Бог поставя пречки по пътя на безгрижните и упоритите, които вървят към унищожение. По целия стръмен път, който води към вечен живот, има извори на радост за освежаване на онзи, който е уморен. Най-истинската, най-голямата радост започва, когато Христос, надеждата на славата, е вътре в човека. Ако изберете сега пътя, по който Бог ви води, ако отидете, където ви зове гласът на дълга, трудностите, които Сатана преувеличава, ще изчезнат.

Никоя пътека не е сигурна, освен тази, която става все по-светла и по-твърда, колкото повече човек напредва. Може да се случи крак да се подхлъзне и по най-сигурната пътека. Ако искате да вървите без страх, трябва да имате увереността, че Христос здраво държи Вашата ръка. Не си въобразявайте, че в никакъв случай няма опасност за вас. И най-мъдрият човек допуска грешки. Понякога и най-силният изпада в слабости. Безумният човек, твърде уверен в себе си, упорит и суетен, напредващ безразсъдно по забранения път, вярвайки, че може да промени посоката, когато му хареса, върви по една пътека, пълна с примки. Той би могъл да стане след едно падане, да направи една грешка, но колкото много са онези, които правят една погрешна стъпка, която ги води към погибел.

Ако вие пренебрегвате вашите ангажименти, за да постигнете онова, което не бихте могли да реализирате по друг начин, ако сте се стремили да спечелите с хитрост онова, което би трябвало да бъде цената на постоянството, на усилието, на борбата, Вие ще паднете във Вашата собствена мрежа и ще стигнете до гибел не само за този свят, но също и за бъдещия живот.

Нека Бог ви пази от корабокрушение във вярата сега! Гледайте на Павел! Слушайте неговите думи, които достигат до нас: "Аз се подвизавах в доброто войнстване, попрището свърших, вярата упазих; отсега нататък се пази за мене венецът (правдата), който Господ, праведният Съдия, ще ми въздаде в оня ден, и не само на мене, но и на всички, които са обикнали Неговото явление." (II Тим. 4:7-8).

Това е победният вик на Павел! Какъв ще бъде Вашият?...

Сега пастир Кенрайт, за доброто на Вашата душа ХВАНЕТЕ ЗДРАВО РЪКАТА НА БОГА, УМОЛЯВАМ ВИ ЗА ТОВА! Аз съм твърде уморена, за да пиша по-дълго. Нека Бог Ви освободи от примките на неприятеля: това е моята молитва! ...

(Писмо 1, 1880 г.)

18.6. Да издигнем Христос

Всяка душа, която действително приема Христос чрез вяра, ще се държи със смирение на сърцето. Нищо няма да бъде направено за прослава на собственото "Аз" – единствено Христос

ще бъде издигнат като Този, върху Когото почива надеждата за вечен живот... "...по благодат сте спасени" - заяви апостол Павел. Благодатта на Христос действаща в нас ни прави Негови свидетели. Ние можем да победим само чрез кръвта на Агнето и чрез словото на нашето свидетелство. Чрез един добре устроен живот и чрез благочестиво поведение, ставаме светлина в църквата и в света. Духовните неща се вършат духовно. Които утоляват най-изобилно жаждата си, катопият от водите на спасението, ще открият най-пълно кротостта и добротата на Христос.

Аз получих заповед да кажа на призованите да проповядват Божието слово: Не окуражавайте никого да търси мъдрост при вас! Когато някой дойде да ви иска съвет, насочете го към Онзи, Който чете подбудите на всяко сърце. Един по-друг дух трябва да вдъхновява нашето пастирско дело. Никой не трябва да се назначава за изповедник! Никой не бива да получава висши почести! Нашата задача е да се смиряваме и да възвеличаваме Христос пред света. След Своето възкресение Спасителят обеща, че Неговата сила ще придружава всички, които вървят напред в Неговото име. Нека тази сила и това име бъдат възвеличени... Нека помним непрестанно молитвата на Христос. Той се молеше нашето "Аз" бъде осветено чрез истината и правдата.

Би било добре да се изучава повече мощта на вечния Отец и жертвата на Неговия Син! Съвършеното дело на Христос е завършено чрез Неговата смърт на кръста. Нашата единствена надежда за спасение се крие в Неговата жертва и в Неговото ходатайство отдясно на Отца!

Ние би трябвало да намираме радост в това да прославяме характера на Бога пред хората и да направим Неговото име предмет на хвала тук на земята!

(Ръкопис 137, 1907 г.)

ЧАСТ ПЕТА

ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕТО НА НАШИТЕ РАБОТНИЦИ

Въведение

Всеки се интересува по въпроса за заплатите. Тази тема е била често разглеждана в трудовете на Елена Г. Вайт. Тук ще намерите допълнителни съвети, които са били събрани, за да бъдат изследвани от някои комитети, натоварени от Генералната

конференция да видят отново принципите, които трябва да уредят възнаграждението на работниците адвентисти от седмия ден. Този материал беше полезен за комитетите и за това те внушиха да го публикуваме отново.

С полза ще прочетем тези различни принципи, извлечени от много документи, съдържащи съвети относно взаимоотношенията между работниците адвентисти от седмия ден и организацията, която ги назначава.

Но тези, които биха били изкусени по причина на финансови затруднения да приемат една по-добре заплатена служба извън Божието дело, сериозната тема за размисъл ще им предложи главата: **СЪВЕТ КЪМ ЕДИН, КОЙТО СЕ ГОТВЕШЕ ДА НАПУСНЕ БОЖИЕТО ДЕЛО ПО ФИНАНСОВИ ПРИЧИНИ**".

Доминиращата оценка на всички тези вести на Елена Г. Вайт е духът на Христос, а именно – духът на жертва!

19. Е Д Н А П Р И Т Ч А

/Публикувано в "Ривю енд Херълд", 4 януари 1906 година/

Вероотстъпничеството на Соломон започна чрез привидно леки отклонения от добрите принципи. Неговите връзки с жени идолопоклоннички не бяха единствената причина за падението му. Една от главните причини, които го доведоха до крайности и до упражняване на една тиранична власт, беше **ДУХЪТ НА АЛЧНОСТ**, който той култивираше.

В дните на стария Израил, когато в подножието на Синай Мойсей предаде на народа Божията заповед: "Да Ми направят светилище, за да обитавам между тях!" /Изход 25:8/, отговорът на израилтяните се изрази в подходящи дарове. "И пак дойдоха, всеки човек, когото сърцето подбуждаше, и всеки, когото духа разполагаше, и донесоха принос Господу". /Изход 35:21/. Построяването на светилището изискваше скъпо струващи подготовки; беше необходимо голямо количество скъпи материали. И тъй, **БОГ ПРИЕ САМО ДОБРОВОЛНИ ДАРОВЕ!** "Да ми съберат принос; от всеки човек, който на радо сърце би дал!" /Изход 25:2/ – такава беше заповедта, която Мойсей предаде на събранието. **ПРОСВЕЩЕНИЕ НА БОГА И ЖЕРТВОГОТОВЕН ДУХ** – това бяха първите изисквани неща, за да се приготви обиталище на Всевишния.

Един подобен апел към жертвоготовния дух беше подновен, когато Давид възложи на Соломон грижата да построи храма. Обръщайки се към множеството, което беше донесло щедри дарове, Давид запита: "Кой, прочее, ще направи днес доброволен принос Господу?" /I Лет. 29:5/. Този апел би трябвало да бъде винаги настоящ в ума на онези, които се занимават с построяването на храма.

По време на построяването на скинията в пустинята, бяха избрани мъже, които Бог беше надарил специално с таланти и мъдрост.

"Тогава рече Мойсей на израилтяните: Видете, Господ повика по име Веселеила... от Юдовото племе, и го изпълни с Божия дух в мъдрост, разум, знание и всякакво изкусно работене, за да изобретява художествени изделия, да работи злато, сребро и мед; да изсича камъни за влагане, и да изрязва дърва, и да работи всяка художествена работа. И той тури в неговото сърце, и в сърцето на Елиава... от Дановото племе, да поучават. Изпълни с мъдрост сърцето им, за да работят всякаква работа на резбар, на изкусен художник, и на везач в синьо, в мораво, в червено и в висон, и на тъкач, с една дума, работа на ония, които вършат каква да било работа, и на ония, които изобретяват художествени изделия" /Изход 35:30:35/. "Веселеил... и всички способни човеци, в които Господ беше вложил мъдрост и разум, знание и умение, извършваха работата". /Изх.35:1/... Небесни умове сътрудничеха на майсторите-художници, които Бог беше избрал.

Потомците на тези човеци наследиха голяма мярка от талантите, дадени на дедите им. В племената на Юда и Дан имаше човеци, считани за особено надарени в изработването на художествени изделия. От начало смирените и безкористни, те престанаха постепенно да се облягат на Бога и на истината. Те поискаха да бъдат добре възнаградени изключителните им таланти. Понякога това беше удовлетворението, но често пъти тези амбициозни хора намираха работа сред съседните народи. Понеже не бяха вдъхновени от благородния Дух на себеотрицанието, който характеризираше техните прочути деца, те култивираха дух на алчност и станаха ненаситни. Талантите, дадени от Бога, бяха поставени в служба на езическите царе, презирайки Твореца.

19.1 Бяха назначени невярващи работници

Именно между тези вероотстъпници Соломон избра един майстор-художник да ръководи изграждането на храма върху хълма Мория. Царят беше получил в писмена форма подробни наставления за всяка част на святата сграда; затова той би трябвало да чака от Бога посветените помощници, на които Той би дал необходимите таланти за безупречно извършване на строителството. Но Соломон пропусна този случай да упражни своята вяра в Бога! Той поиска от Тирския цар да му изпрати "човек, изкусен да работи злато и сребро, мед и желязо, мораво и синьо, и който да знае да прави ваяни работи и нека работи с изкусните човеци, които са с мен в Юда и Ерусалим" /II Лет.2:7/.

Финикийския цар отговори с изпращането на Хирам, "човек изкусен и разумен...син на една жена от Давидовите дъщери и на баща тирянин" /II Лет.2:13-14/. Този майстор-художник произхождаше по майчината си линия от Елиав, на когото преди стотици години Бог беше дал особена мъдрост за построяването

на скинията. По този начин, начело на работниците, използвани от Соломон, беше поставен един неосветен човек, който изискваше висока заплата за своите изключителни таланти.

Главната грижа на Хирам не беше да служи на Бога. Той служеше на Мамона, бога на този свят. Цялото му същество беше пропито с егоизъм и това го караше да иска висока заплата. Постепенно и неговите сътрудници се оставиха да бъдат завладени от същите погрешни принципи. Докато работеха ден след ден с него и бяха изкушавани да сравняват своите заплати с неговата, те започнаха да губят от погледа си светия характер на своята работа и да мислят върху разликата, която съществува между техните заплати и неговата. Постепенно духът на жертвоготовността отстъпи мястото си на алчността. Накрая те започнаха да искат по-големи заплати – нещо, което им беше дадено...

Пагубните последици, които произлязоха от използването на този користолюбив човек, се почувстваха във всички клонове на Господнята служба и се разпространиха по цялото царство... Исканите и получените високи заплати дадоха на мнозина случая да се отдадат на лукс и излишества и в тези влияния може да се види една от главните причини, които доведоха страшното вероотстъпничество на този, който беше най-мъдър от смъртните. Царят не беше единственият вероотстъпник. Навсякъде се виждаше корупция и безредие. Бедните бяха потискани от богатите; не се виждаше вече дух на жертвоготовност да се проявява в Божията служба.

Тук виждаме един важен урок за Божия народ – урок, който мнозина са бавни да разберат. Духът на алчност, на търсене най-доброто положение и най-високите заплати царува в този свят. Духът на себеотрицание и жертвоготовност, които съществуваха някога, се виждат рядко. Нашият Божествен Учител ни показва чрез Своя пример как трябва да работим. На онези, на които Той беше казал: "Дойдете след Мене и Аз ще ви направя ловци на човеци" /Мат.4:19/, Той не определи сумата, с която щеше да възнагради тяхната служба. Те трябваше да споделят Неговото себеотрицание и Неговата жертва!

Онези, които се наричат ученици на Учителя-Служител, и които Му служат в качеството на верни Божии сътрудници, трябва да внесат в своята работа точността, сръчността, а също така и мъдростта, които един съвършен Бог изискваше от онези, които работеха върху изграждането на земната скиния. Днес, както и тогава, и както и в дните, когато Христос упражняваше Своята земна служба, посвещението на Бога и духът на жертвоготовност би трябвало да се разглеждат като първо условие за изпълнение на една приемлива служба. Бог не иска ни най-малката нишка на егоизъм да не бъде изтъкана в Неговото дело.

19.2. Една опитност в историята на адвентното движение

Трябва да се бди грижливо върху духа, който цари в институтите на Господа. Те са били основани със себеотрицание, те са били създадени благодарение на щедрите дарения на Божия народ и на безкористните усилия на Неговите служители. Всичко, което е свързано със службата на тези институции, би трябвало да носи подписа на небето. Трябва да се окуражава и възпитава духа на Божествените институти. Работниците трябва да смиряват своите сърца пред Господа и да признаят Неговото върховенство. Да се съобразяват с принципите на себеотрицанието! Искреният работник, вдъхновен от жертвоготовния дух, чиято духовна лампа се поддържа запалена, и който се стреми по един безкористен начин да движи напред интересите на института, за който работи, ще направи ценна опитност и ще може да каже: "Наистина, Господ е тук!" Той ще оценява като голяма привилегия да предаде на Господния институт своите таланти, своята служба, своята неуморна бдителност.

В първите дни на вестта на Третия ангел, онези, които създадоха нашите институти, и които работеха в тях, бяха вдъхновявани от съвършено себеотрицание. Те отдаваха тежка работа за една смешно ниска заплата – достатъчна едва да осигури издръжката им. Службата от любов радваше сърцата им. Наградата на тяхното великодушие се състоеше в тяхното общение с Духа на Учителя – Служител. Те практикуваха най-строга пестеливост, за да позволят на други работници да развоят знамето на истината на нови места.

Но нещата се промениха. Духът на жертвоготовността вече не се вижда. В някои от нашите институти отделни работници получиха твърде високи заплати. Онези, които бяха облагодетелствувани от тези заплати, претендираха, че ги заслужават, поради превъзходството на своите таланти. Но от кого са получили те тези свои таланти?... **ПОВИШЕНИЕТО НА ЗАПЛАТИТЕ ДОВЕДЕ ДО ЕДНО НАРАСТВАНЕ НА АЛЧНОСТТА, А ТОВА Е ИДОЛОПОКЛОНСТВО** и подчертан упадък на духовността. От това произлизат големи злини и Бог беше обезславен. Съмнение и неверие завладяха умовете на онези, които присъствуваха на тази надпревара за по-високи заплати. Странни принципи като лош квас, заразиха почти всички вярващи. Мнозина претендираха, престанаха да практикуват себеотрицание и имаше дори и такива, които задържаха своите десетъци и приношения.

В Своето провидение Бог поиска една реформа в святото Си дело – реформа, която трябва да започне от сърцето и след това да се провежда навън. Някои от онези, които продължаваха безразсъдно да надценяват своите служби, бяха уволнени. Други приеха вестта, която им беше отправена и се обърнаха към Бога с цялото си сърце, като се научиха да мразят духа на алчността, който ги беше вдъхновявал. В мярката на възможното, те се постараха да дадат един добър пример като се съгласиха за едно намаляване на тяхната заплата. Те разбраха, че е необходимо едно намаляване на тяхната заплата. Те разбраха, че е необходимо едно пълно преобразяване на ума и сърцето, за да им попречи да попаднат в някое голямо изкушение.

19.3. Опасност от едно агресивно дело

Божие дело е едно и също навсякъде. Едни и същи принципи би трябвало да го управляват, един и същи дух да се проявява във всички негови клонове. То трябва да се характеризира с мисионски дух. Всеки отдел на делото е свързан с всички части на евангелското поле, така че духът, който владее в един отдел, ще се чувства в цялото поле. Ако една част от работниците получават високи заплати, други, които работят в различни клонове на делото, ще изискват същото отношение и постепенно ще се загуби духът на жертвоготовността. Същият дух ще обхване и други институти и съюзи, което ще стане причина да загубят благоволенieto на Бога, защото Господ не може да одобри егоизма! Това би било краят на нашето победоносно дело, което може да напредва само чрез жертви.

Бог ще постави на изпитание вярата на всяка душа. Христос ни изкупи с цената на една безкрайна жертва. Въпреки че беше богат, Той стана беден, за да можем ние чрез Неговата бедност да придобием вечни богатства. Всичко, което притежаваме като таланти и ум, ни е дадено от Господа, за да може да бъде използвано от Него. Предложена ни е една привилегия: тази да участвуваме в жертвата на Христа!

20. ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ ПРИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕТО НА РАБОТНИЦИТЕ

20.1. Удовлетворение и благословение, които донася работата, придружена с жертви

Онези, които имат присърце Божията кауза трябва да разберат, че не работят за себе си или за оскъдната заплата, която получават и че Бог може да направи така, че малкото, което получават, да им позволи да отидат по-далеч, отколкото са очаквали. Той ще им даде удовлетворения и благословения, докато вървят напред, работейки в дух на жертвоготовност. Той ще благослови всеки един от нас, ако работим с кротостта на Христа. Когато виждам такива, които се стремят към по-високи заплати, аз си казвам: "Те губят едно скъпоценно благословение!" Зная, че това е вярно, констатирах това много пъти.

Сега, братя мои, нека започнем работа и да направим най-доброто, без да настояваме за увеличение на заплатата, освен ако не можем да извършим работата, която ни е била поверена, без това увеличение. Но, в такъв случай, нека оставим на други грижата да видят тази нужда, както и ние; Бог ще им я покаже и техните думи ще имат по-голямо влияние, отколкото хиляди от нашите собствени думи. Те ще кажат онова, което трябва, за да бъдем оценени според заслугите си. Господ е наш помощник и Бог е наша предна и задна стража.

Ако поддържаме с Бога подходящи отношения, ние успяваме навсякъде, където отиваме; ние искаме да успеем, а не да печелим пари – напълно да успеем и Бог ще ни придаде това, защото Той знае всички наши жертви и нашето себеотрицание. Вие можете да мислите, че вашето себеотрицание е без последствие и че би следвало да ви се засвидетелствува повече признание. Но Бог знае да цени тези неща. Много пъти ми беше показано, че когато някой се стреми към повишаване на заплатата, той прави една опитност при поемане на неблагоприятно положение. Но когато той приема заплатата, което свидетелствува на неговия жертвоготовен дух, Господ вижда себеотрицанието и дава успех и победи. Това ми беше показано много пъти. Господ, Който вижда в тайно, ще въздаде наяве цялата жертва, на която са се съгласявали Неговите служители.

/Ръкопис 12, 1913 година/

20.2. Да не се изисква определена сума

Христос отправи към всички поканата в Матей 11:28-30: "Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бремене е леко."

Ако всички се съгласяват да носят хомота на Христа, ако всички влязат в Неговото училище, за да научат уроците, които Той предава, ще има достатъчно средства за създаване на едно медицинско дело на много места.

Нека никой не казва: "Ще вляза в делото, само ако ми дадат заплатата, която искам!" Да се говори така, това означава човек да не е научил да носи игото на Христа, че не се е научил от Него на кротост и смирение!...

Не притежанията на богатства от този свят увеличават нашата стойност в Божиите очи. Господ почита този, който е кротък и дълбоко съкрушен. Четете глава петдесет и седма от Исая! Изучавайте я грижливо! Тя е изпълнена с поуки за Божия народ. аз се въздържам да я коментирам.

/Писмо 145, 1904 година/

20.3. Направете това, което се иска от вас и приемоте заплатата, която ви се предлага

От всеки човек се изисква да извърши работата, която Бог му е определил. Би трябвало да бъдем разположени да правим малки услуги, изпълнявайки това, което ни се представя, и което следва да бъде извършено от някого, възползвайки се от най-малките случаи. Дори ако нямаше други възможности, би трябвало да работим вярно. Този, който губи часове, дни и седмици, защото не иска да направи това, което се изисква от него, ще трябва да дава сметка пред Бога за пропиляното време. Ако мислим, че може да не правим нищо, понеже не е получена желаната заплата, нека започнем да размишляваме така: този ден принадлежи на Господа, чийто служител съм аз. **НЯМАМ ПРАВО ДА ПИЛЕЯ СВОЕТО ВРЕМЕ!** Нека си каже: "Аз ще употребя това време, за да направя нещо и ще дам всички мои излишъци на Божията кауза. Не искам да бъда безделник!"

Когато един човек обича Бога над всичко и своя ближен както себе си, той не ще търси да знае, каква облага ще извлече от своята работа. Той ще направи това, което се изисква от него и ще приеме заплатата, която му се предлага. Той няма да даде лош пример, отказвайки предложената работа, защото не получава заплатата, на която мисли, че има право.

Господ оценява характера на един човек според принципите, които ръководят отношенията му със себеподобните му. Ако в обикновените неща този човек се подчинява на неправилни принципи, ще постъпва по същия начин в духовната служба, която отдава на Бога. Същите нишки са втъкани в целия му религиозен живот. Ако мислите, че е под вашето достойнство да работите срещу една малка заплата, въпреки това работете за Господа! Направете приношение, за да засвидетелствувате вашата благодарност на Бога, Който е запазил вашия живот. На никаква цена не оставяйте бездеен!

/Ръкопис 156, 1897 година/

20.4. Заплатата трябва да бъде пропорционална на усилието

Пътищата на Господа са праведни и справедливи. Тези, които преподават в едно училище, трябва да бъдат възнаграждавани според часовете, прекарани в училище, при честна и напрегната работа. Никой работник не трябва да бъде третиран несправедливо. Ако някой посвещава цялото си време на училището, той трябва да получи от учебното заведение това, което му се полага. Ако поема върху себе си задължения, изразходвайки своята умствена енергия и своите физически сили, трябва да получава равностойно от училището. Справедливостта и истината трябва да се поддържат не само заради доброто име на училището, но заради ползата, която ние лично ще извлечем,

практикувайки това, което е право. Господ няма да стане съучастник и на най-малката неправда!

/Ръкопис 69, 1898 година/

20.5. Чест е работата в Божието дело, а не само получаването на заплатата

Онези, които се грижат повече за своята заплата, отколкото за честта да бъдат на служба при Господа и които вършат своята служба с желание предвид една заплата, не проявяват себеотрицание и жертвоготовност. Хората, наети последни, се довериха на думите на стопанина: "Каквото е право ще ви дам" (Мат.20:4). Те бяха сигурни, че ще получат това, което заслужаваха и бяха поставени на първо място, защото бяха работили с вяра. Ако онези, които бяха работили през целия ден, бяха работили с любов и доверие, те биха запазили първото място.

Господ Исус оценява извършената работа според духа, който вдъхновява работника. До последния час Той ще приема каещи се грешници, които идват при Него със смирена вяра, готови да се покоряват на заповедите Му.

Христос предупреждава онези, които влизат в Неговата служба, да не уговарят една определена сума, като че ли Господ няма да се отнесе с тях справедливо. Той разказа тази притча, та роптаещите да не срещнат никаква симпатия, когато се чуят техните оплаквания.

(Ръкопис 78, 1899 година)

Онзи, който ламти постоянно за по-добра заплата, не трябва да очаква едно истинско благополучие, защото отстъпва на изкушението да изостави работата, която Бог му е поверил. Не може да има успех за един човек, за едно семейство или институт там, където не управлява Божията мъдрост.

(Писмо 2, 1898 година, "До ръководителите на нашите църкви" стр. 4)

20.6. "Едно скъпо струващо семейство"

Някои лица ми писаха, че им трябва по-високи заплати, поради разходите на семействата им. Но в същото време институтите, които ги приемат на работа, трудно свързваха двата края. Защо да се изискват високи заплати, понеже трябвало да се издържа едно скъпо струващо семейство? Не трябва ли да бъде достатъчен урокът, който Христос ни научи? Не каза ли Той: "Ако иска някой да дойде след Мене, НЕКА СЕ

ОТРЕЧЕ ОТ СЕБЕ СИ, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва" (Мат.16:24).

Нашите институти са създадени за спасението на душите. Онези, които работят в тях, би трябвало да са загрижени да им служат възможно най-добре, вместо да извличат от тях най-голяма лична полза. Ако вземат повече от дължимото им, те забравят Божията кауза! Нека всеки служител в тези институти си каже: "Аз няма да изисквам висока заплата, за да не опразня касата и да попреча за провъзгласяването на евангелската вест. Аз трябва да се покажа пестелив. Онези, които въвн в полето, вършат също такава важна работа, както и аз, имат нужди, и трябва да направя всичко, за да им помогна. Аз изразходвам Божии пари и ще постъпя така, както би направил Христос на мое място. Няма да си позволя никакъв лукс. Ще си припомня за работниците на Господа, заети в мисионските полета. Те имат по-голяма нужда от пари, отколкото аз. Тяхната работа ги поставя в контакт с много бедни хора в бедствено положение. Те трябва да нахранят онези, които са гладни и да облекат голите... Аз ще намалю моите разходи, за да взема участие в тяхното дело на любов!"

("Специални свидетелства" серия В,
• 19, стр.19,20)

20.7. Апел за равенство

Нека има повече равенство сред вас. Има мнозина, които ламтят за възнаграждение. Те оценяват своята работа по един егоистичен начин. Нека никой не получава една висока заплата, просто защото се счита квалифициран в дадена област, поставяйки така на наемна основа една работа, извършена за Бога и за напредъка на каузата Му. От този, който е получил много ще се изисква много! Онези, които мислят, че заслужават една висока заплата поради своята сръчност и своите особени дарби, би трябвало да се запитат: "На кого принадлежат талантите, с които разполагам? Използвах ли тези таланти за прослава на Бога? Удвоих ли талантите, които ми бяха поверени?" Употребявани в дух на посвещение, тези таланти принадлежат на Бога и всичко трябва да Му бъде върнато един ден - и капитал и лихви!

Ако тези, които са служели в Божието дело в продължение на много години, пожелаеха да се потрудят да видят злото, което са причинили на Господното лозе чрез недостатъчно мъдри постъпки, чрез изоставяне на добрите принципи и чрез упражняване на едно влияние, което има за резултат да отклонява средства, поставени в служба на Бога и да повлече и друг в забранени пътеки, далеч от това да се стремят към по-високи заплати, те биха се смирили и биха се покаяли истински. Нека си поставим следния въпрос: "Колко дължиш на господаря ми?" (Лука 16:5). Каква сметка имам да давам, затова че съм

употребил талантите си, следвайки моето неосветено въображение? Какво да направя, за да поправа злото, причинено от моите недостатъчно мъдри постъпки, които са имали за резултат намаляване средствата на Божията кауза? Ако всеки от онези, които заемаха доверен пост, беше се показал верен, съкровищницата на Господа не би била лишена от средства.

Нашата връзка с Божието дело не трябва да бъде поставена на наемна основа според мирогледа на света: толкова работа, толкова заплата. Един човек върши голяма грешка, когато си въобразява, че неговите услуги са неограничени. Ако е вярно Божието Слово, ще има голяма промяна в начина, по който ще бъде оценена работата, направена за Господа.

Много неща има за промяна при онези, които се показват толкова алчни. Това егоистично търсене на възнаграждение е съвсем неуместно. Надпреварата в заплати прогони Божията любов от много сърца. Хиляди бяха повлечени към гибел от едно дълбоко зло: гордост от заемане на висок пост. Да, десетки хиляди, жадни за известност и слава, отидоха към гибел, затова че изгубиха от погледа си принципите. Те се мереха със своята собствена мярка и се сравняваха със себе си. Ненаситността, с която те търсеха възнаграждения и почест, намали тяхната духовност. Тук има да се изучава внимателно един урок, за ДА СЕ ПРЕДПАЗИ ЧОВЕК ОТ ЕГОИЗЪМ И АЛЧНОСТ И ОТ ОНАЗИ ГОРДОСТ, КОЯТО РУШИ ЛЮБОВТА КЪМ БОГА и въздейства върху душата като разяждащо вещество.

Ако някой отказва да работи в Божието дело за една разумна заплата, може да получи онова, което желае, но неговото сърце рискува да бъде лишено от Божията благодат, която струва повече от злото, сребро или скъпоценни камъни!

(Ръкопис 164, 1899 година)

20.8. Резултати от увеличаване заплатите

Въплъщението на Исус беше резултат от една жертва. Животът Му беше непрестанно себеотрицание. Божията слава осия в любовта, която Той прояви към човека, жертвайки Своя единствен Син, отпечатъкът на Неговата личност. Именно тук е великата тайна на благочестието. Всеки, който вярва, че иска да следва Христа, има привилегията и дълга да бъде вдъхновен от Неговия Дух. Човек не може да бъде Негов ученик, без да се отрече от себе си и без да носи кръста си.

Когато беше предложено и решено да се дават високи заплати на служителите от бюрото на "Ривю енд Херълд", врагът успя да обърка намеренията на Бога и да повлече души в забранени пътеки. Егоистични и алчни души приеха високи заплати. Такива заплати не биха могли да бъдат приети по съвест, ако работниците се бяха съобразявали с принципите, установени от учението на Христа. Впрочем, какво произлезе от това увеличение на заплатите? – Семействата увеличиха много

разходите си, отдалечиха се от наставленията и примерите, предложени им в живота на Христа. Гордостта беше събудена и окуражена. Разходите бяха в търсене на показ и за задоволяване на собствените вкусове. ЛЮБОВТА КЪМ СВЕТА ЗАВЛАДЯ СЪРЦАТА и неосветени амбиции владееха в храма на душата. Високите заплати станаха едно проклятие. Беше последван примерът на света, вместо да се следва този на Христа.

Христовата любов не води към угаждане на себе си, към безполезни разходи, направени единствено за собствено удоволствие и за задоволяване на гордостта на човешкото сърце. Когато исусовата любов цари в едно сърце, душата бива водена да се смирява и да се съобразява изцяло с Божията воля.

Когато грехът достигне вътрешното естество, той се нахвърля върху най-благородните части на човека. Там той създава ужасен смут и извършва опустошения в способностите, които имат подобие на Бога. Докато физическата болест изтощава тялото, болестта на егоизма прави да посърне душата!

(Писмо 26, 1897 година)

20.9. По-добри заплати, предложени за по-високо поставените хора

Сърцето ми беше дълбоко смутено от сцените, които преминаха пред очите ми през нощта. Аз чух братята да правят предложения, които не бих могла да одобря. Техните декларации показват, че са се отклонили, че нямат достатъчно опитност, която да ги предпази от заблудата. Аз бях огорчена, чувайки да излизат от устата на някои братя изрази, които не показват нито вяра в Бога, нито лоялност към истината. Бяха направени предложения, които ако бяха приети, биха ни отклонили от тясната пътека.

Някои мислят, че хората надарени с по-големи дарби, биха останали при нас, ако им се дават по-добри заплати. По такъв начин би се извършила една по-голяма работа и по-съвършено, а каузата на истината би се издигнала на едно по-високо ниво.

Аз получих по този повод наставления от Един, Който никога не греша. В случай, че този план би се възприел, аз питам: "Кой би бил квалифициран да оцени истинската полза и влиянието на своите сътрудници?"... Никой няма необходимата компетентност, за да оцени ползата от другия в Божията служба.

Постът, заеман от един човек, не е достатъчен, за да определи неговата полза в Божията кауза. Формирането на един характер по подобие на Христа чрез освещението на Духа е, което ще му осигури едно по-добро влияние. В очите на Бога СТЕПЕНТА НА НЕГОВАТА ВЕРНОСТ Е, КОЯТО ОПРЕДЕЛЯ СТОЙНОСТТА НА СЛУЖБАТА МУ!

Бог приема само службата на тези, които участвуват в Божественото естество. Нищо не може да се направи без Христа. Любовта към Бога и човечеството е единственото нещо, което

осигурява преимуществото в Божиите очи. Послушанието към Божествената заповед ни прави сътрудници на Бога. Любовта е плодът, който расте върху християнското дърво, плод, също така полезен, както и листата на дървото на живота, от което народите очакват оздравяване.

(Ръкопис 103, 1906 година)

20.10. Нуждите и удоволствията на живота

Господнята хазна би трябвало да притежава достатъчно средства, за да поддържа по подходящ начин тези, които посвещават времето си да спасение на душите. Заслужената заплата не би трябвало да им се дава с нежелание. Не трябва да се позволява на тези, които желаят да работят за Господа, да им липсва необходимото. Те трябва да могат да живеят по един удобен начин и да имат възможност да дават дарения за Божият кауза, защото често пъти се очаква те да дават добрия пример в тази област.

(Ръкопис 103, 1906 година)

20.11. Да се избягват светски инициативи и смуцаващи задължения

Има много неща за изправяне, което ще стане, ако останем верни на принципите. Особени наставления ми бяха дадени относно нашите проповедници. Бог не иска те да се стремят да забогатяват. Те не трябва да се ангажират в светски предприятия, което би ги дисквалифицирало и би им попречило да посветят най-доброто от своята енергия за духовни неща. Но те трябва да получават ДОСТАТЪЧНИ ЗАПЛАТИ ЗА ЛИЧНАТА СИ ИЗДРЪЖКА И ЗА СВОИТЕ СЕМЕЙСТВА! Те не трябва да бъдат претоварени с задължения, които биха им попречили да се грижат за малката църква, съставена от техния дом. Те имат за дълг да наставляват децата си, както Авраам, да вървят в пътя на Господа и да вършат това, което е добро...

Пастири и учители, спомнете си, че Бог ви поверява отговорността да изпълнявате вашата служба с най-доброто от вашите способности и да разгънете най-добрата си енергия в Неговото дело... Не поемайте отговорности, които са в конфликт с работата, която Бог ви е определил. Когато пастири и учители се качват на амвони, или застават на своята катедра уморени и изтощени, превити под тежестите на финансови отговорности, с обременен мозък и възбудени нерви, какво друго може да се очаква, освен да се използва един светски огън, вместо огън, запален от Бога? Мъчителни и непоследователни усилия пречат на оратора и разочароват слушателите. Той не е имал време да

потърси Господа, да помоли от Него помазването на Светия Дух с вяра... Няма ли да променим всичко това?...

(Ръкопис 101, 1902 година)

20.12. Да се избягва култивирането на скъпо струващи вкусове

Работниците трябва да покажат предвидливост. При мнозина духът на себеотрицание и на жертвоготовност е мъртъв, той трябва да се съживи! Тези, които изискват големи заплати, трябва да разберат факта, че подкопават Господнята съкровищница. Те ангажират Божиите пари в работи от личен интерес: чрез своите постъпки те казват на света: "Господарят ми се забави (Мат.24:48). Не искаме ли да променим това? Кой би искал да се съобразява с великия пример, оставен от Господаря?

(Писмо 120, 1899 година)

Не говорете за вашите оскъдни заплати! Не поддържайте вкус на лукс в облеклото и мебелировката! Нека делото продължава, както е започнало, в едно просто себеотрицание и вяра! Нека направим място на един различен ред на нещата!

(Писмо 94, 1899 година)

20.13. Духът на себеотрицание, който е характеризирал първите дни, трябва да се появи отново

Духът на себеотрицание е също така необходим днес, както в началото на нашето дело, когато ние бяхме само шепа хора, които познавахме от опитност себеотрицанието, когато се стараехме да публикуваме нашите малки периодични издания, малките брошури, предназначени за онези, които живееха в тъмнина. Малцина са онези, всред служителите на делото, които бяха с нас в онзи момент. В продължение на години не получавахме редовна заплата, но само толкова, колкото да се нахраним и облечем скромно. Задоволявахме се със случайни дрехи и понякога храната ни не беше достатъчна, за да поддържа силите ни. Всичко беше запазено за делото. Известно време моят мъж получаваше по шест долара седмично; трябваше да живеем така и аз работех с него за делото. Други работеха при същите условия...

Онези, които влязоха в делото, когато успехът му беше осигурен, би трябвало да се държат със същата скромност! Те трябва да изявяват дух на жертвоготовност! Бог изисква тук нашите институти да бъдат ръководени от същия дух на себеотрицание, който характеризираше тяхното основаване!...

(Бюлетин на Генералната конференция, 20 март 1891 г. стр.184)

Когато делото бъде водено както подобава, когато ние работим ревностно, за да прибавим обърнати души към истината, светът ще види, че една сила придружава вестта на истината. ЕДИНСТВОТО НА ВЯРВАЩИТЕ СВИДЕТЕЛСТВУВА ЗА СИЛАТА НА ИСТИНАТА, способна да създаде съвършена хармония между хора с различно разположение на духа и да ги събере около един общ интерес.

Мотивите и приношенията на вярващите, придружени с усилия, ръководени с ревност и с дух на жертвоготовност, представляват една гледка за света, за ангелите, за хората. Хора се обръщат отново. Същата ръка, която се стремеше да получи едно възнаграждение под формата на по-висока заплата, стана помагача Божия ръка. Вярващите имат един и същ интерес, да създават центрове на истината, където да бъде прославен Бог. Христос ги свързва един с друг чрез свети връзки на братство и любов, връзки, надарени с непреодолима сила. Предвид това единство, Исус се моли преди Своя разпит, на няколко крачки от кръста: "Да бъдат всички едно..." (Иоан 17:21)

(Писмо 32, 1903 година)

21. СЛУЖИТЕЛИТЕ В НАШИТЕ ИНСТИТУТИ

21.1. Да се осигуряват най-добрите таланти

Многократно Божият Дух ме е подтиквал да припомня на нашите братя необходимостта да направят така, че най-добрите таланти да бъдат използвани в различните ни институти, както и в многобройните отдели на нашето дело. Онези, които бъдат избрани в делото, трябва да са ДОБРЕ ОБРАЗОВАНИ И ПОКОРНИ НА БОЖЕСТВЕНИТЕ НАСТАВЛЕНИЯ: хора, които Бог е почел, както направи тогава за Даниил, давайки им мъдрост и разум, хора, интелигентни, носещи отпечатъка на Бога, които напредват постоянно в пътя на святостта, на моралните стойности, способни да извършат една прекрасна работа. Ако са интелигентни, ако умеят да разсъждават, ако техният ум е осветен, ако се вслушват внимателно в Божия глас, стараяйки се да уловят всеки лъч на светлина, идващ от небето, те ще изминат своя житейски път така, както слънцето, което не се отклонява никога от своя път, и ще растат в мъдрост и благодат пред Бога.

Нашите институти би трябвало да бъдат ръководени от хора С ШИРОК ДУХ, за да оценяват просветените умове и да ги награждават съобразно отговорностите, които поемат. Вярно е,

че онези, които се ангажират в делото на Господа, би трябвало по-малко да се грижат за това да получават заплата, но да почетат Бога, да съдействат за успеха на Неговата кауза и да се очаква щото онези, които са способни да извършат една работа, изискваща размисъл и настойчиви усилия, да дадат точна и добре завършена работа, като бъдат поставени на същото ниво, заедно с обикновените работници. Талантът трябва да бъде точно оценен! Онези, които не са способни да оценяват една добра работа, и умствени усилия, не би трябвало да бъдат призовани да ръководят нашите институти, защото тяхното влияние би ограничило делото, би забавило успеха му и би го понижило до едно по-ниско ниво.

Ако искаме нашите институти да се радват на успеха, който Бог желае да им даде, в тях трябва да има повече зрял разум и горещи молитви, придружени с неуморна ревност и работа, извършена с умение. Ако е необходимо да се практикува повече строга икономия, навсякъде, където това е възможно, ще се види, че усилията на някои ограничени умове да намаляват разходите чрез използването на лица, приемащи ниски заплати, ще се изразят като неизбежна работа. Напредъкът на делото ще бъде забавен и от това ще отслабне делото.

(Писмо 63, 1886 година)

21.2. Заплатите на служителите в нашите институти

Делото на книгоиздаването беше основано на жертвоготовността; то беше поддържано благодарение постоянната намеса на Божието провидение. Ние започнахме с голяма беднота. Едва имахме с какво да се храним и да се обличаме. Когато картофите бяха рядкост и с висока цена, ги замествахме с ряпа. Шест долара седмично беше максимумът на нашата заплата през първите години на дейността ни. Не можехме да си доставим всичко, което желаехме - трябваше да осигуряваме нуждите си. Но бяхме твърди в решението си да дадем на света светлината на настоящата истина - дух, душа и тяло вземаха участие. Работехме от ранна сутрин до късна вечер, без да прекъсваме, без стимула на заплатата... И Бог беше с нас. Колкото повече напредваше книгоиздаването, заплатите биваха повишавани, което беше нормално.

21.3. Размерът на справедливите заплати

Докато се намирах в Швейцария, беше ми предадено от Батъл Крик, че беше изготвен един план, съгласно който никой от служителите на бюрото не можеше да получава повече от дванадесет долара седмично. Аз казах: " Така не може! Има

такива, които трябва да получават по-висока заплата. Обаче, никой не би трябвало да получава двойно повече от тази сума, защото ако само някои черпят така изобилно от касата, това ще представлява неправда спрямо останалите. Големи заплати, давани на малък брой хора, това е съобразно обичаите на този свят, докато другите, които биха заслужавали също толкова, биват ошетени, което е неправда.

ГОСПОД ИСКА ВЕРНИ ХОРА, КОИТО ДА ГО ОБИЧАТ И МУ СЕ БОЯТ, да бъдат назначавани във всяко училище, печатница, медицински институт или издателска къща. Техните заплати не би трябвало да бъдат определяни според практиката на света. Трябва да се бди зорко да се избегне създаването на една аристокрация и да се поддържа равенство според небесния закон. "Вие сте братя" (Мат.28:8). Не трябва да бъдат изисквани високи заплати от един малък брой хора и такива заплати да бъдат представяни като примамка, за да се осигурят капацитети и таланти. Това би било равностойно да се поставят нещата на една светска основа. Едно увеличение на заплатата влече след себе си като последица и УВЕЛИЧАВАНЕ НА ЕГОИЗЪМ, ГОРДОСТ, ЛУКС, СЕБЕУГАЖДАНЕ И НЕНУЖНА ЕКСТРАВАГАНТНОСТ, недостъпна за членовете на църквата, които се стремят със всички сили да платят своя десятък и да представят на Бога своите приношения. Те живеят в бедност. Господ обича както едните, така и другите, но смирените и съкрушени души, които практикуват себепожертвувателността, които обичат Бога и се стремят да Му служат, са по-близо до голямото сърце на безкрайната Любов, отколкото онези, които се чувствуват свободни да се радват на всички блага в настоящия живот.

21.4. Не подражайте обичаите на света

Много свидетелства ми бяха дадени, за да покажа, че не трябва да подражаваме обичаите на света. Не трябва да се отстъпва пред изкушението да се възползваме от всичко, което е възможно да получим, за да изразходваме нашите пари за луксозни дрехи и предмети, както върши това светът. Да се стремим да се харесваме на себе си, това не донася никаква допълнителна радост. Тези ненужни разходи се правят в ущръб на Божията съкровищница и недостигът ще трябва да бъде запълнен от някого. Средствата, необходими за изграждането на Христовото царство в този свят биват в голяма степен ограничени от факта, че хората крадат Бога от десятъци и приношения.

Нека не си въобразяваме нито за момент, че фактът да се изисква една висока заплата, дава мярка за стойността на един работник в очите на Бога. В света един човек бива оценяван според това, което притежава. В небесните книги той бива оценен според доброто, което е извършил със средствата, които са му били поверени. Именно, освещавайки своите таланти,

посветени напълно на Бога, в страх и любов, се проявява стойността на един човек. Само когато всеки получава своята награда, според работата си, оценена по време на съда, ще се узнае онова, което той е изпратил на небето преди да пристигне там.

В продължение на години, моето свидетелство се издигаше срещу ниските заплати, изплащани на някои от нашите проповедници. Контролните комитети трябва да разберат своята отговорност и да се проявят вдъхновени от Христовия Дух. В тези комитети има хора с тесен дух, които нямат никаква представа за себеотрицанието на духа на жертвоготовност, изисквани от един Божий служител. Те не си дават сметка, какво означава да се напусне дом, жена и деца, за да станат мисионери на Бога и да работят за душите така, като че ли трябва да дават сметка. Един истински Божий служител ще принесе целия си живот в жертва!

21.5. Предупреждението на Саламанка

Много неща ми бяха представени, докато се намирах в Саламанка (щата Ню Йорк) през месец ноември 1890 година. Аз виждах да се проявява В АДМИНИСТРАЦИЯТА ЕДИН ДУХ, КОЙТО БОГ НЕ БИ ОДОБРИЛ. Докато някои приемаха високи заплати, други получават много по-малко, въпреки че са работили вярно на своя пост в продължение на години. Беше ми показано на много пъти, че редът, установен от Бога, не трябва да се променя. И че не бива да се оставя да угасне мисионския дух...

Зная, че има някои, които успяват да плащат своя десятък и да дадат дарения за Божието дело, единствено с цената на голямо себеотрицание. Онези, които стоят начело на делото, би трябвало да постъпват по такъв начин, че да могат да кажат, без да се изчервяват: "Елате да обединим нашите усилия, за да продължим в себеотрицание това дело, започнало в жертвоготовност." Онези, които са поставени начело на нашите институти, не би трябвало да останат назад в сравнение с нашите членове; те би трябвало да покажат пестеливост и да ограничат своите нужди!

21.6. Опасности, предвидени в 1890 година

Аз се безпокоя, мислейки за перспективите на санаториума и на издателската къща в Батъл Крик, както също и на нашите институти. В нашите институти се изяви един дух и се развива все повече, който се различава много от онзи, който – според Божиите откровения, съдържащи се в Словото Му – трябваше да характеризира лекарите и служителите в нашите здравни

институти и в нашите издателски къщи. Преобладава мнението, че лекарите от санаториума и мъжете, които ръководят нашата издателска къща, не са длъжни да участвуват в ПРИНЦИПИТЕ НА СЕБЕОТРИЦАНИЕТО И НА САМОЖЕРТВАТА, които са в основата на християнството... Тази идея се породи в съветите на сатана. Когато лекарите показват чрез поведението си, че са повече ангажирани за своята заплата, отколкото за работата на института, очевидно е, че не може да се разчита на тях, като на безкористни Христови служители, боещи се от Бога, изпълняващи вярно работата на Господа. Хората, ръководени от егоистични желаня, не би трябвало да останат на служба в нашите институти!

От онези, които надценяват своята личност и своята служба, Бог ще изисква резултати, пропорционални на техните претенции. Те ще бъдат съдени според работата им и според мярката, която е не по-малка от онази, която сами са си избрали! Ако са преувеличили стойността на своите таланти и са надценили своите способности, от тях ще бъде изискано да дадат служба, пропорционална на тяхната оценка и на техните изисквания. Малцина са онези, които познават Отца или Неговия Син, Исус Христос! Ако бяха пропити с Христовия Дух, те биха изпълнявали делата на Христа. "Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исус" (Фил.2:5).

21.7. Талантите принадлежат на Бога

Онзи, Който съди с правда, казва: "Отделени от Мене, не можете да сторите нищо (Йоан 15:5). Всички таланти, независимо дали са големи или малки, са поверени на човеците от Бога, за да бъдат употребени в Негова служба! Когато хората използват способностите си единствено за свой собствен интерес, без да се грижат за това за работят в хармония с онези, които практикуват медицина, и които изповядват същата вяра, те показват, че са склонни да съдят другите според самите себе си, те не се стремят да реализират това, за което Христос се молеше в Своята молитва – да бъдат едно, както Той е едно със Своя Отец. Ако те искат прекалено високи възнаграждения за своите услуги, Бог, Съдията на цялата земя, ще ги държи отговорни за мярката на техните собствени претенции. Неговите изисквания ще бъдат на висота на стойността, която те са си приписали.

Щом те оценяват себе си от една чисто парична гледна точка, Бог ще съди техните дела, сравнявайки услугите им с възнаграждението, което те са преценили, че заслужават. Ако не се обърнат, никой от онези, които са се надценявали по отношение на способностите си, не ще може да влезе в небето, защото ЛИЧНОТО ВЛИЯНИЕ, което упражнява върху Христовата служба, НЕ ЩЕ СЕ ИЗРАВНИ С НЕГОВОТО СЕБЕНАДЦЕНЯВАНЕ, нито

неговите претенции в замяна на службата, която върши за другите...

Онзи, КОЙТО Е ЕГОИСТ И АЛЧЕН, горящ от желание да вземе и най-малката сума, която може да получи от нашите институти за извършените услуги, ОГРАНИЧАВА БОЖИЕТО ДЕЛО, и не може да получи друга награда. Той не би могъл да бъде оценен като достоен за небесната, вечна награда в жилищата, които Христос е отишъл да приготви за онези, които се отричат от себе си и Го следват, носейки кръста си. Именно през този живот човек показва, дали е подготвен да се радва на наследството, спечелено с цената на кръвта. Онези, които са вдъхновени от същия жертвоготовен дух, който показва и Христос, който пожертва Себе Си за спасението на падналия човек, които пият Неговата чаша и са кръстени с Неговото кръщение, те ще участвуват в славата на Изкупителя!...

(Писмо 41, 1890 година)

21.8. Значение на себеотрицанието

Беше ми показано, че издателското дело не трябва да бъде ръководено от принципите, следвани от други издателски къщи. Касае се изобщо за един вид професионално училище. Всеки служител трябва да бъде един истински мисионер и да се съобразява с принципите, които са ръководили неговото раждане. СЕБЕОТРИЦАНИЕТО ТРЯБВА ДА ХАРАКТЕРИЗИРА ВСИЧКИ РАБОТНИЦИ!...

Всички, които заемат висок пост в администрацията, трябва да се отличават със себеотрицание и да бъдат пример на всички работници. Това дело е доведено до съществуване благодарение на себеотрицанието. Същия дух трябва да продължава да се проявява. Не трябва да се губи от погледа великата цел. Става дума за една мисионска работа. ОНЕЗИ, КОИТО НЯМАТ МИСИОНСКИ ДУХ, НЕ БИ ТРЯБВАЛО ДА БЪДАТ ЗАДЪРЖАНИ ТАМ ПО-ДЪЛГО!

(Писмо 5, 1892 година)

21.9. Една опасност, която заплашва всички наши институти

Апостол Павел предвиждаше злините, които щяха да връхлетят църквата и заявяваше: " Защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви стодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа. Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа" (II Кор.11:2-3)

От същото зло са заплашени и днес нашите училища, нашите институти, нашите църкви. Ако не се намери лек срещу това, много души ще бъдат в опасност. Един такъв човек ще мисли, че

заслужава специални благоволения, защото изпълнява една работа, която би заслужавала голяма заплата, ако работеше за невярващи. Недоволен, той ще предложи услугите си на по-добър платец. За да се запазят принципите, които би трябвало да ръководят онези, които работят в нашите институти, господ ме натовари да кажа на всички, които носят отговорности: "ОСВОБОДЕТЕ ОТ РАБОТА БЕЗ ОТЛАГАНЕ ВСИЧКИ, при които случаят е такъв, защото тук има ЛОШ КВАС НА ЕГОИЗЪМ И АЛЧНОСТ!"

Тези хора се измерват със себе си и се сравняват със себе си. Най-голямото зло, което може да им се причини, е да бъдат задържани, било като редактори или администратори, но на такъв човек вие не можете да разчитате. Душата му е обградена с атмосфера на недоверие. Сравненията, които е правил, го карат да си служи с двуличие. Той си казва: " Ако един получава такава заплата, аз също имам право да получавам толкова" Той става мъдър отвъд това, което предписва законът и отклонява пари в своя полза, ограбвайки по този начин съкровищницата. Бог възприема това като ГРЕХА НА АХАН. Той вижда, че такива хора са неспособни да дадат на делото характера, който то трябва да има. Те не могат да помагат при нужда на онези, които работят в трудни полета и са заставени да посвещават една част от своите заплати, за да посрещат нуждите на тези полета. Бог, Който вижда всеки от тези случаи, ще съди онези, които се оценяват със собствената си мярка и чиято главна грижа е да получават онова, на което те мислят, че имат право. (Ръкопис 97, 1899 година)

21.10. Един характерен аспект на делото е в опасност

Като се знаят размерите на делото, което трябва да се извърши, нашите работници би трябвало да бъдат готови да работят за една разумна заплата. Дори когато ви бъде предложена възможността да получавате по-високи заплати, вие би трябвало да гледате примера на Христа, Който дойде в нашия свят, за да живее тук в себеотрицание. Във времето, в което живеем, важно е да се знае, какви заплати се изискват от работниците. Изисквайки и получавайки голяма заплата, ние отваряме вратата на други, които ще направят същото. Високите заплати, изисквани от работниците от Батъл Крик, са съдействали за покваряване на духа, който владее там. Двама души възглавиха това движение, последвани скоро от трима или четирима други; от това произлезе едно поведение, което - ако беше възприето от мнозинството - би разрушило един от характерните аспекти на делото на тази вест. Каузата на настоящата истина се роди в себеотрицание и жертвоготовност. Духът на егоизъм и алчност е напълно противоположен на нейните принципи. Това прилича на смъртоносна проказа, която накрая обхваща цялото тяло. Това ме плаши. Трябва да бдим, да не

изоставяме ДУХЪТ НА ПРОСТОТА И ЖЕРТВОГОТОВНОСТ, който характеризираше нашето дело в неговото начало.

Няма да ви бъде трудно да упражните голямо влияние в санаториума... Ако действате безкористно, без да изисквате заплатата, на която мислите, че имате право, Господ ще присъствува във вашата работа. Но, ако напротив, вие искате голяма заплата, друг някой, след това и трети ще смята, че има право да получава заплата, равна на вашата. Така ще се изразходват парите, които би трябвало да служат за изграждане делото на каузата на настоящата истина в други места.

Преди да се вземат важни решения, трябва да се изпитат всички аспекти на въпроса. Нека не забравяме никога, че сме били приети в делото, за да постъпваме със съзнанието на нашите отговорности! Някои биха искали да следват обичаите на света относно своите заплати, но Господ не разглежда нещата по същия начин. Той вижда нашите задължения и нашите отговорности в светлината на примера на себеотрицанието, даден от Христа. Евангелието трябва да бъде представено на света по начин, по който наставлението се съгласува с примера!

Нашите санаториуми не трябва да бъдат ръководени според обичаите на света! Нека да не мислим, че дори главният лекар трябва да получава висока заплата. Ние сме служители на Бога!

(Писмо 370, 1907 година)

21.11. Лекарите и проповедниците са призвани на себеотрицание

Чувствам се подтикната да ви пиша тази сутрин и да ви помоля да бдите върху това, щото ВСИЧКИ ДА БЪДАТ ТРЕТИРАНИ БЕЗПРИСТРАСТНО. Беше ми показано, че има опасност да постъпите по отношение на някои лекари по несправедлив начин. Трябва да направим всичко, за да окуражаваме таланта у проповедниците, а така също и на лекарите, осигурявайки им всички възможни предимства, но има една граница, която не бива да се преминава!

Когато потърсихме лекар, за да ръководи медицинското дело в санаториума Лома Линда, един опитен човек се съгласи да дойде, но при известни условия. Той определи една сума за възнаграждение на услугите си и заяви, че не може да дойде за по-малка сума... Някои мислеха, че е добре да се покани този лекар при поставените от него условия, особено като се вземе в предвид, че е толкова трудно да се намери някой. Но аз казах на брат Дж. А. Бърдън:

"Не би било справедливо да се назначи този лекар, като му се даде толкова висока заплата, докато други, които работят също така вярно, да получават по-малко. Това НЕ Е СПРАВЕДЛИВО и Господ ми показа, че не би могъл да одобри една такава дискриминация!"

ГОСПОД ИСКА себеотрицание от ВСИЧКИ, КОИТО СА НА НЕГОВА СЛУЖБА, независимо дали са лекари или проповедници! Призовани

в едно прогресивно развиващо се дело, което изисква големи средства, ние трябва да поканим на служба млади хора, които ще работят в качеството на проповедници или лекари, не за високи заплати, но заради огромните нужди на Божията кауза. Необходими ни са лекари и проповедници, чиито сърца са се посветили на Бога и които получават своята заповед от най-великия ЛЕКАР-МИСИОНЕР, Който някога е съществувал. Такива, които след като са съзърцавали Неговия живот на себеотрицание, се съгласяват радостно на жертва, за да може един по-голям брой работници да бъдат ангажирани, за да хвърлят семето на Евангелието. Ако всички искат да работят в този дух, те ще се съгласят на по-малки заплати!

Някои извършиха грешка в това отношение. Бог им повери способности, позволявайки им да изпълняват една приемлива служба, но те пренебрегнаха да изучават уроците на пестеливост, на себеотрицание и да вървят смирено пред Бога. Те получиха исканите високи заплати, и направиха прекалени разходи, като престанаха да упражняват добро влияние, и благославящата Божия ръка не ги придружаваше... Пазете се да нямате прекалено голямо доверие в онези, които изискват високи заплати, преди да постъпят в делото на Господа! Това е едно предупреждение от моя страна!...

(Писмо 330, 1908 година)

21.12. Съвет, даден на един лекар относно постоянната му заплата

Планът, според който Вие бихте могли да прибавите към Вашата заплата парите, спечелени от известни дейности, би отворил вратата на едно изкушение, което ще има пагубни резултати. Това не беше разбрано от Вас, нито от онези, които се съгласиха на една такава спогодба. Това ще ви навреди много и ще обезслави Божията кауза. Един погрешен принцип е в основата на този план. Нищо не трябва да бъде изоставено на случайността. Трябва да се мисли за всичко. Вие ще получавате една подходяща заплата и ще живеете с нея.

Една подобна спогодба беше предвидена и с д-р И. Това е една измамническа сделка! Бог вижда, къде води това и онова, което ще произлезе. Тази метода на възнаграждение не трябва да бъде възприета в санаториумите, които ще бъдат построени. Този институт трябва да Ви плаща подходяща сума в замяна на Вашите услуги!...И всички служители на института трябва да бъдат възнаградени според направените услуги.

(Писмо 99, 1900 година)

21.13. Един даден съвет: никакво определяне на проценти

(По повод предложението на брат В.: Заплата от 25 долара седмично, плюс 30% върху операциите, с договор за 5 години, предвиждащ един месец отпуск годишно за учение и усъвършенствуване на разноските на лекаря.

Съставителите)

По повод предложението на брат В., аз имам същото мнение, подобно на Вашето. Ние не можем да приемем един план, предвиждащ високи заплати. Това е НЕЩАСТИЕТО, КОЕТО СЕ СЛУЧИ В БАТЪЛ КРИК и аз имам да ви кажа някои неща по този повод. Пред вас се открива обширно мисионско поле. Ние трябва да отговорим на изискванията на Христа, който даде в дар Своята личност на света. Нищо не трябва да бъде пропуснато от онова, което е по човешки възможно. Всичко трябва да бъде направено грижливо и с ред, доколкото е възможно - всичко трябва да бъде направено основно. Що се отнася до това да се заплащат 25 долара седмично, прибавяйки голям процент върху хирургическите операции, беше ми показано в Австралия, че това е невъзможно, защото нашата репутация е в опасност. Беше ми показано, че много санаториуми ще трябва да бъдат построени в Калифорния, където ще има голям приток от население, поради благоприятния климат.

Ние трябва да се съобразяваме с Божествения съвет, всички да бъдем готови да следваме примера на Исус Христа. Не можем да се съгласим да изплащаме прекалено високи заплати. Бог иска от лекарите, които работят под Неговите заповеди, да отговарят на поканата: "Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене, защото съм кротък и смирен на сърце, и ще намерите покой на душите си! Защото Моето иго е благо и Моето бремe е леко! (Мат.11:29-30)

(Писмо 309, 1905 година

21.14. Не изисквайте висока заплата!

Много би ми било приятно да Ви видя и да поговоря с Вас. Желая искрено Вие да представите образеца, съдържащ се в Божието Слово.

Д-р В., моля Ви да не изисквате висока заплата! Иначе, Вашия пример ще бъде последван от други. Ако се съгласим на това, няма да закъснеем да констатираме, че приходите на санаториума ще бъдат изцяло погълнати в изплащане на заплати и няма да остане нищо за мисионското дело, което трябва да се върши в чужди страни.

Изказвайки се така, аз зная за какво говоря. Господ поставя народа Си на изпитание. Моят мъж и аз направихме тази опитност, защото ние не поискахме голяма заплата; доволни да работим със себеотрицание и жертвоготовност, Господ ни обсипа със Своите благословения. Ако се съгласите да проявявате себеотрицание, Вие ще дадете на другите един пример, който ще

бъде извор на благословение за делото. В работата, която извършихте в...най-красноречивата проповед, която произнесохте, беше начинът, по който живяхте в хармония с принципите на истината сред вашето семейство, давайки доказателства за едно пълно посвещение на делото. Аз зная, че това е така!

Би трябвало да има повече равенство между заплатата на лекаря и тази на проповедника! Очаква се нашите проповедници да дадат пример на щедрост пред членовете на църквата; следователно, те би трябвало да получават заплата, позволяваща им да правят много дарения.

(Писмо 372, 1907 година)

21.15. Безразсъдни разходи и влияния

Нашите проповедници, нашите лекари, нашите преподаватели, нашите колпортьори би трябвало да се отдадат изцяло на Бога: дух, ум, сърце и душа! Не са дрехите, луксозните жилища и изискващият големи разходи живот, които бележат характера на делото. Но един тих и кротък дух има цена в очите на Бога. Религията не прави човека остър и груб. Един истински вяраваш, осъзнаващ своята слабост, ще се наблюдава внимателно и ще положи доверието си в Бога!... ИСТИНСКОТО ХРИСТИЯНСКО БЛАГОЧЕСТИЕ не се постига насила - то избликва от едно почтено сърце!

БОГ ИМА НУЖДА ОТ МЪЖЕ НА МОЛИТВАТА, УСЪРДНИ И С ПРАКТИЧЕСКИ ДУХ! Не е скъпата външност, която издига някого в очите на разумните хора. Не е право един лекар да прави безразсъдни разходи, за да изисква след това прекалено големи суми за малки операции. Бог вижда всички тези неща в истинската им светлина.

(Ръкопис 34, 1904 година)

21.16. Едно важно интервю относно заплатите на лекарите

(Сутринта на 4 декември 1913 година ръководните братя от Съюза на Федерацията на Пацифика се съвещаваха с Елена Г. Вайт в дома ѝ, в Елмсхавен, по повод възнаградението, което следва да се дава на лекарите, работещи в нашите санаториуми. Запазен е стенографският доклад от това интервю, придружен от следната забележка, написана от Елена Вайт: "Този доклад е верен и аз повтарям това, за да извлекат и други полза от него. Нека Господ ни помага, наставлява и ръководи на всяка стъпка в нашите трудности!"

Тук се дава главното от този доклад.

Компилаторите)

Присъстващи: Елена Г.Вайт, пасторите: Ф.М.Бърт, Дж.В.Рийзър, В.М.Адамс, Дж.Х.Берънс, С.Л.Тегърт, А.Г.Кристиянсен, С.С.Крислър и Вилиям Вайт.

След представянето на поздравите, Вилиям Вайт каза между другото: "Целият вчерашен ден беше посветен на обсъждане въпросите, интересуващи различните ни училища, разположени върху територията на съюза на федерацията от Пацифика. В тези училища, разположени в Енгуин, Лоди, Фернандо и Лома Линда ние имаме около 600 - 700 учащи се. При това обсъждане намерихме теми за насърчение.

А днес, трябва да обсъдим проблемите на санаториума и по-специално въпроса за заплатите, които трябва да изплащаме на нашите лекари и на нашите хирурзи. В нашия санаториум и в... ние имаме един лекар, боещ се от Бога и радващ се на доверието на всички свои събратя - един човек, чиято служба в полза на болните Бог е благословил изобилно. Той желае да остане и всеки иска същото, той мисли, че може да остане, ако братята му се съгласят да му дават двойно по-голяма от средната заплата, давана на нашите работници. Той обича да дава щедро и би искал да притежава суми, които ще му позволят да живее и да прави дарения. Ние сме много затруднени и ще бъдем щастливи да узнаем, дали имате някаква светлина по този предмет...

Сестра Вайт: Ако му се даде много повече, отколкото на останалите лекари, те ще помислят, че имат право да изискват също увеличение на заплатите си. Ще трябва да постъпим благоразумно и с мъдрост и да не позволим заплатите да се покачат дотолкова високо, че да произлезе съблазън. Би било уместно, по-скоро да се намалят заплатите на лекарите, ако помислим за огромното дело, което трябва да се извърши. Освен ако Господ не ви даде точни наставления, не е за препоръчване да се дава на един човек много повече, отколкото на другите, които вършат същата работа. Иначе те ще се сметнат в правото си да изискват същите заплати. Всяко нещо следва да бъде добре проучено във всички подробности и ние не трябва да мислим, че можем да даваме една висока заплата на един добър работник, просто защото той я иска. Уместно е по-скоро да се види онова, което можем да направим в този момент, когато се откриват нови полета, които ще изискват много по-големи разходи. Именно тук ще бъде поставена на изпитание вярата на нашия народ.

Вилиям Вайт: Действително, мамо, нашата вяра е поставена на изпитание, особено когато една група работници, които са служили с един човек, са стигнали до това да го обичат и да се възхищават от него и да вярват, че той е способен да извърши по-добра работа, отколкото някой друг. Естествено, те мислят, че братята грешат като отказват на този човек онова, което той би могъл да употреби полезно. Те мислят: "Какво са 1000 или 1500 долара, когато се касае за живота на човека" Те казват: "Ето, този и този случай, където той успя и ето, още един живот, който той спаси!" Те мислят, че се проявява дух на

дребнавост, като не му се дава онова, което той изисква. Те казват още "Никой не работи и не се труди като един хирург! Помислете за часовете на мъчителни усилия, на страх, който трябва да се понася, когато един живот виси на косъм"...

Вярно е, обаче, че занимавайки се с този въпрос ние не бива да забравим, че и другите инструменти ще се влияят от нашето решение. Ето, един санаториум, който работи трудно, въпреки че се радва на идеално положение и който съвсем лесно би спечелил пари, ако можеше да разполага с един блестящ лекар, който би могъл да бъде заангажиран, ако биха му давали 300 или 400 долара повече от онова, което ни съветвате; ние ще можем да печелим и 5000 долара, за да покрием това малко увеличение на заплатата. Това е правилно, ако се разглеждат нещата само от материалната страна на въпроса.

Сестра Вайт: Вие виждате сами, че в основата на всичко това има един егоизъм, който не се харесва на Господа. Трябва да работим по един хармоничен и целесъобразен начин. Някои ще имат труден живот, а други по-лек живот. Всички тези неща трябва да бъдат приети така, както идват и работниците трябва да си припомнят онова, което Исус даде, идвайки на нашия свят. Аз размишлявах много и ми се струва, че ние можем да извършим едно прекрасно дело, давайки един добър пример. Ако искаме онова, което голяма част от нашите братя не могат да получат, това уврежда нашето влияние. Някой брат ще каже: "Този и този брат имат определена заплата, аз искам също толкова!" Така заплатите ще следва все повече и повече една покачваща се крива. Факт е, че някои заплати би трябвало да бъдат намалени, за да се посрещнат нуждите на делото, което стои пред нас и което се състои в това да се предупреди света.

В миналото, когато беше разглеждан предметът на заплатите, аз казах на моите братя, че Господ познава нашите подбуди и че Той може да направлява събитията в наша полза, когато малко очакваме това. Ако даваме добър пример, благословието на Господа ще почива върху нас. Аз видях Господ да действа по много начини и по различни места, за да помогне на онези, които виждат нещата в истинската им светлина и дават пример на жертвоготовност. Братя мои, ако работите с жар и с молитва, смирено, в Христовия дух, Бог ще отвори вратите пред вас. Вашето себеотрицание ще бъде оценено!

При известни случаи, когато мои братя са искали съвет от мен, за да узнаят, дали биха могли да искат увеличение на заплатите, аз им казвах, че те БИХА ПОСТИГНАЛИ МАЛКА ПОЛЗА, ИСКАЙКИ ПО-ДОБРА ЗАПЛАТА, но не Божието благоволение би придружавало онези, които биха следвали друго поведение. Бог вижда себеотрицанието; Израилевият Бог познава всички подбуди; когато сте поставени в едно трудно положение, Божии ангели са при вас, за да ви помагат и да ви осигуряват победа след победа!

Аз говорих много ясно пред моите братя и ги посъветвах да не искат по-големи заплати, защото това не е най-мощната

подбуда, която ще ни подтикне да изразходваме нашата енергия за спасението на душите.

Не трябва въпросът за заплатите да ни попречи да отговорим пред апела за дълга, където и да е, където имат нужда от нашата служба. Господ може да направлява нещата по такъв начин, че да почива благословение върху нашите дейности, по-скъпоценно от всяко друго възнаграждение, което ние бихме могли или не бихме могли да получим: Той ще направи Своите служители да произнасят думи, които ще имат ной-голямо въздействие върху душите, които загиват.

Светът гладува и жадува за помощ от небето, аз се постарая да приложа на практика тези принципи на жертвоготовност; говоря при пълно познаване на нещата, когато казвам, че БОЖЕСТВЕНОТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ ПОЧИВА ВЪРХУ ОНЗИ, КОЙТО ПОСТАВЯ ДЪЛГА ПРЕД ВСЯКО ДРУГО НЕЩО! Аз съм щастлива, че мога тази сутрин да потвърдя пред вас, че Господ е обръщал нещата не един път, така че да ни направи да имаме повече, отколкото бихме желали.

Господ ще постави на изпитание Своите служители; ако те се окажат верни и Го оставят да се грижи за тях, Той ще им помага при всеки случай.

НИЕ НЕ СМЕ СЪТРУДНИЦИ НА БОГА ЗАРАДИ ЗАПЛАТАТА. Разбира се, мои братя, вие имате нужда от заплата, която да ви позволи да поддържате семейството си; но ако вие определяте сумата, която трябва да получавате, има опасност да станете камък за препъване на някой, който няма същите наклонности за великодушие като вас и от това ще произлезе объркване. Други ще помислят, че не са третирани на равна нога. Не ще закъснее констатацията, че Божията кауза се спъва - нещо, което вие ни най-малко не желаете. Вие искате да видите, как преуспява Божията кауза. Чрез вашия пример, както и чрез вашите думи, вие трябва да покажете по един блестящ начин, че ИСТИНАТА ПОРАЖДА СЕБЕОТРИЦАНИЕ, КОГАТО Е ПРИЕТА ОТ СЪРЦЕ! Ако вървите напред в този дух, мнозина ще ви последват.

Господ желае Неговите чада да действат със себеотрицание и дух на жертвоготовност, които ще им дадат удовлетворението за изпълнен дълг, защото това е дългът им. Божият единствен Син се предаде на позорна смърт на кръста; ще се оплакваме ли от жертвите, които се искат от нас?

По време на моите безсънни нощни часове аз умолявах Господа да попречи на нашите братя да обещават да отиват тук или там при положение, че ще получават едно увеличение на заплатите си. Ако те се занимават в дух на жертвоготовност, доверявайки се на Него, Господ ще ги подкрепи чрез Своята сила, в техния ум и характер и ще им осигури успех.

В бъдеще, много повече отколкото в миналото, нашето дело ще трябва да бъде продължавано с дух на себеотрицание и жертвоготовност. Бог желае да положим душите си в Неговите ръце, за да може да си послужи с нас по различни начини. Тези въпроси ме занимават много. Мои братя, нека вървим с кротост и смирение и да дадем един пример за саможертва пред нашите

сътрудници! Ако извършим нашата част, Бог ще отвори пред нас неочаквани пътища...

Ако някой е изкусен да предложи нещо, което е в несъгласие с принципите на саможертва, които са били в основата на нашето дело, нека си припомним, че само с един удар на ръката Си Бог може да помете всяка печалба, която не служи за Неговата слава!

(Ръкопис 12, 1913 година)

21.17. Да отговорим на една належаща нужда

Ако когато липсват средства, оставите вашите способни работници да се настаняват съгласно тяхната сметка, вие не ще закъснееете да пожелаете тяхното завръщане. Финансовият въпрос може да бъде уреден по задоволителен начин, ако всички работници се съгласяват на едно намаление на заплатата толкова дълго време, колкото ще липсват средства. Този е принципът, който трябва да прилагат нашите издателски къщи, според това, което Господ ми откри. Има да се върши много и нашата работа ще има нужда от тези хора. Не би ли трябвало всички да бъдем разположени да ограничим нашите нужди в това време, когато парите са такава рядкост?

Моят мъж и аз работехме според този принцип. Ние казвахме: "Издателската къща е институция, която принадлежи на Господа! Затова ние ще пестим, ще ограничаваме нашите разходи до минимум!"...За напредъка на Своето дело и за неговия успех Господ изисква жертви от всички свои служители! Нека всеки работник да направи сега най-доброто, за да подкрепи и запази нашата издателска къща в...Не мислите ли, че Господ би желал да види същия този дух във всички наши институти? Ние трябва да внесем този принцип в нашето дело! Исус каза: "Ако иска някой да дойде след Мен, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва!" (Лука 9:23). Готови ли сме да следваме Христа?

(Писмо 25, 1896 година)

Нашите институти трябва да бъдат поставени изцяло под Божественото ръководство. Те са установени благодарение на жертвоготовност и единствено чрез жертвоготовност може да бъде продължено това дело!...

(Писмо 129, 1903 година)

Човешката мъдрост ще премахне себеотрицанието и посвещението и ще изобрети много средства, за да отнеме тяхната резултатност от Божиите вести.

(Ривю енд Херълд, 13 декември 1892 година)

22. ФИНАНСОВА ПОМОЩ ЗА ПОДГОТОВКА НА РАБОТНИЦИ

22.1. Подпомагайте обещаващи младежи

Би трябвало да се гледа като на част от евангелската работа подпомагането напредъка на надеждни младежи, които показват, че любовта към истината и правдата упражнява върху тях едно принуждаващо влияние, довеждайки ги да се посвещават на Божието дело, в качеството им на лекари-мисионери, колпортьори или евангелисти. Нека за тази цел бъде създаден фонд. Онези, които бъдат подпомогнати по този начин, ще отидат да упражняват служба в полза на бедните и страдащите. По този начин балсамът от Галаад ще бъде приложен на душите, засегнати от болестта на греха!

(Ръкопис 35, 1901 година)

22.2. Помощта, дадена на нашите първи студенти по медицина

Заедно с моя мъж дадохме 1000 долара на трима надеждни младежи - студенти, които се занимаваха със скромна работа, за да им помогнем да изучават медицина. Господ беше направлявал моя мъж в този избор. Господ беше просветил тези трима младежи, предмет на неговото предпочитание и те трябваше да се подготвят да упражняват лекарска професия.

(Писмо 322, 1905 година)

22.3. Да се подготвят администратори и евангелисти

Трябва да се постави за цел не толкова да се строят големи стради за показ, но да се обучават хора, способни да ръководят тези важни интереси. Трябва да се вземат мерки, да се посвещават пари, да се създаде фонд за обучение мъже и жени, както в чужбина, така и в нашата страна, които да са способни да достигнат висшите класи. Има твърде малко таланти, вложени в различните клонове на каузата!

(Писмо 44, 1887 година)

22.4. Да се дават по-скоро заеми,отколкото дарения от пари

Всичко трябва да бъде направено, както вие предлагате това, за да се подпомогнат студенти да продължат своето образование, но аз ви поставям един въпрос: "Не трябва ли да поставяме по един безкористен начин, създавайки и поддържайки един фонд, от който може да се черпи според нуждите?"

Когато виждате надежден младеж или девойка, дайте необходимите пари, по-скоро под формата на заем, отколкото на дарение, което е за предпочитане! Когато бъдат върнати тези пари, те ще послужат да бъдат дадени заеми и на други лица!

Тези пари не трябва да се вземат от десетъка, но от фонд, създаден за тази цел! Това ще бъде форма на благотворителност и на солидарност, която ще упражни благотворно влияние всред нашите среди. Всички отдели на Божията кауза изискват едно разумно и умело поддържане!

Но нека се избягва да се правят скъпернически и дребнави планове в използването на сумите, предназначени за издръжката на проповедници. В противен случай касата не ще закъснее да се изпразни!

(Писмо 40, 1897 година)

23. СЪВЕТ ОТПРАВЕН КЪМ ЕДИН, КОЙТО СЕ ГОТВЕШЕ ДА НАПУСНЕ ДЕЛОТО ПО ФИНАНСОВИ ПРИЧИНИ

(На 3 ноември 1892 година един редактор на издателска къща информира Елена Г.Вайт, че е решил да напусне редакцията, заради една служба, извън нашето дела, поради затрудненото си финансово положение. Той се успявал да уреди съществуването си в границите на своите приходи. Беше сключил заем от 1244 долара в редакцията за период от 8 години. В същото време беше задлъжнял и към санаториума. Двата института поискаха любезно връщането на тези дългове. При такива обстоятелства той се смяташе в правото си да напусне нашето дело, заради една служба, възнаградена по-добре, с надеждата да изплати своите дългове, но без намерение да се върне някога на служба в Божието дело. Елена Вайт му отговори с писмото, което следва.

Компилаторите)

БРАТКО МОЙ,

В писмото си Вие изразявате намерението си да напуснете редакцията на "Ривю". Съжалявам, че искате да се разделите с делото, поради причините, които сочите. Очевидно е, че вие имате нужда от една по-дълбока опитност в сравнение с онази, на която се радвате понастоящем. Вие имате твърде слаба вяра. Други семейства, много по-многобройни от Вашето, се грижат за своята издръжка без оплакване, с половината от заплатата, която вие получавате. Ние проверихме нещата и аз зная за какво говоря. Независимо, дали ще останете в "Ривю" или ще се разделите с него, Вие имате да научите важни уроци! Аз не се чувствам свободна да Ви помоля да останете, защото ако Вие не утолявате жаждата си при извора на живата вода, Бог не би могъл да приеме Вашата служба!...

Аз не зная, кой ще поеме поста, който ще се оваканти след Вашето заминаване, но имам увереността, че ако той изпълнява за църквата в Батъл Крик делото, което Бог възнамерява и горещо желае за види да се извършва, той не ще пропусне да помогне в това критично положение. Бог не изисква принудителна

служба! Ако словото Му не получи свободен достъп до душата, довеждайки цялото същество на човека до послушание на Христа, когато човек ще бъде изкушен и поставен на изпитание, той ще избере по-скоро собствените си наклонности, отколкото пътищата на Господа. Аз се надявам, че душата Ви ще бъде обляна от истината, която осия по един толкова бляскав начин след събирането в Минаполис. Но Вашите писма показват, че Вие не вървите в светлината!...

Какъвто и да е постът, заеман от един човек в издателската къща, той не трябва да получава прекомерна заплата, защото Бог не действа по този начин. Липсва Ви проникателност и Вие имате нужда от небесния колурий, който би ви позволил да видите, че Божието дело е основано на жертвоготовност и че то може да процъфтява единствено при жертвоготовност!

Всрещ служителите на издателската къща имаше и такива, и все още има, които не знаят и не искат да знаят от опитност онова, което е коствало на техните предшественици създаването на това дело. Когато тези работници ги заместиха, те не станяха сътрудници на Бога! Те не признават принципите и условията, които трябва да управляват човешкия инструмент, сътруднически на Бога. "Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот" (Йоан 3:16). НИКОЙ НЕ Е ГОТОВ ДА РАБОТИ ЗА БОГА, АКО НЕ УЧАСТВУВА В ЛЮБОВТА, КОЯТО СЕ ЖЕРТВА! Мнозина отиват от една необмислена постъпка към друга, спъвани от своя товар на егоизъм, като към едно истинско съкровище, загрижени единствено в това да следват своя собствен път. Когато те почукат на небесната врата, казвайки: "Господи, Господи, отвори ни!", не един ще чуе този отговор "Тук влизат само тези, които могат да получат божественото благословение: "Хубаво, добри и верни слуге, в малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на Господаря си!" Но ти си служил само на себе си! Ти си работил единствено за своите егоистични интереси, ти си добър само за себе си! Ти си забравил да си събереш съкровище за небето!"

Ние не сме никога в сигурност, докато проявяваме безразличие и небрежност относно спасението на собствената си душа. Мнозина ще трябва да се събудят и да променят поведението си, ако искат да бъдат спасени! Опасностите на последните дни са пред нас. Да се поставим под Божественото влияние чрез една силна, жива, действена вяра - това е единственото средство да станем сътрудници на Бога. Да избягваме себеотрицанието, духа на жертвоготовност, които съставляват част от религията - това означава да се осъдим завинаги да не участвуваме в славата на Христа. Всички, които желаят да спечелят венца на живота, трябва да изследват с молитва и да правят решителни усилия.

Никой не трябва да разчита на заслуги и предимства: на раждане, положение или образование. Как могат да бъдат получени тези предимства? Единствено чрез Христа! От всички

онези, които искат да получат вечен живот, Бог иска да подражават на Образеца! Истината и правдата съставляват основните принципи на Евангелието – единствени-те, които Христос може да одобри при един човешки инструмент. Ние трябва да подчиним доброволно нашата воля на Бога, да се откажем от нашите мними заслуги и да гледаме на кръвта на Голгота.

Това предаване в ръцете на Бога от страна на човешкия служител включва и едно усилие за съдействие на небесните служители: пръчката трябва да бъде свързана с лозата...

Мнозина са вярващите, които едва имат с какво да задоволят нуждите си и при все това – въпреки голямата си беднота – донасят своите десетъци и приношения в съкровищницата на Господа. Мнозина, които знаят, какво означава да се поддържа Божията кауза сред трудни обстоятелства, са вложили средствата в издателската къща. Те са приемали лишения и са бдели и са се молили за успеха на каузата. Техните дарения и техните жертви изразяват гореща благодарност и хвала на сърцата им към Този, Който ги е призовал от тъмнината в Своята чудесна светлина. Никакво по-приятно ухание не може да се издигне към небесата. Техните молитви и техните приношения се издигат пред Бога и Той си спомня за тях.

Тъй като Божието дело е едно навсякъде, едни и същи принципи би трябвало да го ръководят, един и същи дух да го вдъхновява във всичките му клонове. То трябва да носи отпечатъка на мисионския дух. Всеки отдел на делото е свързан с всички части на евангелското поле, така че духът, който цари в един отдел, се чувства и в цялото поле. Ако една част от работниците получават твърде висока заплата, други, в различни клонове на делото, ще искат да получат също толкова и духът на жертвоготовност ще угасне в сърцето на делото. А и други институции ще бъдат спечелени от същия дух, което ще стане причина да загубят Божественото благоволение, тъй като Бог не може да одобри егоизма. Това би било за нас краят на едно победоносно дело! То може да бъде продължавано само с цената на постоянни жертви. Пристигат апели от всички страни на света, молещи за хора и средства за напредъка на делото. Ще бъдем ли принудени да отговорим: "Трябва да почакате, защото няма пари в съкровищницата!"

Брат Х. познава началото на делото в издателската къща. Той познава свидетелствата, които Бог му отправи, както и на други – относно себеотрицанието и жертвоготовността. Той знае за новите полета, толкова многобройни, където трябва да се развява знамето на истината и където са необходими средства, за да се основе делото. Ако той беше вдъхновен от Христовия Дух, би проявил чувствата на Христа!

23.1. Дезертъори, които са напуснали армията на Господа

Прекъсвайки връзката, която го свързваше с Божието дело в службата, брат Х направи именно онова, от което се боях. Ако беше проявил себеотрицание, оставайки на своя пост, за да се покори на Божията воля и понеже се касаеше за Божието дело, работейки с цялото си сърце и носейки отговорността и бреметата – както бяха правили другите преди него – дори ако беше печелил по-малко, той би показал, че не е опортюнист. Той се интересува много по-малко от проблемите на редакцията, понеже се чувстваше свободен да я напусне, когато поиска, щом това можеше да послужи на собствените му интереси. Трябва ли войниците, които вокват в редовете на Христа, да постъпят по този начин? Войниците на коя и да е нация, които бяха постъпили по този начин, биха били считани като дезертъори. А как ли оценяват небесните същества такива войници от Христовата армия? Никой от онези, които постъпват в Божието дело с убеждението за неговия свят характер, не може да се отклони от него, за да си осигури някакви светски облаги.

Брат И., Бог се показва много милостив към Вас и към брат Х. Вашият живот, който изглеждаше толкова несигурен и при двамата ви, беше пощаден. Бяха ви подарени дни, месеци, години, толкова много случаи, за да оформите характерите си. Бог ви постави в контакт с делото Си, за да можете да възприемете Христовия Дух. Всеки ден, всеки час, ви донася една привилегия, придобита с цената на кръвта, за да можете да работите не само за вашето спасение, но да бъдете един инструмент за довеждане души при Христа, за растежа на Неговото царство и Божията Слава. Бог изисква любов и преданост за Своето дело. Истинските съработници на Бога ще носят товара на делото, също както проповедникът, изпратен от Него, те ще кажат: "Горко ми, ако не остана верен на моя доверен пост!"

Братко мой, ако вие нямате вече присърце интересите на делото, както сочи фактът, че вие можете толкова леко да се разделите с него, не мога да ви кажа нищо, за да ви помоля да останете в бюрото, или брат Х. да се върне в него. Вие и двамата показвате, че не може да се разчита на вас. А да ви предложат допълнителни облаги, за да ви накарат да останете, би било един пример, който не би бил угоден на Бога.

За нищо на света не бих искала да предложа на вас или на когото и да било друго, няколко долара или цената, за да ви задържа в делото, каквито и трудности да изпитва то за момента, поради вашето заминаване. Христос държи кормилото! Ако Неговият Дух не ви вдъхва желанието да бъдете или да правите нещо от любов към истината, този урок би могъл да ви бъде предаден само чрез изпитание. Бог ще постави на проверка вярата на всеки един. Христос ни придоби с цената на една безкрайна жертва. Беше богат, но стана беден, за да може чрез Неговата бедност ние да влезем в притежание на вечни богатства. Всичко, с което разполагаме, като таланти или разум, ни е дадено, за да бъде използвано в Неговата служба.

Ако ние желаем това, дадено ни е да участваме в жертвата на Христа.

Благочестивите и опитни мъже, които започнаха това дело, които практикуваха себеотрицанието и пожертваха всичко, за да осигурят неговия успех, сега спят в гроба. Чрез тях Бог предаде на Църквата принципите на духовния живот. Те направиха една от най-скъпоценните опитности. Тези мъже не се оставиха нито да бъдат купувани, нито да бъдат продавани. Тяхната неподкупност, тяхната преданост, техният жертвоготовен дух и жива връзка с Бога, съдействаха за установяване на делото с Божественото благословение. Жертвоготовния дух характеризираше нашите институти!

В известни отношения делото се изроди. Докато то се разрасна външно и постигна по-големи улеснения, загуби в благочестието. Докато ние се борехме в беднота, онези, които виждаха как чудно действаше Бог, за да изгради Своето дело, не искаха големи почести, освен онези - да бъдат свързани с интересите на делото със същите свети връзки, които ги свързваха с Бога. Биха ли изоставили те товара си и биха ли се пазарили с Бога за пари? Хиляди пъти НЕ! Дори ако бяха видели всички други лекомислено да напушат поста на дълга си, те не биха изоставили никога делото. Те биха казали "Ако Господ ме е поставил тук, Той желае да намери в мен един верен служител, който ден след ден учи при нозете Му, как да изпълнява една одобрена работа. Аз ще остана на моя пост до тогава, докато Бог ме остави на него! Така аз ще разбера, какво означава един християнин, който практикува вярата си от цялото си сърце. Моята награда ще дойде в желаното време!"

Това е същия дух, който беше вдъхновявал вярващите, които се съгласиха в началото на нашата история на всички жертви за напредъка на делото. Те чувстваха, че Бог изисква от всички, които зависеха от Неговата кауза, ЕДНО БЕЗГРАНИЧНО ПОСВЕЩЕНИЕ на душа, тяло и дух; че те трябваше да поставят в Неговата служба всички свои способности, за да осигурят успеха на делото. Бяха ми отправени свидетелства, изискващи за Бога цялата им енергия и сътрудничество с небесните служители, както и цялото умение, постигнато чрез използване на всяка способност.

23.2. Опетняващото влияние на егоизма и алчността

Онези, които изоставят Божието дело по някакви светски поводи, си въобразяват, може би, че ще им остане някакъв интерес за Божията кауза; но егоизмът и алчността, които се крият в човешкото сърце, са мощни сили и не е лесно да се предвиди изхода на борбата. Ако една душа не се храни ежедневно от плътта и кръвта на Христа, Божественият елемент накрая ще отстъпи пред сатанинския елемент. Егоизмът и алчността ще спечелят победата. Един независим дух, твърде

много доверяващ се на себе си, няма никога да влезе в Божието царство. Само онези, които участвуват в себеотрицанието и жертвоготовността на Христа, ще вземат участие в Неговата слава!

Онези, които разбират, макар и отчасти, какво означава изкуплението за тях и за съчовеците им, ще вървят чрез вяра и ще разберат, най-малкото до известна степен, огромните нужди на човечеството. Техните сърца ще бъдат развълнувани от състрадание пред вида на мизерията, която съществува в нашия свят - тълпи от хора, страдащи от липса на храна и облекло, без да се смята моралната мизерия на хиляди и хиляди хора, застрашени от един съд, пред който физическите страдания не представляват нищо. Религията на Исус Христос спечели чудни победи над човешкия егоизъм. Себеотрицанието и саможертвата на Христа са винаги в ума на Неговите съработници. При тях човешката воля се уеднаквява с тази на Бога. ...

Бог иска да даде на съработниците Си една богата опитност в Своята любов и в Своята спасяваща сила. Нека никога не казваме: "Аз нямам опитност!" Бог, Който обогати Павел с опитност, ще се открие на всяка душа, решила да Го търси с жар. Какво казва Бог за Авраама: "Защото съм го избрал" - казва Този, Който изпитва сърцата - "за да заповяда на чадата си и на дома си след себе си да пазят Господния път, като вършат правда и правосъдие, за да направи Господ да стане с Авраама онова, което е говорил за него!" (Бит.18:19). Аврам практикуваше религията в дома си и страхът от Господа пораждаше у него неподкупност. Онзи, Който благославя дома на праведния, знаеше, че патриархът ще постъпва според Неговото Слово. В ни един момент не трябва да изменим на святото дело или да се колебаем между доброто и злото. Светият Израилев е дал правила за поведение, които са приложими за всички, които представляват идеала, от който никой не може да се отклони безнаказано. Божията воля трябва да се търси старателно и съзнателно трябва да ѝ се отдаде върховно значение във всички неща. Именно от сърцето на безкрайната Любов се излъчват законите, на които трябва да се покоряват всички човешки инструменти.

Същият бдящ и свят Бог, Който познаваше Авраама, познаваше също и Корнилий. Той изпрати Своя ангел, носител на една вест до този човек, който беше получил и се беше възползвал от цялата светлина, дадена от Бога. "Ангелът му каза: "Твоите молитви и твоите милостини възлязоха пред Бога за спомен. И сега изпрати човеци в Иопия да повикат едного Симона, чието презиме е Петър. Той гостува у някой си кожар Симон, чиято къща е край морето" Авторизираният английски превод казва: "Той ще каже онова, което трябва да правиш (Деян.10:4-6). Така Господния ангел свърза Корнилий с човешкия инструмент, натоварен да му донесе повече светлина. Изучавайки грижливо цялата глава ще видите с каква простота е протекло всичко. После размишлявайте и върху това: ГОСПОД ПОЗНАВА ПО ИМЕ ВСЕКИ ЕДИН ОТ НАС! Той знае къде живеем, какъв дух ни вдъхновява и

всяка от нашите постъпки. По време на своята служба АНГЕЛИТЕ ПОСЕЩАВАТ ЦЪРКВИТЕ и отбелязват верността, с която изпълняваме различните си задължения.

Те отбелязват също и нашето небрежие. Вижте случая на Ананий и Сапфира. Те излъгаха Светия Дух, претендирайки че са посветили на Бога целия си имот. Измамата им стана причина да загубат не само настоящия си живот, но и бъдещия. Жалко е ако някой, който се занимава със свети неща, позволи на тези недостатъци на характера да жигосват службата му, правейки Бога съучастник на своите грехове. Бог желае заемащия доверен пост да проявява Христовия дух, но недостатъците на характера се намесват във всички негови дейности, така че святата Божия кауза бива заразена от егоизма. Господ знае дали тези, които поемат отговорности, са верни настойници, дали се проявяват като честни във всичките техни сделки, бележейки с този печат всички страни на работата им...

Вашето сърце е натъжено, но не си правете повече илюзии допускайки, че някой мъж или межа може да оцени светлината, излъчваща се от божествената святост, преди да е открил сърцето си на Исуса. "Облегнете се на Мен! - казва Той - Аз няма никога да ви липсват! Аз няма да ви изменя никога! Аз ще бъда за вас помощ в благоприятно време!"

Беше ми показано, че всички заемащи понастоящем някой важен пост в "Ривю" ще бъдат поставени на изпитание. Ако приемат Христос като техен образец, Той ще им даде мъдрост, знание и разум. Те ще растат в благодат и способности като Христос. Техният характер ще бъде оформен по Неговото подобие. Ако те се отклоняват от пътя на Господа, друг дух ще ръководи техните мисли и решения, ще замислят планове без помощта на Господа, ще следват своя собствен път и ще напуснат поста, който заемат. Според светлината, която ми беше дадена, ако те се отстраняват, за да следват своя собствен път, НЕКА НИКОЙ НЕ СЕ ОПИТВА ДА ГИ ПОДКУПВА С ПАРИ! Те ще станат една пречка и примка. Дошло е времето, когато ще се разколебае всеки, който е склонен към това, за да остане онова, което е непоклатимо!

(Писмо 20 а, 1893 г.).

27. ОНЕЗИ, КОИТО СА В ТРАУР

27.1. Един траур смекчава и покорява

Скърбите, които имах като мой дял, притежаваха смекчаващо и покоряващо влияние. Те премахнаха от сърцето ми всяка враждебност и го изпълниха със съчувствие и любов. Моите случаи на траур, моите скърби, моите страдания ще бъдат безполezni: те ме направиха да почувствам по-добре присъствието на моя Спасител. Моят поглед бе отправен към красотата на Небето, което е над нас, аз зърнах вечния свят и огромната награда. Когато всичко изглеждаше мрачно, между облаците се видя едно прояснено небе и бляскави лъчи, излъчващи се от трона, разпръснаха тъмнината. Бог не иска никой от нас да изпадне в скръб, с разбито сърце. Той иска ние да гледаме нагоре, за да забележим дъгата на обещанието и да отразяваме светлината към други лица.

* (Две от нейните четири момчета бяха умрели преждевременно: по-големият - Хенри - на 16 годишна възраст и Херберт, най-малкият - на три месеца. Съпругът ѝ, пастир Джеймс Вайт, умира през 1881 година, след много кратко боледуване, на шестедесет годишна възраст. По-нататък в тази глава се наемква за тази ѝ опитност.)

Съставителите

Нашият благословен Спасител стои близо до всеки, чиито очи, заслепени от сълзите, не успяват да Го различат. Той желае силно да стисне нашите ръце, докато ние се държим за

Него, чрез една проста вяра, умолявайки Го да ни води. Ние имаме една привилегия: тази да се радваме на Бога. Ако получаваме в сърцата си Исусовата утеха и мира на Христа, ще бъдем запазени съвсем близо до Неговото голямо сърце, преливащо от любов.

"Ривю енд Херълд", 25 ноември 1884 год.

27.2. Ще видим отново нашите деца

Утеха, отправена към една майка, загубила наскоро детето си

Моето сърце на майка е развълнувано от разказа за опитността, която сте направили при смъртта на вашето дете. Вие сте се молили на колене, подчинявайки волята си на Вашия Небесен Баща, оставяйки му грижата да реши. Аз изпитах една опитност, подобна на вашата.

Моят голям син беше поразен от болестта на 16 годишна възраст. Наговият случай изглеждаше сериозен. Той ни повика при своето легло и ни каза: "Татко, майко, ще ви бъде трудно да се разделите с вашия голям син. Ако Господ прецени, че може да запази живота ми, аз ще бъда щастлив заради вас. Ако съдейства за слава на Неговото име, моят живот ще завърши сега. Аз ще кажа: "Това е добре за моята душа! Татко, иди и се помоли насаме! Майко, направи същото! Тогава вие ще получите отговор, съобразен с волята на моя Спасител, когото обичате вие, когото обичам и аз!" ... Той се боеше, в случай че се помолим заедно, нашата любов към него да не ни накара да поискаме от Господа онова, което не беше най-доброто нещо!

Ние постъпихме така, както той желаше, и нашите молитви бяха съвсем подобни на вашите. Ние не получихме никакво уверение за оздравяването на нашия син. Той умря, като положи цялото си доверие в Исуса, нашия Спасител. Неговата смърт ни нанесе голям удар, но самата му смърт беше една победа, защото животът му беше скрит в Христа, в Бога.

Преди смъртта на моя голям син, моето бебе се разболя до смърт. Ние се молихме и се надявахме, че Господ ще ни запази това скъпо същество, но трябваше да затворим очите му и да го положим на покой в Исуса до момента, когато Онзи, Който дарява живот, ще дойде да събуди своите възлюблени и ще им дари едно славно безсмъртие.

След това моят мъж, този верен служител на Исуса Христа, който беше стоял до мен, в продължение на 36 години ми бе отнет и аз останах да работя сама. Той спи в Исуса. Аз нямам сълзи за проливане върху неговия гроб! Но, колко много ми липсва той! Колко много бих имала нужда от неговите съвети и от неговата мъдрост! Как бих искала да чуя неговите молитви да се присъединяват към моите, да искаме светлина и насока, мъдрост за установяване на плановете и да ги изпълняваме!

Но Господ беше моят съветник и Той е, Който ще ви даде благодат да понесете вашата загуба.

Вие ме питате за спасението на вашето малко дете. Христос ви е отговорил предварително, като каза: "Оставете дечицата да дойдат при мене, и не ги възпирайте; защото на такива е Божието царство" (Лука 18:16).

Припомнете си това пророчество: "Така казва Господ: Глас се чува в Рама, ридание и горчиво плакане; Рахил оплаква чадата си, и не иска да се утеши за чадата си, защото ги няма. Така казва Господ: Въздържай гласа си от плач и очите си от сълзи; защото делото ти ще се възнагоди, казва Господ, и те ще се върнат от земята на неприятеля. Има надежда за сетнините ти, казва Господ, и чадата ти ще се върнат в своите предели" (Иер. 31:15-17).

Това бъдеще е за вас! Утешете се и се доверете на вашия Господ! ... Господ ми показа, че много малки деца ще бъдат положени в покой преди времето на скръбта. Ние ще видим отново нашите деца! Ще ги срещнем и ще ги познаем в небесните дворове. Доверете се на Господа и не се страхувайте! ...

(Писмо 196, 1899 година)

27.3. Децата в момента на възкресението

Редове, писани по време на смъртта на детето на сестрата близначка на Е. Г. Вайт

Нашите най-скъпи надежди са често пъти измамани тук на земята. Смъртта ни изтръгва нашите любими хора. Ние им затваряме очите, полагаме ги в ковчега и ги отстраняваме от погледа си, но надеждата ни ободрява. Раздялата не е окончателна. Ще видим отново любимите ни същества, които спят в Исуса! ... Те ще се завърнат от страната на неприятеля. Онзи, Който дава живота, идва отново придружен от милиарди святи ангели. Той развързва връзките на смъртта, счупва веригите на гроба: пленниците излизат в добро здраве и са облечени в безсмъртна красота.

В същия момент, когато малките деца ще излязат безсмъртни от своите прашни легла, те ще литнат към обятията на своите майки. Те ще се съберат завинаги. Но мнозина от тези малки деца няма да намерят там една майка. Напразно ще се очаква радостната победна песен на една майка. Ангелите ще вземат тези сирачета и ще ги заведат при дървото на живота.

Исус поставя короната, един блестящ златен венец върху тези малки глави. Бого желае скъпата майка на Ева да бъде там, за да могат малките крилца да се свият върху обятията на сияещата от радост майка...

"Младежки инструктор", април, 1858 година

27.4. Мислете за момента, когато членовете на семейството ще бъдат щастливо събрани

Утеха, по повод загубата на една съпруга

Скъпи брат,

Получих вестта за смъртта на вашата съпруга, но не знаех нищо за нейното заболяване. Съчувствуваме ви. Молим се Господ да ви утеши и да ви даде своята благодат, за да не бъдете смазани от удна твърде голяма скръб. Нека благодарим на Бога, че вървим към обещаното наследство. Нека благодарим за това, че Неговото спасение е съвсем близо.

Като мисля за вашите деца, за които жена ви верно изпълни задълженията си на майка, вие имате повод да се радвате за онова, което тя е направила според възможностите си, за да ги доведе до познание на Господа. Благият Господ, Който вземаше малките деца в Своите ръце и ги благославяше, не ще остави без утеха нито вас, нито вашите деца. Една двойна отговорност лежи сега и занаяпред върху вас. Дано Господ вложи в сърцата на онези, които ще се грижат за тези агънца на Христовото стадо, да се отнасят с тях с кротост, нежност и любов, за да могат техните неопитни крачки да бъдат водени винаги в сигурни пътеки.

Скъпи малки, сестра Вайт ви обича! Тя ще се моли на Спасителя да ви благослови, защото Той ви обича като свои малки деца.

Брат Е., знам, че с голяма скръб сте погребали едно скъпо същество. Но какво казва Писанието: "Тук е нужно издържанието на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса. И чух глас от небето, който казваше: Напиши, блажени от сега нататък мъртвите, които умират в Господа; да! казва Духът, за да си починат от трудовете си; защото делата им следват подир тях" (Откр.14:12-13).

Ние ще се молим за вас и за вашите скъпи малки деца, та чрез търпение да останете верни към небето. Ние ще се молим затова, вие да успеете да ръководите тези малки и да можете заедно с тях да получите венета на живота в небесното жилище, което е приготвил за вас, и накрая, с вашата жена и с вашите деца, да бъдете едно щастливо събрано семейство там, където никога вече няма да има раздяла.

С много любов и съчувствие.

(Писмо 143, 1903 година)

27.5. Призовани да участвуват в едно специално възкресение

Думи, отправени към един съпруг и деца, загубили майка си

Скъпи брат, не зная какво да ви кажа... Бях потресена от новината за смъртта на вашата жена. Едва мога да повярвам това. През миналата съботна нощ Бог ми показа онова, което ще ви кажа: Аз видях, че тя беше запечатана, че тя ще излезе при

Божия глас, че ще стои на земята, и ще бъде с 144 000! Видях, че вие не трябва да скърбите за нея; тя ще си почива по времето на скръбта. Всичко, за което можем да съжаляваме е, че сме лишени от нейното присъствие. Но аз видях, че нейната смърт ще има добри резултати.

Предупреждавам Ф. и другите деца да се приготвят да отидат да срещнат Исуса. Тогава те ще намерят отново тяхната майка, за да не я напуснат никога вече. Деца, искате ли да чуете верните предупреждения, които тя ви даваше, докато беше още с вас, за да не бъдат напразни молитвите, които тя е представяла на Бога за вас? Предайте сърцата си на Бога и не оставяйте да отmine нито един ден, преди да сте сигурни, че обичате Исуса.

Скъпи брат, ние помолихме Бога да препаше кръста ви, за да можете да понесете вашата скръб. Бог ще бъде с вас и ще ви подкрепи, само да имате вяра! ...

Не плачете като онези, които нямат надежда! Гробът няма да може да я задържи дълго време. Надявайте се на Бога, скъпи брат, и бъдете смел - вие ще я срещнете отново! Ние не преставаме да се молим да могат божествените благословения да почиват върху вас и вашите близки. Бог ще бъде ваше слънце и ваш щит. Той ще стои до вас в тази голяма скръб, в това горчиво изпитание. Понасяйте мъжествено изпитанието си и ще получите славен венец, заедно с вашата съпруга, в деня на явяването на Исуса. Стойте твърдо за истината и ще бъдете увенчани заедно с нея със слава, почест, базсмъртие, и вечен живот!

(Писмо 10, 1850 година)

27.6. Исус казва: "Облегнетб се на Мен!"

Думи, отправени към родители, които са загубили деца в море

Често, много често мисля за вас... Утешенията на писанията са много големи; те се предлагат изобилно на наскърбените, на лица, които са загубили някого..., на болни или страдащи. Стори ми се, че чувам Исус да ви казва: "Татко и майко, облегнете се силно на Мен! Никога моята ръка няма да ви липсва. Тя ще бъде достатъчно силна, за да ви подкрепи в най-трудните моменти. Нека ви бъде достатъчно да се доверите на Мен. Вие ще бъдете водени в сигурност и здраво подкрепяни".

Колко е съпоценна Библията! Нейните истини са пълни с благословения! Можем да различаваме и да се радваме на светлините на Неговите обещания. Това са декларациите на един Безкраен Бог. Ние чуваме Неговия глас чрез Словото Му. Искам да вярвам, че вие имате добър кураж.

Възможно е да не сте в състояние да си обясните онова, което ви се случи. Всичко може да остане в една непроницаема тайна до деня, когато морето ще върне мъртвите си. Но нека вашите сърца не се отдават на скръбта, защото мъртвите принадлежат на Бога и Той ще направи онова, което иска със

Своите Си. Ние знаем едно нещо: Неговата любов надвишава нашата и Христос ги е обикнал толкова, че е дал живота Си, за да ги изкупи! И така, нека си почиват и нека вашето сърце се обърне ревностно към Бога, към Исуса, Който може да отговори на всички ваши желания, на всички ваши нужди...

При всички обстоятелства, при които се намирате, колкото и тъмни и загадъчни да изглеждат за нас пътищата на провидението, дори ако вие трябва да напредвате в дълбоки води, ако изпитанията и загубите се умножават, при все това ви е дадена увереността: "... всичко съдействува за добро на тия, които любят Бога, ..." (Римл. 8:28) "... зная в Кого съм повярвал, и съм уверен, че Той е силен да упаци до оня ден онова, което съм Му поверил" (II Тим. 1:12)

(Писмо 32, 1893 година)

27.7. Блажени мъртвите, които умират в Господа

Утеха по случай смъртта на една майка

Скъпа сестро,

Прочетох писмото ... Във връзка със смъртта на Вашата майка мога да кажа: "... Блажени отсега нататък мъртвите, които умират в Господа; ..." (Откр. 14:13). От дълго време Вашата майка беше много слаба. Вие се грижехте винаги за нея. Ще ви бъде трудно повече да не виждате лицето ѝ. Ако живеехме по-близо до вас, бехме ви казали: "Елате да си починете малко!" Но Вие сте задържани от ангажименти. Мога само да ви кажа: "Доверете се на Господа!"

Вашата майка ще ви липсва много...И все пак, нека да си призная, че съм загрижена по-малко за праведните, които са умрели, отколкото за живите. Зная, че вие сте положили вашаа майка в гроба с пълна увереност, че ще излезе от него при звука на Божията тръба...Лично аз зная какво означава да пагребеш същества, които са ти скъпи. Моят баща, моята майка, моите братя и сестри, моят мъж, двама от моите синове спят в гробовите си. Аз ги надживях заедно с моята сестра Мария и с моите двама сина...

(Писмо 98, 1903)

ЧАСТ СЕДМА

ВЪРХУ УПОТРЕБАТА НА ЛЕКАРСТВОТА

ВЪВЕДЕНИЕ

Наскоро след като беше организирана Генералната конференция на адвентистите от седмия ден през май 1863 година, когато църквата броеше само 3500 членове, Елена Г. Вайт получи едно видение, определено да привлече вниманието на адвентистите върху здравето и връзката, която съществува между физическото благосъстояние и духовната опитност. Свет-лината, която бе дадена, засягаше много аспекти на живота, включително и режимът на следване, значението на чистия въздух, използването на водата, здравословното облекло, упражненията, почивката и пр. Това откровение от 6 юли 1863 година, имаше преди всичко наставления относно страничните действия на отровите, съдържащи се в дрогите, които са толкова често предписвани от лекарите.

През следващите години това основно видение, относно здравната реформа, бе последвано от много допълнителни видения, показващи в повече подробности принципите, които човек трябва да следва, за да бъде в добро здраве, и грижите за болните, а също и необходимостта да се установят медицински институти и начинът на тяхното ръководене.

Елена Вайт писа много върху тези предмети, които бяха представени за първи път по един пълен начин през 1864 година в "Духовни дарби", том IV, стр.120-150, в една статия озаглавена "Здраве" (преиздадена отново на части на английски). След това Елена Вайт разви съдържанието на тези 30 страници в една серия от шест статии, издадени под общо заглавие "Болестта и нейните причини". През 1865 година тези статии бяха включени в шестте брошури, събрани от пастир Джеймс Вайт и неговата жена под заглавие "Здравето или как да живеем" – по една статия от Е.Г.Вайт, включена във всеки брой. (Шестте статии са отпечатани като притурка към този том). В течение на няколко десетилетия, които последваха, различните

периодични издания на деноминацията включваха статии от Елена Вайт върху важноста на здравето. През 1890 година тя представи една обща картина на здравната вест в първата половина на книгата "Християнско възпитание и хигиена според библията". През 1905 година тя публикува важния си труд върху тази тема: "Лъчи на здраве". Нейното желание беше тази книга да бъде широко разпространена в Америка и в други страни.

Всеки път, когато Елена Вайт правеше пълно изложение на въпросите, отнасящи се до здравето, тя говореше и за дрогите, съдържащи отрови и тяхната употреба при лекуване на болните. Този аспект на темата - изтъкнат в първите видения относно здравната реформа - взема осем страници в "Духовни дарби", където беше представен за първи път. Цяла една статия върху "Болестта и нейните причини" беше посветена върху въпроса за дрогите.

От друга страна гласът на Елена Вайт не беше изолирано явление по онова време. От двете страни на Атлантика имаше лекари, които съжаляваха, че липсва добра диагностика и изразяваха съмнения върху правилността от употребата на много дроги, съдържащи отрови и предписани с лека ръка. От това произлиза една постепенна промяна в лекуването на болните, що се отнася до тези дроги. Тези промени бяха по-бързи и по-значителни през първото десетилетие на XX век, благодарение на прогреса на медицинската наука.

Именно в своите първи писания Елена Вайт се изразява остро и критично по адрес на лекарите от онова време и относно употребата на дрогите. По този предмет можем да се осведомим, като изучаваме трудовете, посветени на медицината, публикувани през тази епоха и четейки лесно достъпния труд "История на нашата здравна вест" от Д. Е. Робинзон, стр. 13 до 17.

В книгите, където третира специално проблемите и дейността на църквата и нейните членове, Елена Вайт дава повече място на предмета за здравето и грижите, които трябва да се положат за болните, отколкото на всеки друг предмет. Нейните съвети са предложени на вярващите в повече от две хиляди страници в "Лъчи на здраве", "Медицинската служба", "Съвети върху диетата и храната", "Съвети за здравето", "Въздържание" и също така отделни глави от "Свидетелства към църквата". Читателят, който желае да получи една пълна и вярна картина от вестта на здравната реформа, трябва да се обърне към тези източници.

В настоящия том са събрани четири глави от изказвания, вестии от различни източници, някои отпечатани, а други още неиздадени - предназначени преди всичко за медицинския персонал в нашите институти. В тях виждаме как самата Елена Вайт прилагаше принципите, открити в нейните видения. В различните й изказвания по повод грижите, които трябва да се полагат за болните, тя държеше винаги пред очите ни идеала, към който ние трябва да се стремим. Тя призна при все това, че има моменти и обстоятелства, когато е позволено и дори

необходимо да се употребяват лекарства, без да се изключат и онези, които съдържат отрови.

Многозначителен факт: Елена Вайт ни уверява, че ангели присъствуват заедно с Христа в операционната зала, за да помагат и ръководят посветения християнски лекар, пристъпващ към хирургическа операция. Преди една тежка операция тялото е подложено под влиянието на силни и вредни дроги, които предизвикват пълно безсъзнание и безчувственост. След операцията лекарят може да сметне за необходимо използването на болкоуспокояващи средства, съдържащи почти със сигурност отрови и то за да се избегнат болки и усложнения, които могат да причинят смърт.

Мнозина, желаещи да познаят Божията воля и да се съобразяват с нея, са загрижени от същите въпроси, поставени от един студент по медицина, който през 1893 година запита Елена Вайт относно употребата на дроги в нашето медицинско дело... Мнозина студенти се питат какво означава думата "дрога" в "Как да живеем". Отнася ли се това единствено за най-силните лекарства като: живак, стрихнин, арсеник и аналогичните им отрови - това, което ние студентите по медицина наричаме "дроги" или трябва да се мисли също и за по-прости лекарства, като поташ (калиев карбонат), йод и пр.? Ние знаем, че нашият успех зависи от верността, с която приемаме божествените методи. Тази причина, която ме кара да поставя този въпрос?"

Отговорът на този въпрос на студента по медицина ще намерите в началото на двадесет и осма глава, която следва непосредствено

КОМИТЕТЪТ НА ВАЙТ

28. ДЕКЛАРАЦИИ ОТНОСНО УПОТРЕБАТА НА ДРОГИ

28.1. Изявление в отговор на въпроси относно дрогите

Вашите въпроси (виж забележката във въведението, което предхожда тази глава), казвам Ви това, бяха третираны на широко, дори изчерпателно, в "Как да живеем". Вие споменавате дрогите, които съдържат отрови. По-обикновените лекарства са по-малко вредни, пропорционално на това, колко по-прости са те. Но те са употребявани неправилно. Съществуват прости треви и корени, които всяко семейство може да използва, без да прибягва до лекарства, както и към адвокат не се прибягва винаги.

Аз не мисля, че бих могла да ви препоръчам лекарства, посочвани от лекари, като напълно безвредни. При все това, не би било мъдро да се започва спор на тази тема.

Лекарите използват с удоволствие лекарствата си, но аз се противопоставям енергично на тези неща. Те не лекуват; те премахват само болката, като я заместват с една по-голяма такава. Някои, които предписват тези дроги, не биха желали да ги използват самите те или да ги дават на своите деца. Ако те разбират добре естеството на човешкото тяло и функциите на тази деликатна машина, те трябва да знаят, че сме устроени по един бъдещ възхищение начин и че ни най-малката частица от тези силни дроги не би трябвало да бъде въвеждана в живия човешки организъм.

Според онова, което ми беше показано относно медикаментите, разбрах, че адвентистите от седмия ден трябва да основат институти, където да се оставят настрана всички тези вредни за здравето открития и където лекарите ще лекуват болните съгласно принципите на хигиената. Би трябвало да се погрижим преди всичко да имаме добре подготвени болногледачи, добре образовани лекари, способни да преподават "правило след правило, заповед след заповед - тук малко, там малко" (Исая 28:10)

Научете хората на правилни и здравословни навици, спомняйки си, че по-добре б да се предпазва, отколкото да се лекува. От голямо значение е да се чете и изучава онова, което се отнася до този предмет.

(Писмо 17 а, 1893 година)

28. 2. Други по-точни изявления

Имат ли вреден ефект тези лекарства?

В тялото не би трябвало да се внася нищо, което оставя след себе си вредни последици.

"Медицинска служба" стр.228 (ръкопис 162 "Как да ръководим един санаториум", 1897 година)

Най-простите лекарства могат да помогнат на природата, без да останат следи след тяхната употреба.

(Писмо 82, 1897 г. на д-р. Келог)

Вещества, които отравят кръвта

Ние препоръчваме употребата на простите лекарства в нашите санаториуми. Отказваме употребата на дроги, които отравят кръвта. В тези институти би трябвало би трябвало да се дават разумни съвети върху храната, напитките, дрехите и навиците, които поддържат здравето.

("Диета и храна", стр. , проповед, изнесена в Лоди (Калифорния) на 9 май 1908 година)

Не се опитвайте да премахнете една трудност, прибавяйки временно на медикаменти, съдържащи отрови!

("Здравна служба", 1905 година, стр. 235)

Всяка вредна дрога, внесена в стомаха ни, с или без медицинско предписание, насилва организма и уврежда целия механизъм!

(Ръкопис 3, 1897 година)

Съсипват жизнените сили

Дрогите имат тенденцията винаги да съсипват и да разрушават жизнените сили!

("Медицинска служба", 223 стр., ръкопис
озаглавен "Санаториум", 1887 година)

Течни лекарства, съдържащи отрови, имат продължителни и опасни последици. Божиите служители не би трябвало да предписват лекарства, когато знаят, че те ще оставят вредни последици след себе си, дори ако донасят временно облекчение. Всяко течно лекарство, съдържащо отрови, извлечени от растително или минерално царство, ако бъде погълнато от организма, упражнява разрушително влияние, като засяга черния дроб, белите дробове и смущава функцията на целия организъм.

("Духовни дарби" том 4 стр.140, 1864 година)

Фатални последици след употребата на дроги, съдържащи отрови: Простите лекарства, които предлага природата, благоприятствуват оздравяването, без да рискуват появата на фатални последици, които често придружават употребата на 212 дроги, съдържащи отрови. Тези медикаменти неутрализират природната сила, която действа при болния. Болните трябва да се научат да упражняват тази сила чрез едно просто, здравословно живеене и хранене, като се откажат да претоварват стомаха си чрез твърде голямо разнообразие от храни при едно и също ядене. Всички тези неща трябва да бъдат взети под внимание при възпитанието на болния. Дружески разговори би трябвало да покажат, как да се запази здравето, избягвайки болестта, как да се почива, когато това е необходимо. Болните трябва да се научат да упражняват тази сила чрез едно просто, здравословно живеене и хранене, като се откажат да претоварват стомаха си чрез твърде голямо разнообразие от храни при едно и също ядене. Всички тези неща трябва да бъдат взети под внимание при възпитанието на болния. Дружески разговори би трябвало да покажат, как да се запази здравето, избягвайки болестта, как да се почива, когато това е необходимо.

(Писмо 82, 1908 година до лекарите и
администраторите на Лома Линда)

28.3. Съвети относно предписването на дроги

Рядко те са необходими! Нека се употребяват възможно по-малко! Медицинското лечение чрез употребата на дроги, както това се практикува нашироко, представлява едно истинско проклятие. Научете се да се справяте без дроги! Използвайте ги все по-малко и разчитайте все-повече на здравословните средства! Тогава природата ще предложи своята помощ на лекарите, които са в служба на Бога: ЧИСТ ВЪЗДУХ, ЧИСТА ВОДА, ПОДХОДЯЩИ УПРАЖНЕНИЯ, ЧИСТА СЪВЕСТИ! Онези, които упорствуват

да употребяват чай, кафе, месни храни, ще изпитват нужда от дроги, докато много хора биха могли да възвърнат здравето си без ни най-малка частица от медикаменти, ако биха се съгласили да се подчинят пред законите на здравето. Употребата на дроги е рядко необходима!

"Съвети към здравето", стр. 261, 1890 г.

(Съставителите коментират тези думи така:

"Елена Вайт е дала този съвет в съгласие с онова, което предхожда, когато е била запитана по повод употребата на хинин за лекуване на малария. Нейния син, който я придружаваше и ѝ помагаше, е докладвал това, както следва:

"Веднъж, когато бяхме в Австралия, един брат, който беше мисионер във островите, разказа на майка ми за заболяването на своя голям син и смъртта му. Последният заболял тежко от малария, но баща му, когато бил посъветван да му дава хинин отказал, понеже "Свидетелствата" не съветвали това. Когато срещна сестра Вайт, той я запитал: "Бих ли извършил грях, ако бих дал хинин на моето момче, знаейки, че не съществува друго средство, за да спре едно заболяване, което заплашва да причини смъртта на болния?..." Отговорът беше: "Не! В такива случаи трябва да се действа!" (Вилиям С. Вайт, писмо от 10 септември 1935 година)

ДА СЕ СТАРАЕМ ДА НАМАЛИМ УПОТРЕБАТА ИМ!... Лекарите би трябвало да се стремят да не увеличават употребата на дрогите, но да я намаляват. Когато лекарката А. дойде на 213 работа в "Здравния институт" (така наричали някои наши медицински институти в началото им, преди да станат санаториуми и болници - съставителите), тя се отказа от употребата на здравословни средства и се задоволи със това да предписва малки хомеопатични дози при всички случаи на заболяване. Това не беше в съгласие със светлината, която Бог е дал! По този начин нашите църковни членове, на които беше препоръчано да се избягват дрогите под каквато и да било форма получиха различни наставления.... (Писмо 26 а, 1889 година, към един от главните лекари на един институт

НЕ СА НЕОБХОДИМИ СИЛНИ МЕДИКАМЕНТИ. Първата задача на лекаря се състои в това да научи болния и всяко страдащо лице как да постъпва, за да избегне болестта. Човек може да бъде много полезен, ако просвети умовете на всички онези, които може да достигне, показвайки им най-добрите средства за избягване на болестта и страданието, рухването на организма и една преждевременна смърт. Но онези, които се грижат да предприемат една работа, изискваща физическо и умствено усилие, ще предпочетат да предпишат дроги, които подготвят за организма много по-големи злини от онези, които се надяват да бъдат излекувани.

Лекарят, който ще има моралния кураж да рискува своята репутация, излагайки ясно фактите, показвайки естеството на болестта и начините да се предпазим от нея, както и главните ефекти на дрогите, ще си постави една трудна задача, но той ще

живее и ще остави и други да живеят... Ако иска да изпълни мисията на реформатор, той ще се изразява направо относно здравословния апетит и опустошителните навици, що се отнася до дрехите, храната, напитките, претоварването, които упражняват разрушително влияние върху темперамента и физическите и умствени способности...

Да се съобразяваме с добрите навици на един разумен и настойчив начин, това означава да се премахнат причините на болестта, без да се прибягва към силни дроги. Мнозина продължават да си позволяват удоволствия, противни на природата, а резултатите от това ще произведат колкото е възможно по противоестествени условия. ("Медицинска служба" 221, ръкопис "Санаториум" 1887 година)

Обикновени практики

Лечението чрез дроги, така, както се практикува, е едно проклятие! ("Здравословен живот" стр. 246, 1888 година)

Намалена опасност, ако дрогата се предписва с мъдрост

Нашите институти бяха основани, за да се лекуват болните чрез здравословни методи, премахвайки почти напълно дрогите... Нашето незнание е без извинение, ако разрушаваме Божия храм, внасяйки в стомасите си дроги, съдържащи отрови 214 в едно разнообразие от имена, които ние дори не разбираме. Длъжни сме да отказваме такива рецепти.

Ние желаем да основем един санаториум (в Австралия), където болните ще могат да бъдат лекувани с естествени средства и където хората се учат да се лекуват сами в случай 214 на заболяване, да се хранят умерено със здравословни храни, да отказват всички наркотици: чай, кафе, ферментирани вина, стимулатори от всякакъв вид и да премахнат употребата на животинска плът!

("Въздържание" стр.88, 89, ръкопис 1896 година)

Идеалът - да се преустанови употребата на дрогите

Когато разберете физиологията, вие ще предписвате много по-малко дроги и накрая ще можете да се справите и без тях. Лекарят, който практикува своята професия върху основата на дрогите, не разбира нищо от деликатния механизъм на човешкия организъм. Той внася в него едно семе, чийто разрушителни резултати ще се чувствуват през целия живот. Аз не мога да се въздържа да не кажа това. Христос плати една много висока цена за изкупуването на човека, за да бъде третирано тялото му толкова грубо чрез медикаментите.

Изминаха вече няколко години откак Господ ми откри, че би трябвало да се основат институти, където да се лекуват болни, без да се прибегва до дроги.

Човекът е Божия собственост; разрушенията предизвикани в живото обиталище, страданията, причинени от смъртоносните семена, хвърлени в човешкия организъм, представляват едно оскърбление срещу Бога!...

("Медицинска служба" стр. 229, към един от главните лекари и неговата жена, 1896 година)

28.4. Божественото присъствие в операционната зала

(Уверенията, дадени в тази глава, не оставят място за никакво съмнение относно правилността на операция с употребата на анестезия).

Христос в операционната зала

Преди да се пристъпи към операция, нека лекарят измоли помощта на Великия Лекар! На онзи, който страда, той ще даде уверението, че Бог може да помогне по време на кризата и че при беда, Той е едно прибежище за всички, които Му се доверяват.

("Лъчи на здраве", стр. 299)

Спасителят присъствува в стаята на болния и в операционната зала! Неговата мощ върши големи чудеса за слава на името Му!

(Ръкопис 159, 1899 г. Ръкопис върху привилегията и задълженията на лекаря - християнин)

Хирургията не съдържа в себе си изоставяне на вярата. Ние имаме привилегията да използваме всички средства, които Бог ни предлага във връзка с нашата вяра, след това да му се доверим, да се облекнем на обещанието Му. Ако една операция се оказва необходима и лекарят е готов да я предприеме, това не означава човек да отрече вярата си, приемайки операцията. Нека пациентът подчини волята си преди всичко на Бога, след това да Му се довери, приближавайки се до Великия Лекар, мощния Лечител и да Му се повери безрезервно. Господ ще почете вярата по начин, както ще прецени за най-подходящо при прославяне на Неговото име. "Ще опазиш в съвършен мир Непоколебимия ум, защото на Тебе уповава. Уповавайте на Господа винаги, защото Господ Иехова е вечна канара" (Исая 26:3-4)

ИСУС РЪКОВОДИ ВАШИТЕ РЪЦЕ! Кой стоеше до вас, докато вие пристъпвахте до тези тежки операции? Кой поддържаше вашето спокойствие и вашето хладнокръвие в тези критични моменти, давайки Ви едно живо различаване, едно ясно виждане, здрави

нерви и една сърчна точност? Господ Исус изпраща Своя ангел при Вас, за да Ви каже онова, което трябва да правите. Една ръка се положи върху вашата - това е Исус, а не Вие сам! Той направляваше движенията на Вашия инструмент! Понякога Вие си давахте сметка за това и Вие се радвахте на чудно спокойствие. без никаква припряност, но с бързина работехте Вие, знаейки, че няма нито един момент за губене. Господ Ви благослови богато!... (Свидетелства: т.8 стр. 187,188 - до главния лекар на санаториума в Батъл Крик, 1899 година).

Когато Вие гледахте на Бога по време на тежки операции, Божии ангели стояха до Вас и тяхната ръка се отгатваше, докато Вие извършвахте Вашата работа с една точност, която изпълваше с възхищение наблюдаващите!... (Писмо 73, 1899 година - отправено до същия лекар).

БОЖЕСТВЕНИЯ НАБЛЮДАТЕЛ ДО ЛЕКАРЯ - Христос най-големият мисионски Лекар, Който някога е живял. Той не е пропусна нито един случай! Той знае, как да укрепява и да ръководи лекарите на този институт. Той стои зад тях, докато те извършват трудни операции. Ние знаем добре, че това е така. Той е спасил живота на мнозина, които биха били загубени, само ако бистурата се беше отклонила на косъм в страни. Божий ангели вършат постоянно своята служба за онези, за които Христос даде живота Си!

Бог дава сърчност и способности на лекарите в този институт, защото те са на негова служба. Те знаят, че тяхната способност произлиза от Бога. Те си дават сметка, че един Божествен Наблюдател стои до тях - ИМЕННО ТОЙ ДАВА МЪДРОСТ НА ЛЕКАРИТЕ И ИМ ПОЗВОЛЯВА ДА ПОСТЪПВАТ ПО РАЗУМЕН НАЧИН!...

(Ръкопис 28, 1901 година - думи отправени към служители в санаториума в Света Елена).

Трябва да приемам редовно НАЙ-ЗДРАВΟΣЛОВНИТЕ ХРАНИ, които ще произведат кръв с превъзходно качество, и не трябва да РАБОТЯ ПРЕКАЛЕНО, ако това е възможно.

Ако съм престъпил законите на здравето, които Бог е установил за мое добро, трябва да се покая и да се поставя в най-благоприятни условия, под грижите на лекарите, които Бог е създал: ЧИСТ ВЪЗДУХ, ЧИСТА ВОДА и спасителните СЛЪНЧЕВИ ЛЪЧИ.

Водата може да се употреби по много начини, за облекчаване на страданието. Една голяма чаша чиста, топла вода преди ядене винаги ще има благотворен ефект.

Една чаша настойка от мента ще успокои нервите.

Чай от хмел ще благоприятства съня. Лапа от хмел върху стомаха, ще успокои болката.

Ако очите са слаби или болезнени, или пък възпалени, едно фланелено парче, натопено в топла и солена вода, ще донесе бързо облекчаване.

Ако в главата има прилив на кръв, една баня на краката с малко синап, ще донесе облекчение.

Съществуват много други прости лекарства, които благоприятстват функционирането на органите. Господ очаква да си служим с тях; нашите големи нужди са случаи за Бога. Чиста самонадеяност би било, да се иска от Бога оздравяване, когато човек е много мързелив и не употребява достъпните за всички, лекарства!...Господ очаква всеки да печели своя хляб с пот на челото. Той не иска да жънем, без да сме обработвали земята. Само тогава Бог изпраща дъжда и слънцето, за да направи да израстат растенията. БОГ ДЕЙСТВА, А ЧОВЕК СЪТРУДНИЧИ! Така има сеитба и жетва.

Бог направи да поникнат треви по земята, за да бъдат употребявани от човека. Ако ние разбираме естеството на корените и тревите и се научим да си служим с тях, не ще има никаква нужда да се прибегва така често до лекар, и хората ще се радват на много по-добро здраве. Аз вярвам, че Великият Лекар може да бъде повикан на помощ, след като споменатите лекарства са били употребени!

(Писмо 35, 1890г., до един мисионер)

30.4. СЪВЕТ ДО ГЛАВНИЯ ЛЕКАР НА ЕДИН НОВ САНАТОРИУМ

Направете всичко, което зависи от вас, за да станете институт-съвършен: отвън и отвътре. Направете така, че всичко в околността му да бъде в ред. Не оставяйте нищо, което може да създаде неприятно впечатление у пациентите.

Окуражавайте пациентите да живеят по един здравословен начин и да се упражняват достатъчно. Това ще допринесе много

за възстановяването на здравето им. Нека бъдат поставени пейки в сянката на дърветата, за да се позволи на пациентите да прекарват повече време на открито.

Би трябвало да се предвиди място, обградено с платна или стъкло, където при прохладно време, пациентите ще могат да стоят на слънце, необезпокоявани от вятъра.

Чистият въздух, слънчевата светлина, ведрата атмосфера в института и вълн от него, любезните думи и пропитите с любов дела: ето лекарствата, от които имат нужда болните, и Бог ще увенчае с успех вашите усилия, да предложите тези лекарства на болните, които постъпват в института. Вашето добро настроение, вашите думи на симпатия и надежда, казани на другите, ще изпълнят душата им със светлина и мир. При всичко това, не забравяйте никога, че сияйните лъчи на божественото благословение имат неоценима стойност.

Обяснете на болногледачките и на пациентите стойността на терапевтичните средства, които Бог е предвидил в изобилие, и ползата от тези прости и лесно достъпни неща. Ще ви кажа една дума относно опитността, която направих с дървения въглен, като лекарство. Той е по-ефикасен от дрогите в някои случаи на стомашно разстройство. Малко маслиново масло, в което се поставя от този прах, може да подобри състоянието на болния и дори да го излекува. Това е нещо превъзходно! Дървен въглен от евкалиптово дърво, стрит на прах - ето, какво употребявахме често, в случай на възпаление.

Изучавайте и проповядвайте винаги употребата на най-простите лекарства! Човек може да разчита на Господното благоволение, ако употребява тези средства, достъпни за всички.

(Писмо 100, 1903г.)

30.5. ДРУГИ ОПИТИ С ДЪРВЕН ВЪГЛЕН

БЪРЗО ОЗДРАВЯВАНЕ. Един брат се разболя. Касаеше се за чревно възпаление, придружено с хеморагична дизентерия. Този човек не спазваше вярно здравната реформа и прекаляваше на трапезата. Ние се готвехме да напуснем Тексас, където бяхме работили в продължение на много месеци; колите бяха готови да откарат този брат заедно със семейството му и други лица, заболели от малария. Моят мъж и аз, бяхме решили по-скоро да поемем разходите, отколкото да видим да умираат много глави на семейства, оставяйки вдовици и деца без средства за съществуване.

Двама или трима болни бяха поставени в една товарна кола с ресори върху пружини. Но аз бях извикана при човека, който страдеше от чревно възпаление. Трябваше да се откажем от идеята да го пренесем, понеже имаше опасност от гангрена. Тогава аз получих като вдъхновение от небето: да се вземе въглен на прах, да се постави във вода, да се даде на болния

да изпие тази вода и да се постави превръзка от дървен въглен върху корема и стомаха. Ние се намирахме на повече от километър и половина от Денисън, но синът на болния отиде при един ковач, взе дървен въглен, стри го на прах и го употреби според дадените му наставления. От това се получи подобрене след час и половина. Ние трябваше да заминем, оставяйки назад това семейство, но каква беше нашата изненада на следващия ден, когато видяхме тяхната кола да ни догонва. Болният лежеше върху едно легло в колата. Божието благословение си беше послужило с това просто средство.

(Писмо 182, 1890 г., до един мисионер)

ДЪРВЕН ВЪГЛЕН И ЛЕНЕНО СЕМЕ. Ние имаме голяма нужда от една болница. Миналия четвъртък сестра Сара Макентерфер (една способна и опитна медицинска сестра, която придружаваше Елена Вайт в нейните пътувания и ѝ служеше като секретарка-Съставителите) беше поканена да види, дали може да направи нещо за малкото дете на брат Б.; на възраст 18 месеца. От много дни то беше с подутото коляно и се предполагаше, че се дължи на ухапване от насекомо. На възпаленото място беше поставен прах от дървен въглен, смесен с ленено семе. Тази лапа предизвика незабавно облекчение. Детето, което беше викало пронизително през цялата нощ, не закъсна да заспи. Днес сестра Макентерфер отиде да види малкото на два пъти. Тя открила оттеклата част, и там имало изобилно изтичане на жълта материя и кръв. Детето изпита голямо облекчение. Ние благодарим на Бога, че ни научи да си служим по разумен начин с простите средства, които са ни достъпни, за да успокояваме болката и да лекуваме болестта. (Ръкопис 68, 1899 г.)

30.6. ДРУГИ СПОМЕНАТИ ЛЕКАРСТВА

ЛАПАТА ОТ СМОКИНИ НА ЕЗЕКИЯ. Когато Езекия се разболя, Божият пророк му предаде вестта за близката му смърт. Царят помоли горещо Господа, Който го чу и му обеща продължение на живота му от петнадесет години. Би била достатъчна една единствена дума от Бога, едно просто докосване, за да оздравее Езекия моментално. Вместо това обаче, беше заповядано да се постави на болното място една лапа от смокини. В резултат на това, Езекия оздравя. Бихме сторили добре, ако отдадем повече внимание -отколкото правим това-на тази рецепта, дадена от Господа.

(Ръкопис 29, 1911 г.)

ПОЛЗАТА ОТ ЕВКАЛИПТОВОТО МАСЛО.

Научавам с много скръб, че сестра К. не е добре. Не мога да ѝ препоръчам нищо по-добро за нейната кашлица от евкалиптовото масло и малко мед; да се разбърка добре и да се взема всеки път при пристъп на кашлица. Моето гърло ми създава много грижи. Всеки път когато използвам това лекарство, болката ми изчезва много бързо. Достатъчно е да се вземе няколко пъти, за да се премахне кашлицата. Ако искате да приложите тази прескрипция, вие сами ще бъдете ваш собствен лекар. Ако един път няма резултат, опитайте отново. Най-подходящият момент е непосредствено преди лягане.

(Писмо 349, 1908г., до един работник)

Вече ви посочих лекарството, което употребявам за болно гърло. Вземам една чаша разтопен (течен) мед, капвам в него няколко капки евкалипново масло и разбърквам добре. Щом се случи да се появи кашлица, вземам една лъжичка от тази смес и се чувствам почти веднага успокоена. Така постигнах прекрасни резултати. Съветвам Ви да използвате същото лекарство, когато Ви безпокои кашлица. (302) Възможно е една такава проста рецепта да не вдъхва доверие, но аз съм я изпитала в продължение на много години и мога горещо да я препоръчам.

Направете също бани на краката с евкалиптови листа. Те имат много качества; вие можете да се уверите в това, като опитате. Евкалиптовото масло е извънредно благоприятно в случай на кашлица или болки в гърдите и дробовете.

Бих искала вие да опитате това толкова просто и евтино лекарство!

(Писмо 20, 1909г., до същия работник)

ДЪРВЕТА, ИМАЩИ ЛЕЧЕБНИ СВОЙСТВА.

Господ ме осветли върху различни въпроси. Той ми показа, че НАШИТЕ САНАТОРИУМИ трябва да бъдат построявани ПО ВИСОКИТЕ МЕСТА, за да постигнат най-добрите резултати. Те трябва да бъдат заобиколени от ОБШИРНИ ЗЕМИ, украсени с цветя и декоративни дървета.

Докато се готвеха да секат дървета за постройката на един санаториум, беше ми показано, че благоуханието, което се излъчва от БОРА, КЕДЪРА И ЕЛАТА, съдейства за здравето. Много други дървета имат лечебни свойства, които се отразяват благоприятно върху здравето. Нека не унищожаваме тези дървета!... Нека ги оставим да живеят!... (Писмо 95, 1902г., към работници от южните щати)

МОИТЕ Настойки ОТ БИЛКИ.- Няма нужда да се ходи в Китай за чай, или в Ява за кафе. Някои казват: "Сестра Вайт употребява чай; тя има при себе си такъв и го поднася на своите посетители..."

